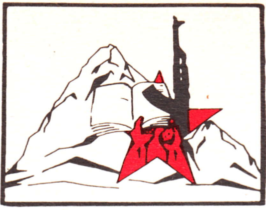

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NİNE

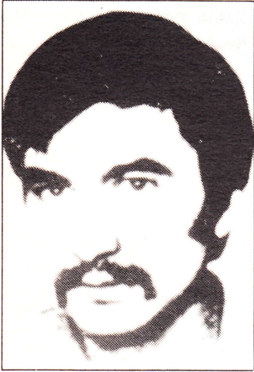
Özel Sayı 7/Mayıs 1985/2.-DM

MAYIS ŞEHİTLERİMİZİ ŞANLI BAHAR ATILIMIYLA ANIYORUZ

DÖKÜLEN HER DAMLA ŞEHİT KANI DÜŞMANI BOĞAN BİR İNTİKAM SELİ OLACAKTIR

ÖZEL SAYI

Anıları Devrimci İntikam Eylemleriyle Yaşatılacak Zulmün Kaleleri Birer Birer Yıkılacaktır

Adı ve Soyadı: *Haki KARER*
Doğum Yeri ve Yılı: *Ordu-Ulubey, 1950*

Ordu-Ulubey'de doğan ve orta halli bir aileden olan Haki KARER, ilkokulu, ortaokul ve liseyi doğum yerinde okuduktan sonra öğrenimine Ankara Üniversitesi Fen Fakültesinde devam etmiştir. Daha lise yıllarındayken ilerici sol düşüncelere sahip olan Haki KARER, Ankara'da da eylemlere aktif olarak katılıyor ve Marksizmin-Leninizmin yoğun araştırmasını yapıyordu. 1973'te Ankara'da kurulan ADYÖD'ün üyesi ve yürütülen faaliyetlerin örgütçülüğünü yapan Haki KARER, ulusal sorun üzerinde araştırma yapan grubun içinde de yer aldı.

Bir grup Kürdistanlı aydınla birlikte yürütülen bu araştırma ve inceleme sonucunda Kürt ulusunun vereceği Bağımsızlık Mücadelesi ile zafere ulaşabileceğini ve Türkiye proletaryasının ancak bu sorunun çözümüne bağlı olarak devrim yapabileceği sonucuna varan Haki KARER, yüce bir enternasyonalist ruhla son sınıfta fakülteyi terk ederek Kürdistan'a gelmiştir.

Kürdistan'ın içinden çıkan aydınlardan görmediği bağlılık ve fedakarlığı halkımız, Haki KARER'de görmüştür. 1976'da Batman'a gelen Haki KARER, kısa bir süre sonra Antep'e gitmiştir.

Kürdistan'da henüz yeni yeni bağımsızlıkçı filizlerin yeşerdiği ve Türkiye sol hareketinin sosyal-şoven düşüncelerin etkisi altında olduğu bir dönemde, bu düşüncelere karşı yoğun bir mücadeleye giren Haki KARER, en amansız koşullarda halkımızın davasına sarılarak, aydın gençlik içerisinde sürdürdüğü yoğun eğitim ve propaganda çalışmalarıyla çok sayıda militanın yetişmesine olanak sağlamıştır.

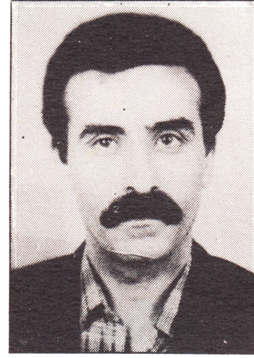
Birçok güç tarafından Kürdistan sorununun tartışılması bile olanaksız gibi görünen bir dönemde bu ilk grup içerisinde yer alan seçkin enternasyonalist devrimci Haki KARER, ideolojik şekillenme dönemindeki yaşamsal önemdeki çalışmalara damgasını vuran önder bir kadrodur.

Kürdistan koşullarının zorlu mücadelesini kavrayan Haki KARER, bunun gerektirdiği devrimciliği en anlamlı bir tarzda şahsında somutlaştırarak büyük bir önder haline geldi. Dönem açısından teorik çalışmanın öneminin bilincinde olan Haki KARER, teorik çalışmayı, okumayı ve tartışmayı kendisi ve çevresi için bir kural haline getirerek, çevresindeki arkadaşları pratiğiyle ve günlük çalışmalarıyla eğiten usta bir devrimci, yüce bir öğretmendi. En kıt olanaklar içerisinde faaliyet yürüten, elindeki maddi imkanları bile daha önemli şeylere gerekebilir düşüncesiyle harcamayarak, gününü az bir gıdayla geçiren örnek bir devrimciydi.

Haki KARER yoldaş, halkımızın davasına değerli katkılarda bulunmuş, sosyal-şovenizme ve reformist küçük-burjuva milliyetçiliğine karşı amansız bir mücadele vererek, teoriyi ve pratiği en güçlü bir tarzda şahsında birleştirebilen bir önder devrimcidir. Kürdistan'daki eylemsizlik çemberinin yarılmasında, Haki KARER yoldaş, birçok eylemin bizzat başında yer alarak, Kürdistan halkında kendi haklı çıkarlarını savunan eylemlilik ruhunun yaratılmasında önderlik fonksiyonunu yerine getirmiştir.

Adı unutturulan, çağla bütünleşmesi engellenen ve varlığına son verilmek istenen ülkemizin ve halkımızın o güne değin karşılaştığı bir çok ihanet ve teslimiyete karşın; mücadele filizleri daha yeni yeşerdiği bir dönemde enternasyonalizmin seçkin komünist savunucusu Haki KARER gibi yüce bir önderi mücadelesine kazanması tarihi bir anlamlılığa sahiptir. O, halkımızın mücadelesinde büyük tarihi değeri yüce enternasyonalist emeğiyle kazanan ölümsüz bir önderdir.

Bu kadar yüce bir kişilikle, önderlik ettiği mücadeledeki devrimci faaliyetliliği, Türk sömürgeciliğini yerel ajanlarıyla uşaklarını da tedirgin etmesi üzerine, 18 Mayıs 1977 günü Antep'te sömürgecilerin kurduğu ajan örgüt "Sterka Sor" tarafından kurulan alçakça bir komplo sonucu şehit oldu. Mücadelemizin seçkin önderlerini katlederek mücadelemizi dumura uğratacağını uman sömürgeciler ve ajanları kısa sürede korkunç biçimde yanıldıklarını anlayarak, acz içinde telaşa düştüler. Zira Haki KARER yoldaşın şehit düşmesinin ardından, dava arkadaşları, O'nun yüce kişiliğinin anısına bağlılığın bir gereği olarak da, büyük bir hamle yaparak, halkımızın önder gücü PKK'nin program taslağını hazırladılar.

Adı ve Soyadı: *Mehmet KARASUNGUR*
Doğum Yeri ve Yılı: *Sütlüce Köyü-Kiği/Bingöl, 1947*

Evli ve bir çocuk babası olan Mehmet KARASUNGUR, ilkokulu köyünde, orta ve liseyi de Bingöl'de bitirdikten sonra Erzurum Eğitim Enstitüsü Matematik bölümünü okudu. Devrimci bir aydın olarak görevini sürdürürken bir kaç kez sürgün edildi. 1975'te Bingöl Lisesine atandı.

Birçok sorunla yakından ilgilenen Mehmet KARASUNGUR, TÖB-DER'in Bingöl şubesinin açılmasına öncülük etti ve onun ilk yönetici üyeleri arasında yer aldı.

Öğretmenlik yaparak ailesinin geçimini ve arkadaşlarının harcamalarını karşılamaya çalışan Mehmet KARASUNGUR, yürüttüğü yoğun devrimci faaliyetinden ötürü 1976 yılında bir kez tutuklanmış ve karakolda emniyet müdürünü dövdüğü için, koma haline gelene kadar dövülmüştür. İdeolojimizin Bingöl'de şekillenip boy vermesinde belirleyici bir yeri olan Mehmet KARASUNGUR, 1978 yılında öğretmenliği bırakarak tamamen profesyonel devrimci olmuştur.

Partinin kuruluş çalışmalarına aktif olarak katılan ve yapının şekillenmesinde en ön saflarda yer alan Mehmet KARASUNGUR, örgütsel-siyasi ve askeri alanlarda önemli görevler üstlenmiş ve başarıyla görevlerinin üstesinden gelmiş önder bir komünistti.

Özellikle de bağımsızlık mücadelemizde tarihi öneme sahip olan Hilvan ve Siverek direnişlerinin örgütleyicisi olan ve ülke sathında hızla gelişen direnişin başında yer alan KARASUNGUR, teslimiyeti parçalayan direnişin geliştirilmesinin komutanıydı aynı zamanda.

12 Eylül sonrası, görevli olarak İran'a giden Mehmet KARASUNGUR, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen modern Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin, Doğu Kürdistan ve diğer parçalarda da ittifaklarının yaratılması için yoğun çaba harcamış, 1980 sonunda Lübnan sahasına geçerek bu alandaki faaliyetlerin merkezinde yer almıştır.

Her dönemde savaşın en ileri hattında, en zorlu görevleri büyük bir azimle üstlenen Mehmet KARASUNGUR, bu alanda belli bir hazırlık gördükten sonra, 1982'de tekrar Güney Kürdistan'a giderek ulusal birliğin sağlanması gibi çok önemli bir görevi yürütmeye başlamıştır. Bu alandaki güçlerin birbirlerine karşı varolan düşmanlıklarını durdurmak, çatışmalara son vermek ve ortak düşmana karşı birlikte bir mücadelenin verilmesini sağlamak amacıyla, bıkmadan yorulmadan aylarca uğraş veren Mehmet KARASUNGUR, Partimizin anlayışını en üst düzeyde temsil etmiş ve gerekli ittifakların yaratılması yönünde önemli adımlar atmıştır.

PKK'nin direnişçiliğini bu alana da taşıyan ve otonomcu anlayışlar karşısına bağımsızlığı diken KARASUNGUR, feodal önderlikleri de güçlü bir tarzda teşhir etmiştir.

Kürdistan tarihinin en sancılı yarası olan ulusal güçler arasındaki çatışmaların, birlik ve direniş sorununun en yakıcı bir biçimde kendisini dayattığı bir dönemde bile sürdürülmesi, yüzlerce insanımızın amansızca kanının akıtılmasının önüne geçmek isteyen ve faşist Saddam rejimine karşı birlik oluşturmak için engin bir azim ve çaba gösteren Mehmet KARASUNGUR, yine böyle bir görev için gittiği KDP'nin karargahının Yekiti güçleri tarafından basılması sonucu 2 Mayıs 1983 günü Kandil Dağında şehit düşmüştür.

Partimizin önderlerinden bir tanesinin, halkımızın birlik sorununu çözmek amacıyla şehit verilmesi ise, somut bir gerçekliği yani ittifaklar ve birlik konusunda Hareketimizin ne kadar ciddi ve önemli bir çaba içerisinde olduğu gerçekliğini ifade etmektedir.

Sadece Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, diğer parçalardaki mücadelenin de manevi önderi durumuna gelen, PKK-MK ve kurucu üyesi Mehmet KARASUNGUR'un, yaşamı boyunca sürdürdüğü azimli ve başarılı çalışmalarının yanısıra, canını feda ettiği halkının birliği için şehit düşmesi de tarihi öneme sahip bir olaydır.

Adı ve Soyadı: *Halil ÇAVGUN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Hilvan, 1954*

Emekçi bir aileden olan Halil ÇAVGUN, daha çocuk yaştayken ailesinin geçimine katkıda bulunma sorumluluğu duyarak, bir yandan çeşitli işlerde çalışıyor, bir yandan da okula gidiyordu. İlkokulu doğum yeri Hilvan'da okumuş, orta ve liseyi ise yatılı olarak Urfa'da okumuştur. Daha sonraki öğrenimini Eğitim Enstitüsünde sürdüren Halil ÇAVGUN, siyasi çalışmalardan ötürü yarıda terketmek zorunda kalmıştır

1971'lerde genel devrimciliğin hakim olduğu bir dönemde, siyasi yaşamına "PDA" ile başlayan Halil ÇAVGUN yoldaşın yurtseverliği, inancı ve atak yapısı O'na kısa sürede militan devrimci özellikleri kazandırmıştır.

Kürdistan'da bağımsızlıkçı düşüncelerin daha ideolojik şekillenmesi döneminde bu yöreye de yansıyan çalışmaların çıkışıyla birlikte, derin araştırıcı özelliği ile erkenden gerçekleri kavrayarak, bulunduğu safları terkeden Halil ÇAVGUN'un kazandığı militan özellikler, O'nu hemen öz davasına katmıştır.

Bölgede egemen olan feodal-kompradorların yoksul halkımız ve onun ilerici evlatları üzerinde sürdürdükleri baskı ve zulme karşı Hareketimizin yükselttiği mücadelede bu yöredeki ilk temsilcisi olan Halil ÇAVGUN, kısa sürede bu mücadelede güçlü bir halk önderi haline gelmiştir. O'nun devrimci kişiliği ve mücadelesinin halk kitleleri üzerinde yarattığı derin etki, onları ayağa kaldırmıştır.

Haki KARER yoldaşın şehit edilişinin I. yıldönümünde afişleme yaparken, polisin ve feodallerin uşaklarının müdahalesiyle çıkan çatışmada önder ve militan vasıflarından ötürü ilk hedef seçilen Halil ÇAVGUN yoldaş, 19 Mayıs 1978 günü şehit düştü. Sömürgecilerin ve yerli uşaklarının bu yiğit derimciyi fiziki olarak ortadan kaldırmaları, halk kitlelerinin kin ve öfkesini daha da arttırarak, feodallere karşı aktif katılımını sağlamış ve henüz yeni politik bir güç haline gelen Hareketimize güçlü bir potansiyel yaratmıştır. 19 Mayıs 1978 günü ise Hilvan'da ve tüm Kürdistan'da direniş günü olarak kabul edildi.

★

Adı ve Soyadı: *İbrahim BİLGİN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Yellice-Kangal-Sivas, 1963*

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen İbrahim BİLGİN, ilkokul, ortaokul ve liseyi Ankara Tuzluçayır semtinde okudu.

Çevresinin etkisiyle daha küçük yaşta devrimciliğe sempati duyan İbrahim BİLGİN, 1974'ler sonrası özellikle Tuzluçayır'da yaygınlaşan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ideolojisiyle de tanışmış ve kendisi Türk olduğu halde, halkımızın davasına sahip çıkmıştır.

Tuzluçayır Lisesi'nde okuduğu dönemde ideolojimizle tanışan ve onu benimseyen İbrahim BİLGİN, öğrenci-gençlik içerisinde sürdürülen faaliyetlerde yer almış, propaganda, bildiri dağıtma gibi görevleri üstlenmiştir.

Asıl resmi ilişkilere Kürdistan'da giren ve ilk olarak basımyayın görevinde yer alan İbrahim BİLGİN, daha sonra Unaldı mahalle sorumluluğu ve ardından Antep yerel komitesinde görev almıştır. Komite içerisinde gençlik örgütlenmesi görevini yürüten İbrahim BİLGİN, genç ve tecrübesiz, ülke koşullarımıza yabancı olmasına rağmen, bu görevlerini başarıyla yerine getirmiştir. Genç, dinamik ve coşkulu bir yapıya sahip olan İbarahim BİLGİN, güçlü kavrayışı, propaganda ve ajitasyon yeteneği ile kitleler tarafından sevilen bir militan haline gelmiştir. O, sorunların üzerine gitme ve yoldaşlık ilişkilerinde de oldukça olgun ve yapıcı özelliklere sahipti.

Cunta sonrası Partimizin geri çekilme sürecine girmesiyle birlikte, yurtdışına çıkan İbrahim BİLGİN, kamplarda da girdiği yoğun araştırma, öğrenme çabasıyla yoldaşlarına örnek olmuş, kısa sürede kendisini kanıtlayarak kamp sorumluluğu getirilmiştir. Askeri ve siyasi konularda kendisini güçlü bir tarzda eğitmiş, Partinin istediği militan ölçülere ulaşabilmişti.

Kongre sonrası ülkeye dönüş aşamasında Güney Kürdistan'a gönderilen İbrahim BİLGİN, çeşitli düzeylerde görevler üstlenmiş ve özellikle de örgütler arası ilişkilerde Mehmet KARASUNGUR ile birlikte yoğun çaba sarfetmiştir. Yine böyle bir faaliyet esnasında, 2 Mayıs 1983 günü KDP ile Yekiti arasındaki çatışmaları durdurmak amacıyla düzenlenen bir toplantıya katılmışlar, Yekiti güçlerinin toplantıyı basmaları sonucu vurularak şehit olmuşlardır.

★

DİRENİŞ AYI MAYIS'TA, HALKIMIZIN ONUR KAYNAĞI ŞEHİTLERİMİZİ SAYGI VE MİNNETLE ANIYORUZ

Mayıs ayı, Partimizin ve çağdaş ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde şehitler ayı olarak anılmaktadır. Hem ilk ve hem de en çok şehit verdiğimiz aydır. Halkımız, direnme ve isyan geleneğimiz NEWROZ'la birlikte içine girdiği yeniden diriliş, canlanma ve direnme dönemini, en çok bu ayda büyük bir coşkuyla karşılamaktadır. Yine, yaşamın hareketliliğinin hemen hemen durduğu ve adeta bir zindanı andıran kış aylarından, tabiatın her tarafı kaplayan bol su, orman ve dört bir yana mis kokular salan rengârenk çiçekleriyle cıvıl cıvıl kaynaştığı, delicesine taşan nehirler gibi önü tutulamayan bir umut ve tutku haline gelen özgürlüğün tadına dağlarımızın doruklarında teneffüs ettiği hava ile vardığı ve tüm bu özlemlerini gerçekleştirmede en soylu ve özlü bir savaş şiarı olarak dile getirdiği "hele bahar gelsin de, düşmana gösteririz" özdeyişinin gereklerini yerine getirmek için halkımızın, elde silah direnişe geçtiği aydır da.

Partimizin daha ilk temellerinin atıldığı 1973'lü yıllar; Bağımsızlık ve Özgürlük bilincinin ilk tohumlarını Kürdistan'a taşıran ve bunu akıttığı kanıyla besleyerek, bir daha topraklarımızda sökülmemecesine çimen gibi kök salmasını sağlayan ilk büyük direniş şehidimiz enternasyonalist devrimci, büyük önder Haki KARER halkasından başlayan; direniş şehitlerinin anılarına bağlılığın gereklerini yerine getirirken, yerli hain işbirlikçi ve ajan feodal eşkiya çetelerine karşı mücadelemizin ilk tohumlarını Hilvan'da eken ve bunu kanıyla gürbüzleştiren Halil ÇAVGUN, ilerici insanlıktan, çağdaş gelişmelerden, kaderinin sıkı sıkıya bağlı olduğu bölge halklarından soyutlanan Kürdistan halkının haklı mücadelesini, Lübnan sahasında Filistin Direniş Hareketi saflarında yer alarak, İsrail siyonizmine ve ABD emperyalizmine karşı enternasyonalist görevini yerine getirirken şehit düşerek bölge halklarının mücadelesiyle bütünleştiren Abdülkadir ÇUBUKÇU, kanayan bir yaramız haline gelen iç çatışmaları sona erdirerek parçalanan ulusal ve siyasal birliğimizi sağlamak için göğsünü kurşunlara siper ederek yaşamını feda etmekten çekinmeyen değerli önderimiz Mehmet KARASUNGUR halkasıyla halen devam eden bir çok direnme ve bu direnmelerde şehit düşmelerin yoğun olduğu bir aydır Mayıs ayı. Aynı zamanda halkımıza taze umutlar sağlayan bahar atılımımız da bu aya denk düşmektedir.

Halkımız ve öncü gücü PKK, böylesine büyük bir önem taşıyan bu ayı, ne pahasına olursa olsun direnişle karşılamayı, şehitlerin anısına bağlı kalmanın ve onlara sahip çıkmanın bir gereği olarak kavramaktadır. Durumu çok iyi bilen düşman da, bunu, işkence ve imha ayına dönüştürmek için elinden geleni yapmak istemektedir. Düşmanın adeta bir gelenek haline getirdiği bu özelliğini, ulusal kurtuluşçu mücadele yaşamımızda da çok iyi bilmekteyiz. Bu nedenle biz, halkımızın başarı kazanacak olan haklı direnmesini daha da yüceltmek ve sonuç alıcı kılmak için, bu yıldönümünde daha da dikkatli davranacak ve bunun için elimizden gelen her şeyi yapmaktan kaçınmayacağız. Partili ve yurtsever olmanın gereği de budur.

Mücadelemizde önemli bir dönemeci ifade eden 85 baharına da büyük bir direnmeyle girdik. Fakat, aynı zamanda onlarca değerli parti militanımızı şehit vermemiz de, bizim için o oranda büyük bir acı ve kayıp oldu. Bu, direnme geleneğimizi temsil eden Partimizin, en değerli varlığını bile feda etmekten çekinmeyeceğinin açık bir kanıtıdır. Halkımızın onur kaynağı olabilmek, soylu yaşamın filizleneceği zemini direniş ve direnişte akıtılacak kanla sulamak ve bunu bir yaşam tarzına dönüştürmekle mümkündür. İşte direniş şehitlerimiz, halkımıza bunu armağan etmişlerdir.

Kürdistan tarihinde çok kan akıtıldı, sayısız şehitler verildi. Fakat buna gereğince layık olunamadığı, çoğunun da unutularak tarih sayfalarına gömülü kaldığı bilinmektedir. Bırakalım geçmiş yüzyılları, yakın tarihimizde bile sayısız direnmeler gelişti. Bu direniş hareketleri önderlerinin nasıl direndikleri, şehit olduklarında neleri duydukları bilince çıkartılıp örgüt gücüne dönüştürülmediği, anılarına direnişi yeniden yükselterek sahip çıkılmadığı gibi, bunların unutulup gittiğini çok acı bir gerçek olarak belirtmek gerekir.

Halkımız, geçmişte muazzam çaba, direnme ve soylu değerler vermiştir. Doğru bir düşünce ve siyasetle yön verilmediği için de adeta heba olup gitmiştir. Bu kadar şehit vermesine ve acı bir yaşama katlanmasına karşın, soylu değerlerinin unutulup gitmesine içi burkularak tanık olmaktadır. "Döktüğüm kan, çektiğim bunca acı hep böyle boşa mı gidecek veya hep başkaları için mi olacak" sorularına cevap aramaya çalışıyor ve giderek bir suskunluğa, direnmeye karşı ilgisizliğe ve buradan kalkarak örgütsüzlüğü ve eylemsizliği adeta bir yaşam tarzı olarak kabullenmeye, yaşamı bu biçimde karşılamaya kendisini alıştırır bir hale gelmiştir.

Günümüzde ise, küçük bir tarla parçasını, basit bir maddi çıkar çelişkisini büyük bir mesele yapıp, kan davaları adı altında birbirlerinin en değerli varlıklarını ortadan kaldırırlar. Buna karşılık, en soylu değer olan vatan ve özgürlük uğruna kan dökmeyi anlamsız bulacak kadar da kendi gerçekliğine yabancılaştırılmıştır. İşte halkımız böylesine sefilane ve alçakça bir yaşamın içine itilmiştir. Nedenleri ne olursa olsun; bu, son derece acı bir gerçeğimizdir. Çok kan dökülmüştür. Ama şehitler, Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelesinde anılarıyla yaşatılamadıkları için, halkımız, artık bunun boş bir çaba olduğu sonucuna varmak zorunda bırakılıyor. Uğrunda en çok kan dökülmesi ve çaba harcanması gereken vatan ve özgürlük mücadelesine karşı ilgisizdir, destek vermeye mecalsizdir. Bu, ilkesel olarak kabul edilmemesi gereken çok acı bir durumdur. İşte bu olumsuz geleneğe son vermek, halkımızın biricik onur kaynağı olan şehitlerimizi yüceltmek, uğrunda savaşılması gereken en yüce değerin, bağımsız bir vatan ve özgür bir toplum olduğunu kavratmak ve bu uğurda verilecek mücadelede şehit düşmenin en soylu mertebe olduğunu bir yaşam ve ahlâk felsefesi düzeyine yükseltmek gerekir.

Başta Partimizin öncülüğü olmak üzere, tüm halkımızın bireylerini adeta birbirleriyle yarış edercesine, uğruna oluk oluk kan da akıtılsa, bir şehitler kitlesi haline de gelinse, en yüce değer olan Bağımsızlık ve Özgürlüğün elde edilmesi için her şeyin yapılarak toplumumuzun beyin ve yüreğinden sökülüp alınan bu değerlerimizi, yeniden baş köşeye yerleştirmek, kaçınılmaz tarihsel bir görevdir. Tüm bunlar bilinerek yola çıkılmıştır.

PKK'nin önderlik ettiği çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesi, halkımızı çağla bütünleştiren, şehitlerimizin kanlarıyla beslenen ve iskeletleriyle örülen köprüdür. Onlar, çağa açılmamızda temel kilometre taşlarıdır, dayanak noktalarımızdır. Ve şehitlerin akıttığı kan üzerinde beslenip gelişmeyen hiç bir halkın, tarihte onurlu bir yer alacağını sanmıyoruz. Bağımsızlık ve Özgürlük için yaşamın anlamı büyüktür. Yaşamın da soylu bir mücadele olduğunu unutmuyoruz. Ama yine de yaşamın en soylu mertebesi şehitliktir. O halde biricik onur kaynağımız olan şehitlerimizin anısını, sözü edilen olumsuzluklara karşın daha da yüceltmek, tarihimizi bu temelde yenilemek ve böylece geçmişte unutulan şehitlerimizin anısını da yaşatmak gerekiyor. Geçmişin muazzam şehitler birikimi üzerinde, donanımsız, desteksiz ve çıplak yüreklerinden başka bir şeyi olmayan gencecik evlatlarımızın, topraklarımıza akıttıkları kızıl kanlarla tomurcuklanmış bir hale getirdikleri Bağımsızlık ve Özgürlük fidanını beslemek için daha fazla kan akıtarak, onu, şehitlerimizin abidesel bir ifadesi olarak yeşertmek, anılara bağlılığın bir gereğidir.

Halkımız, kendi gerçekliğini artık biraz da bu biçimde yakalamalı, yüreğinin ve beyninin baş köşesine bu değerleri oturtmalı ve yine bunların anlamıyla çalışmalı, üretmeli, türkü söylemeli ve savaşmak, savaşmak ve yine savaşmak gerçeğine alışmalıdır. Ve bu boş bir çaba değil, en soylu yaşamın her türlü biçiminin fışkırdığı gözeneklerdir. Beyin ve yüreğin bununla dolmadığı bir yaşam koftur. En soylu değerler, evlatlar, politikalar, sanat ürünleri ve maddi gelişim bu zeminde doğar. İşte direniş şehitlerimizin tarih içindeki yerinin en anlamlı ve doğru kavrayışı budur. Onları ne kadar yüceltirsek, tarih ve çağımızla olan yaşamsal ilişki içindeki yerlerini, ne kadar iyice yerli yerine oturtursak, o kadar devrimci gerçeklerimize sadık kalmış oluruz.

Türk burjuvazisinin, günümüzde, kendi gerici, yayılmacı ve çapulcu emelleri için halkın evlatlarını, Kore, Kıbrıs gibi alanlarda tüketip şehit adını vermesini Türkiye halkı kabullenememektedir. Ve bu düşüncesini "ne şehit oldu ne gazi, ne adına gitti bizim Niyazi" tekerlemesiyle çok özlü bir biçimde ifade etmektedir. Fakat Türkiye halkı, 6 Mayıs'ta Deniz GEZMİŞLERİN idamıyla, 1 Mayıs Taksim katliamıyla kendi öz kurtuluşu uğruna, çok yakın tarihte verdiği şehitlerini de ağır baskı ve işkencelerden dolayı dilediğince anamamaktadır. Halbuki Mayıs ayı, Türkiye halkının da en yiğit evlatlarını şehit verdiği bir aydır. Türk burjuvazisi, şehitlerin anısını hem ideolojik-politik olarak çarpıtacak kadar güçlü ve hem de alanlara egemen durumda olduğu için, Türk halkı, gerektiği gibi şehitlerinin anısını karşılayamamaktadır.

Parti ve ulusal direniş mücadelemizde, barbar faşist Türk sömürgeciliğinin sürekli dayattığı imha, provakasyon ve pişmanlık duymayı sağlatma gibi en alçakça uygulamalarına karşı gösterilmesi gereken görkemli direniş ve bunun doğal sonucu olarak şehit oluşun anlamı daha da büyüktür. Düşman bu yöntemleri hayata geçirmekle partimizi ve ulusal direniş mücadelemizi yolundan döndürmeye, o olmazsa giderek teslim almaya çalışıyordu. Daha da alçakçası, itirafçılık yöntemleriyle, yüzyıllardan beri ve en çok da TC tarihi boyunca uygulayageldiği ajanlaştırmayı geliştirmek istiyor.

Hitler'in, dünya çapında lanetlenen ve insanları kobay gibi kullanacak kadar en alçakça uygulanan faşist yöntemlerini, hiçte aratmayacak bir biçimde günümüzde Türk faşist rejimi kullanmaktadır. Kobay gibi kullandığı insanları, öz değerlerinden vazgeçirtmekle kalmayıp, hayvanlaştırmanın eşiğine kadar götürüyor. Bilinmektedir ki, başta Diyarbakır, zindanlarında olmak üzere tüm savaş esirleri üzerinde bunların en vahşicesi uygulandı, insan olmaktan çıkarılmak istendi. Bu yöntemleriyle sadece siyasal ve sosyal yaşamdan alıkoymuyor, aynı zamanda soylu düşüncelerden de vazgeçirilmek ve pişman ettirilmek isteniyor. Bundan da öte kimlik, estetik ameliyatlarla fiziksel değişim gibi şeylerle sınırlı kalmıyor, insanları ruhen de değiştirmek istiyor. Bunun Türk burjuvazisinin geçmişten beri başarıyla uyguladığı bir yöntem olduğunu da belirtmek gerekir.

Eskiden, TKP'nin Vedat Nedim Tör denilen bir sekreteri vardı. Türk burjuvazisine teslim olduktan sonra "Değişen Adam" –yani ruhen değişen– diye bir kitap yazar. Değişen tipleri de ileriye yönelik değişiklikler olarak çizer. Halbuki Türk burjuvazisinin egemenliği altında yaşanan bir değişiklik, ancak faşizme ve faşist devlete yaltaklık olabilir ve bunun için de kişinin bu yönlü ruhunu ve maddesini değiştirmesi zorunludur. İşte faşist barbarlığın insanlık onurunu teslim almak için başvurduğu bu yöntemleri boşa çıkarmak ve insanlık onurunu kurtarmak için gösterilen direnişte şehit düşmek de en büyük bir soylu mertebe olarak anılmak durumundadır.

Kürdistan'a Açılma Ve İlk Direniş Şehitlerimiz

PKK Hareketi, 1977'li yılların başında sömürgeciliğin metropol kentlerinden, Kürdistan'ın gericilikle yumak yumak olmuş düşüncesiz ve ruhsuz ortamı ile tanışmak için ilk adımlarını atmak üzere yavaş yavaş yola çıktığında, teorik, pratik ve maddi olarak oldukça zayıf bir gruplaşma durumundaydı. Daha o zamanda, parti önderliğinin başlattığı Kürdistan'a açılma, ciddi bir adımı ifade etmekteydi.

Baharla birlikte, büyük bir cesaret olarak değerlendirilebilecek ilk açık ve geniş toplantı Ankara Mimarlar Odası'nda yapılmıştı. Tüm yetersizliklerine rağmen parti ideolojimiz, yüze yakın kişinin katıldığı bu toplantıda ilk defa açık bir biçimde açımlanıyor. Sömürgeci başkentte gösterilen bu cesaretli adım, ülkenin bir çok alanında gerçekleştirilen toplantılarla yeni bir dönemi başlatma çabasına dönüştürüldü. İlk toplantı, ülkemizin doğusunda yer alan Ağrı'da yapıldı. Benzer bir-iki toplantı da Kars'ta düzenlenmişti. O toplantılarla tanışan Mahir CAN ve yeni baharda bir komplo sonucu şehit düşen İdris ÖKMEN yoldaş başta olmak üzere, daha sonra mücadelemizi büyük bir özveri ve cesaretle yürüten devrimci gençlik, bu toplantının harcı içinde yoğruldular.

Daha sonra Dersim ve oradan da Elâzığ'a yönelinilerek yeni toplantılar gerçekleştirildi. Mücadele tarihimize Elâzığ toplantısı olarak geçen bu toplantıda, öncü gençliğin en çok tanışmasının birleşme ve dayanışmasının sağlandığı bölgedeki tüm öncü devrimcilerin katıldığı bir özellik taşıyordu. Yeni dönemde şehit düşen Mehmet GÜLER yoldaş, yanıbaşında ve kendi aile ortamında gerçekleşen bu toplantının yetiştirdiği önder savaşçı bir kadroydu. Gruplaşma oluşumunun temelini atma özelliğine de sahip olan bu toplantımızın içeriği, bugün yazılı bir hale de dönüştürülmüştür. İncelendiğinde görülecektir ki, daha o zamandan itibaren sorunlara kapsamlı bakılabilinmiştir. Bu toplantı, direniş şehidimiz Mehmet KARASUNGUR yoldaşın yakın desteğiyle gerçekleştiği gibi, mücadeleye daha büyük bir azimle katılmasına da yol açmıştır.

Kuzey'den Güney'e geçiş yapılarak Diyarbakır'da, Siirt, Mardin, Urfa ve Diyarbakır'dan yüze yakın öncü genç devrimcinin katıldığı ve bu bölgelerde gruplaşmanın hızlanarak kök salmasında küçümsenmeyecek bir rol oynayan bir toplantı gerçekleştirildi. Ardından Güneydoğu'nun merkezi diye tabir edilen Antep toplantısı düzenlenmiştir. Proletaryanın ve yurtsever gençliğin çok yoğunlaştığı bu alanda, daha sonra mücadelemizin önemli bir yükünü taşıyacak olan doksan dolaylarında geniş bir birikim yeralmıştı. Büyük enternasyonalist devrimci Haki KARER yoldaşın, gecesini gündüzüne katarak büyük fedakarlıklarla hazırladığı bu toplantı, aynı zamanda, düşmanın Kürdistan'ın elden gittiğini farkettiği, kuşkuya kapıldığı, dolayısıyla da imha kararına varmasında önemli ölçüde etki yapan toplantılarımızın zirvesini teşkil eden sonuncusu olmuştu.

Gerçekleştirilen bu bir dizi toplantılardan sonra şu sonuca varılmıştı: Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi, dönülmez bir aşamaya ulaşmıştır. Tabi ki, tüm bu faaliyetlerimiz, sonradan daha da iyi an-

laşıldığı gibi kontr-gerillaca müthiş bir takibat altına alınmış ve adeta nefes nefese kontrol edilmeye çalışılmışız. Fakat o zaman bu adımı atanlar, mevcut siyasal ortamın bilimsel değerlendirilmesi ışığında böylesine soylu bir adımın atılabileceğine cesaret ve inanç beslemişlerdir. Zaten baştan beri, kontr-gerillanın böylesi bir çaba içerisine gireceğini kestirmişler ve ona göre de siyasal ortamın zayıflıklarından yararlanmışlardır.

Yapılan bu toplantılarla, ideolojimizin, ülkenin dört bir yanına tohumlar halinde serpiştirilmesi daha da pekiştirilmiştir. Artık imha da olsak gam yemeyeceğiz. Beş-altı toplantıya katılan ve sayısı üç yüzü aşan genç yurtsever sosyalist, bundan sonraki gelişmeleri belirleyebilecek bir konumdaydı. Mart ayı ortalarından Mayıs ortalarına kadar iki ay gibi bir zaman içinde tamamlanan bu faaliyetlerimizin sonucunda büyük bir gönül rahatlığına kavuşulmuştu. Bu, marksist-leninist ideolojinin Kürdistan'da uygulanmasının şanlı bir atılım evresinin gerçekleştiği bir zamandır da.

Bize coşku kazandıran Kürdistan'daki iki aylık faaliyetimizin sona ermesinin üzerinden henüz bir hafta geçmeden, bizi, hücrelerimizin derinliklerine kadar sarsan acı bir haberle irkildik. Büyük proleter enternasyonalist devrimci Haki KARER'i, 18 Mayıs 1977'de Partimizin ilk büyük şehidi olarak kaybettik. İlerici, yurtsever bir genci sıradan bir bilinç taşıyıcısı haline getirmek için okuldan vazgeçirtmenin büyük bir mesele olduğu, henüz sistemli bir faaliyete geçiş sağlanmadığından herkesin küçük bir zaman aralığını veya ancak boş zamanlarını pratiğe verdiği bir aşamada, küçük bir grubun, gencecik öncülerinin en önde gelenlerden birini yitirmesi ya imha olma sonucuna yol açacaktı, ya da korkunç bir direnmeyle tekrar ileri bir aşamaya sıçrama yapılacaktı. Türk sömürgeciliğinin, bu atılımımıza mutlaka bir karşılık vereceğini algılayabiliyorduk. Fakat, bunun nasıl ve hangi yönden gelişeceğini, neremizi parçalayacağını kestiremiyorduk. İşte Haki yoldaşın katledilişi, bir tartışma neticesinde gelişen basit bir olay değildi.

Gazetemizin bu sayısında yayınlanan yazıda daha ayrıntılı izah edildiği gibi, ilkel milliyetçiliğin 1975 yenilgisinden sonra, hareket tamamen ABD emperyalizminin güdümüne girdi. Bu döneme kadar IKDP'nin dış ilişkiler sorumlusu ve daha sonra Genel Sekreteri olan Sami Abdurrahman, Dr. Şıvan'ı (Sait KIRMIZITOPRAK) haince katlettikten sonra MİT ile ortaklaşa TKDP yönetimini ele geçirir ve tescilli MİT ajanı Derwêşê Sado'yu sorumluluğa getirirler. Marksist-leninist yayılışı engellemek için, CİA ve MİT'in dağarcığında beslenen sosyal-emperyalizm gibi anti-marksist görüşlerde hareket eden ve doğrudan kendisine bağlı bir ajan grup vasıtasıyla, demoklesin kılıcı olarak nitelendirdiği Marksizm-Leninizmin Kürdistan'da yayılmasını engellemeye çalışıyordu. Fakat esas olarak da düşüncenin taşıyıcılarını imha etmeyi temel aldığı için, özel olarak örgütlendirilen bu birim, komplocu bir çete olarak hazırlanıyordu. O dönemde Derwêşê Sado ve bugün KUK, KUK (Sosyalist Eğilim) diye tabir edilen güçlerin elebaşlarıyla çok yakın bir ilişki içinde olan Alaattin Kapan denilen bir MİT ajanına, Elazığ'dan temin edilen bir kaç kiralık katille kurdurtulan "Sterka Sor" adında bir ajan-provakatör örgüt, feodal entrikalarla, CİA ve MİT'in en gelişkin komplo yöntemlerini birleştirerek ve parti içinde birkaç karanlık unsurdan da yararlanarak bilinen komplo, en alçakçasına geliştirildi.

Boyutları, sonradan daha iyi anlaşılan ve Haki yoldaşı Adana'da adım adım takip ettikten sonra, Antep'te de etrafını âdeta bir ağ gibi sararak Kürdistan'daki faaliyetlerine musallat edilen bu komplo, son derece ayrıntılı düşünülerek gerçekleştiriliyor. Haki KARER, kendi kişiliğinde sosyal-şovenizme en büyük darbeyi vurmuştu. O'nun kişiliğinde enternasyonalist ruh imha edilerek, sosyal-şovenizm yeniden güçlendirilmek istenilirken, bir yandan yeni enternasyonalist devrimcilerin KUKM saflarına kaymasını engellemek, diğer yandan da ailesi Kürt düşmanlığına yöneltilerek, Kürt-Türk çelişkisine yol açmak isteniyordu. Bundan da öte, Kürdistan için ekmek, hava ve su kadar ihtiyaç duyulan Marksizm-Leninizmin yayılmasını engellemek, yaymada öncü rolünü oynayan Partimizi daha ana rahmindeyken katletmek ve böylece yıllardan beri halkımıza ve ülkemize karşı geliştirdikleri ihanetin açığa çıkmasını ve işledikleri suçların hesabının sorulmasını geciktirmek istediler.

Hiç hazırlıklı olmadığımız bir zamanda düzenlenen bu komplo, düşüncelerimizde, vazgeçmemiz için savrulan bir tehditti. Bu tehlikeye karşı yaşamak gerçekten büyük bir sorundu. Bir yandan duyulan büyük acı, diğer yandan anıya bağlılığın yerine getirilmesi gereken oldukça ciddi sorumluluklar; ama neyle ve hangi örgütle? Bir elin parmak sayısını geçmeyecek kadar ve o da ne olacakları belli olmayan bir avuç insanla, bir direniş şehidinin anısına bağlı olmanın gerekleri nasıl yerine getirilecek? Katil nasıl cezalandırılacak? Örgüt, silah ve para nasıl temin edilecek? Mücadeleden nasıl vazgeçilmeyecek? Tüm bu sorunlara çözüm aranmaya ve cevap verilmeye çalışıldığı sırada, başta Parti önderliğimiz olmak üzere, Kemal PİR, Mustafa KARASU gibi önde gelen tüm kadrolarımızı imhayı hedef alan bir komployla 3 Haziran 1977'de karşılaştık.

5 Haziran 1977 seçimlerinin öngününde, Türkeş'in yönetimi ve sorumluluğu altında, Namık Kemal Ersun tarafından faşist bir darbenin gerçekleştirilmek istendiği, ancak başarıya ulaştırılamadığı ve bu nedenle de kontr-gerillanın ve özel harp dairelerinin sorumlusu olan bu faşist generalin istifa ettirildiği bilinmektedir. Bir tesadüf sonucu olarak Kemal PİR'in yakalanması, başka nedenlerle komplonun kurulduğu yere tedbir olarak gidilmemesi nedeniyle sadece Mustafa KARASU'nun yakalanmasıyla sonuçlanan bu komplo da gösteriyorki, çok yakından faaliyetleri izlenen Partimiz, daha darbenin ilk günü –3 Haziranda– tüm varlığıyla yok edilmek isteniyor. Gerçekten de Partimizin bu darbeyi çok ucuz atlattığını şimdi daha iyi farkediyoruz. Demek ki, Kürdistan'a ilk ciddi müdahalemizin olduğu ayların faaliyetine, MİT bir imhayla karşılık vererek, ilkbahar atılımımızın ikinci adımlarının gelişmesini engellemek istiyordu.

Bunların verdiği sarsıntıyla, ayakta kalmak ve mücadeleden vazgeçmemek için beyin ve yüreğe derinlik kazandırıldı. 1977 yazında, bir yandan grupsal varlığımız korunmaya ve geliştirilmeye çalışılırken, diğer yandan da provakasyon ve komplonun üzerine gidilerek "Sterka Sor" denilen ajan şebekenin dağıtılması çabaları yoğunlaştırılıyordu. Beş-altı aylık bir dönem içinde önemli oranda bu görev başarıldı ve ajan şebekesi imha edildi. Yine büyük şehidimiz Haki KARER yoldaşın anısına bağlı olmanın gereği olarak, grup aşamasından, parti aşamasına geçişin yoğun çalışmalarına yönelindi. Haki'nin katledildiği alana çok yakın bir yerde, 10 gün gibi çok kısa bir sürede, Eylül ayında partimizin program taslağı hazırlanarak geniş parti çevrelerimizin tartışılmasına sunulmak üzere dağıtıldı. Böylece, büyük şehidimizin anısına bağlılığın gereğini bir partiyle taçlandırmak suretiyle yerine getirmeye çalıştık.

Şehidimizin ölümünün 1. yıldönümünde, Kürdistan'ın dört bir yanında afiş, bildiri vb. biçimlerde anma kararı var. Tam da bu yıldönümünde, yine büyük bir devrimci, halkımızın yurtsever genç evladı Halil ÇAVGUN yoldaşımız, yıldönümünü kutlama çalışmalarını gerçekleştirdiği bir sırada bir grup arkadaşıyla birlikte, ajan-polis ve faşist karması feodal bir eşkiya çetesi tarafından çembere alındı. Böylece bu yıldönümüne düşman da toplu bir imhayla karşılık vermek istiyordu. Çıkan çatışmada Halil ÇAVGUN yoldaşı şehit veriyoruz. Bazı arkadaşlarımız ise yaralı olarak çemberden kurtulmayı başarıyorlar.

Hilvan, ağalığın gericiliğin ve faşist çetelerin en çok yoğunlaştığı ve buna karşılık halkımızın direniş tutkusunun en güçlü olduğu bir alandır. Yerel gericilik, polis ve ajanlarla Türk sömürgeciliğinin nasıl işbirliği yapacaklarına dair tüm niyetleri ele verdiği gibi, mücadelemizin, karşı-devrimci şiddet ortamında boğulmamak için silaha sarılarak devrimci şiddeti geliştirmekten başka gelişme olanağının olamayacağını da gösteriyordu. Hilvan, aynı zamanda, mücadelemizin en çok kitleselleşmeye, bir halk hareketinin gelişmesine aday ve partimizin Kürdistan halkının ruhuna nüfuz edebileceğinin kanıtlandığı bir alan olma özelliğini de gösterdi.

19 Mayıs 1978'de Halil ÇAVGUN yoldaş katledildiğinde, Hilvan'da 40 gün kadar evden çıkılmaz. Bir yandan yas tutulurken, diğer yandan şehidin intikamının nasıl alınacağı derin derin düşünülür. Bunun sonucu olarak, büyük direniş şehidimiz Kemal PİR olmak üzere bir grup devrimci, intikam almak için Urfa yöresinde mevzilenir ve gerçekten daha 40 gün geçmeden, Hilvan'ın ortasında faşist çetenin elebaşısı ezilerek ilk intikam eylemi gerçekleştirilir. Hilvan, daha sonra geliştirilen eylemler ve örgütsel faaliyetlerle faşist-polis şebekesinden kurtarılır ve adeta küçük bir Paris Komünü olayı yaşanır. Belki dünya geneli için küçük bir nokta, ama Kürdistan somutunda bir yıl kadar kısa bir süreyi de alsa, kendi öz iradesi egemen olan halk özgürdür ve bu gelişmelere ilk intikam eylemiyle açıldığını da belirtmek gerekir. Yüzü aşkın köyden binlerce köylü, silahıyla, parasıyla şehire akın ederek, adeta komün yaşamına doğru gider. 1978-79'a kadar, gerçekten Kürdistan'ın modern ulusal direniş tarihinin beşiklerinden birisi haline gelen Hilvan'da yaşanan şey adeta bir milli bayramdır. İşte partimiz, kitleselleşmenin ve halkımızın da ona büyük bir tutkuyla sahip çıkmasının nasıl olması gerektiği gerçekliğini burada yaşamıştır.

Gelinen aşamada, artık resmi bir parti olarak ilan edilip örgütlenmek gerekiyordu. Ve bunun için de kısa bir hazırlık dönemi yetmişti. Hilvan direnişinin ardından 27 Kasım 1978'de, kongre niteliği taşıyan bir toplantıyla, artık geri dönülmez bir biçimde resmi parti olarak kendimizi adlandırabilme yüceliğine ulaşıyoruz.

Demek ki, partileşmemiz, Haki'nin katledilmesine direnişle karşılık vermemiz ve arkasından düşmanın direnişimizi katletme girişimini devrimci intikamla cevaplamamızla birlikte patlamaya dönüşen kitleselleşmemizin doruk noktasında gerçekleşmiştir. Türk sömürgeciliğinin buna verdiği karşılık ise, partimizi ve halkımızı adeta tehdit edercesine düzenlediği Maraş katliamı oldu.

1979 Mayıs'ına doğru geldiğimizde bir yandan partinin kuruluş bildirgesi hazırlanırken, diğer yandan buna bir eylemle gidilmesinin kararı alınıyordu. Bugün Kürdistan'da kendilerine "Sosyalist", "İşçi Partisi" vb. adlar takan birçok gücün, o zamanlar kendilerine legal dernek veya yayın adı takmaktan öteye en ufak bir adım atamadıkları ve bunu da neredeyse bir ilke haline getirdikleri dikkate alındığında, bunun oldukça cesaretli bir adım olduğunu belirtmek gerekiyor. Yine bu dönemde, büyük direniş şehidimiz Mehmet KARASUNGUR yoldaşla birlikte Mardin'den Urfa'ya ve oradan da Hilvan'a geçiş sağlanarak, iki şehidin verildiği ailede yapılan bir toplantıda, mücadelenin Siverek'e taşınılması kararına varıldı. 30 Temmuz 1979'da, Bucak eşkiya çetesine karşı konulan eylemle, Kürdistan'da büyük bir direnişe geçiş başlatıldı. Bu eylemle birlikte partimizin resmen kuruluşu ilan edilirken, değerli devrimci önder kadro ve askeri komutan Salih KANDAL şehit düştü. Siverek direnişi, ne kadar yetersizlikleri ve yanlışlıkları taşısa da bir yıl kadar süren büyük bir direniştir.

1980'li yıllara girildiğinde, PKK direnişi, önü alınamayan bir noktaya gelmişti. Kürdistan çapında yaygınlaşan, hemen hemen her köy ve kente nüfuz eden güçlü bir politik güce dönüşüm sözkonusuydu. PKK direnişi, TC'nin tarihinde rastlayamadığı ya da rastladığı en büyük bir direnme haline gelmiştir. M.Ali Birand'ın kitabında belirttiği gibi, o zaman Genel Kurmay Başkanı olan Kenan Evren'in Hilvan, Siverek ve Batman ziyaretinden sonra vardığı Diyarbakır'da darbe yapma kararına vardıklarını belirtmesi doğrudan Kürdistan'da yaşanan ulusal direniş hareketindeki gelişmelerle bağlantılıdır ve onun bir ürünü olarak ortaya çıkıyor. Görüldüğü gibi 12 Eylül askeri faşist darbesi, Hilvan, Siverek ve Batman direnişimize karşı TC'nin geliştirdiği bir karşı-devrim hareketi olarak şekilleniyor. Sözünü ettiğimiz yazarın kitabı da gerçekliğin böyle olduğunu belgeliyor.

12 Mart faşizmini değerlendirirken Mahir ÇAYAN şunları söyler: *"Direnişimiz, işbirlikçi-tekelci burjuvaziye, 12 Mart faşizmiyle erken doğum yaptırmış tır."* Aynı şekilde ve ondan da daha doğru olarak, 12 Eylül faşizmi, Kürdistan ulusal direniş hareketi karşısında erken doğum yapmıştır ve dolayısıyla hastalıklı ve felçli bir rejim olarak doğmasına yol açmıştır.

Daha sonraki Mayıs'lar, direnişlerin daha da yoğunlaştırıldığı, 1980 Mayısına doğru ilan edilen Kızıl hafta ile de tüm ülke çapında yaygınlaştırıldığı, 12 Eylül faşizmine rağmen dinmek bilmeyen bir direnmenin her alana ulaştığı, artık neredeyse direnişlerin ve direniş şehitlerinin sayısının takip edilemediği bir aşamaya girilmiştir.

Kürdistan halkının tarihinde, direnişin anısına bağlılık ve bu bağlılığın bir gereği olarak şehit olmaya kadar varan mücadeleden kaçınmama, beklenen gelişmeleri doğurmuş ve halkımızın biricik hareket yolu ortaya çıkmış bulunuyordu. Daha dünün karanlığı, kaos ve kördöğüşü ortamı, yerini kıpkızıl bir direnme yoluna terk ediyor. Şehitlerimizin dönülmez bir güzergâha dönüştürdüğü bu yol, yeni felsefe, yeni siyaset, yeni kültür ve yeni ahlak ve yaşam biçiminde tomurcuklanmaya başlıyor. Partimizin, ülke dışına kadar taşırdığı bu muazzam direnişinin ve kaydettiği muazzam hamlesinin özetlemeye çalıştığımız bu kısa tarihçesi bile, gerçeğe doğru müdahale edildiğinde ve gerçekleştirilmesi sağlandığında ne gibi sonuçlara yol açacağını açıkça göstermektedir.

PKK Hareketi, özgüce dayanmanın ve ilerici insanlığın bilincini esas almanın en inanılmaz şeylerin dahi gerçekleştirilmesinde belirleyici bir rol oynadığını; eğer bu anlayışta ısrar edilirse, karşısındaki güç ne kadar barbar olursa olsun tüm hamlelerinin boşa çıkarılarak, adeta kayaları çatlatan bir tohum gibi en yeşerilmez sanılan alanda bile yaşamın yeşertilebileceğinin örneğini parlak bir biçimde kanıtlamıştır. Ve PKK, vatanımızın çorak topraklarında kimsenin yeşereceğine inanmadığı bağımsızlık ve özgürlük tohumunu, ilk defa yeşerten ve onun onurunu taşıyan bir harekettir. İşte bu nedenle yaşam hakkına ve en başta gelen güç olma sıfatına layıktır.

Yurtdışına Açılma, Anlamı Ve Ortaya Çıkardığı Gelişmeler

PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesine TC'nin verdiği karşılık, 12 Eylül askeri faşist darbesi oldu. Ona karşı tercih edilen yol da direnme oldu. Daha faşizmin ayak seslerinin duyulduğu bir aşamada, partimizi ezdirtmemek ve nefes borularını dışarıya kadar açmak için tedbirler geliştirildi. Bu yıllarda, mücadelemizi uzun vadeli ve daha uygun taktiklerle yürütebilmek için yeni bir atılıma yöneliyoruz ve bunu, uluslararası deneyimlerle daha da güçlü kılmak ve tamamlanamayan hazırlıkları sonuçlandırmak üzere Ortadoğu'nun sıcak savaşım alanlarını tercih ettik. 1977 ilk atılımı temelinde ortaya çıkan güçlü bir politik uyanışa ve halk hareketine, kadroların makul karşılanması gereken gençliği, deneyimsizliği ve donanımsızlığı

nedeniyle gerekli örgütsel öncülükle karşılık verilemiyordu. Örgüt krizinin ağır etkisinin hissedilmeye başlandığı bir ortamda, eğer tam bir yenilgi alınmak istenmiyorsa, adına güçlü hazırlıklar yapmak demenin daha doğru olacağı bir geri çekilme taktiği izlendi.

12 Eylül faşizmini boşa çıkartmak, daha güçlü bir mücadelenin koşullarını oluşturmak ve yönetimlerine sahip olmak için 1980 sonrasında güçlü hazırlık çalışmaları yapılmıştır. Bu dönemde ülkedeki mücadele doruk noktasına ulaşırken, ülke dışında, Ortadoğu'nun sıcak savaşım alanlarında da partimiz, yeni direniş destanları yazmaya başladı. Bir yandan güçlü bir ideolojik, politik gelişim sağlanırken, diğer yandan ülkeye nasıl bir müdahalenin gerçekleştirilebileceğinin planlaması yapılmaktaydı. Yüzlerce kadro ve kadro adayını dışarıya taşırarak, çeşitli zeminlerde gerçekleştirilen ideolojik, politik, örgütsel ve askeri eğitimle güçlenmeleri ve deneyim kazanmaları sağlandı. 81 Mayıs'ına geldiğimizde, 12 Eylül faşizmine karşı partinin ezdirilmemesi garanti altına alınmıştı.

Halkların devrim tarihinde, azgın istilacı ve barbar faşist saldırılar karşısında ülke dışına çıkmak zorunda kalan bir çok hareketin çok kötü bir mültecilik konumuna düştükleri bilinmektedir. Kürdistan'da da, Ortadoğu'da da bunun çok acı örnekleri yaşanmıştır. Ermeniler, katliamdan bu yana hala topraklarına dönemediler. Filistin halkının mültecilik yaşamı daha devam etmektedir. Türkiye solunda, geçmişten bu yana TKP ve günümüzde de Dev-Yol başta olmak üzere, hemen hemen bir çoğu birer mülteci grubuna dönüşürken, Kürdistan'da topraktan kopuş ve mültecilik –ilkel milliyetçiliğin yenilgisinden sonra topraktan uzaklaşma en kötü sonuçlarını vermişti– yaşamının yol açtığı tehlike göz önüne alındığından, dışarıya açılmayı doğru ele almak ve ülkeden kopmayı değil, tersine ülkeyle daha da bütünleşmek için tedbirlerin sonuna kadar geliştirilmesi zorunlu oluyordu. Bu nedenle de, bir an önce ülkenin doruk noktalarında direnişi yükseltmenin vazgeçilmez ilkelerine bağlı kalınıyordu.

12 Eylül faşizminin dayattığı imha ve dağıtma operasyonlarına karşı, yeniden bir direnme ve toparlanmayı gerçekleştirmek için 1981 baharının bitimiyle birlikte yeni bir dönemeci başlatan partimizin 1. Konferansının yapılması sonucuna varıyoruz. Güçlü bir Politik Rapor, küçümsenemeyecek sayıda kadrosal varlık ve gündemleştirilen geniş tartışma, değerlendirme ve karar toplantılarıyla 11 gün süren Konferansımız, sadece partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde değil, Türkiye ve Kürdistan tarihinde de en vahşi bir rejim karşısında bile ayakta kalabilmenin olanaklı olduğunu kanıtlamıştır. Konferansımız, TC'nin tarihinde sürekli uygulayıp başarı da kazandığı bastırma hareketlerini boşa çıkartarak, verdiği güçlü bir direniş karşılığında, bu kez süreci devrimci-demokratik güçlerin lehine çevirmenin de başarılı bir örneği olmuştur.

I. Konferans temelinde, faşizme karşı ortak direniş mücadelesini örgütlemek ve yükseltmek için Türkiye'nin demokratik ve sosyalist grup ve kişileriyle, en zor koşullarda yaşanıldığı halde içtenlikle ve sonuna kadar ilişkiler kurulmuş ve önemli sayılabilecek destekler sunulmuştur. Kürdistan'a yönelik olarak da, tüm yurtsever güçlerle giderek geniş birliklere kadar gidilebilecek çalışmalarda bulunuldu ve bu konuda büyük bir özveri gösterildi.

1982 Mayıs'ına yöneldiğimizde, direnme ve isyan geleneğimiz Newroz'un 82 Mart'ında büyük direniş şehidimiz ve çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN yoldaşın katledildiği haberini aldık Aradan bir kaç ay geçmeden değerli varlığımız Ferhat KURTAY yoldaşın yakılması haberini alıyoruz. Artık yapılabilecek tek şey, partimizin varlığını daha da güçlendirmek ve davaya daha fazla sarılmaktı. 82 Mayıs'ını, başta Mazlum olmak üzere Ferhat'ların katledilmesiyle karşıladığımız zaman, temelinde I. Konferansın yer aldığı büyük bir metanetle, acıyı büyük bir direnişe dönüştürme öngörüsüyle donanmıştık ve yapılan da parti bilincinin ve iradesinin daha da yoğunlaştırılması oldu.

Partinin II. Kongresine gidilme kararının alınması üzerine, temel politik ve askeri tezler belgelendirilerek dağıtıldı. Partimiz için bir onur kaynağı olan bu belgeler, Marksizm-Leninizme ve devrime bağlılığın parlak bir doğrulanması olduğu kadar, mücadelemizin daha sonra hangi temellerde gerçekleşeceğinin de sağlam bir öngörüsünü oluşturmuştu.

II.Kongre, 12 Eylül faşist rejimi neyi dayatırsa dayatsın, buna karşı direnileceğinin, girilen doğrultudan dönülmeyeceğinin bir parti kararı haline getirilmesine zemin teşkil eden bir doruk noktası oldu. Askeri faşist rejimin buna içerde verdiği karşılık ise, imha, tasfiye ve itiraf yöntemleriyle partiyi çökertme girişimiydi. Bir kaşık çorba karşılığında 40 devrimciyi imha edecek kadar gözü dönen Şahin-Yıldırım alçakları vasıtasıyla büyük bir provakasyon ve tasfiye hareketi geliştirilmek istendi. Bu hainler güruhuna, sefil yaşamlarını kurtarmalarına karşılık olarak PKK'yi bitirmeleri görevi verilmiştir.

Ancak insanlık tarihinin tanımadığı akla-hayale gelmeyecek işkence metodlarıyla PKK hareketinin tasfiye girişimleri, büyük insanlık değerleri olan Hayri ve Kemallerin önderliğinde gelişen görkemli bir direnişle karşılık bulur. Bu, şanlı 14 Temmuz 1982 Ölüm Orucuyla doruğuna ulaşır. Halka ve partiye yararlı olmak için ölmesi gereken yerde ve ondan başka silahın elde kalmadığı anda, bu son eyleme girişmek gerektiğini eylemleriyle bir daha dönülmemecesine kurallaştırdılar. Halka ve partiye ancak böyle yararlı olunabileceğini belirten direnişin bu büyük önderleri, böylece Kürdistan tarihinin en büyük şehitleri kervanına katıldılar.

Yine bu dönemde, ulusal direniş mücadelemizi yeniden ve daha güçlü temellerde yükseltmek üzere yurtdışında yürüttüğü hazırlıkların yanısıra, partimiz, Lübnan zemininde Ortadoğu halklarıyla en güçlü enternasyonalist dayanışmanın ve direnişin soylu örneklerini, önder savaşçı kadrolarını şehit vererek sundu. 2 Mayıs 1981'de Abdülkadir ÇUBUKÇU ve İsrail siyonizminin Filistin Direniş ve Lübnan Yurtsever Hareketine karşı giriştiği saldırıda Veli ÇAKMAK, Kemal ÇELİK, Mehmet ATMACA, İsmet ÖZKAN, Emin YAŞAR, Abdullah KUMRAL, Ahmet MARANGOZ, İrfan AY, Şerif ARAS ve Şahabettin KURT yoldaşlar, kanlarını akıtarak halkımızın mücadelesinin Ortadoğu halklarının mücadelesiyle birleştirilmesinde ve yakınlaştırılmasında daha da büyük bir itici güç oldular.

Bu dönemde, bir yandan partimizin zindanlarda ve dışarda gösterdiği direniş, diğer yandan düşmanın içerde itirafa zorlama, imha ve provakasyonu ile o zaman daha farkına varamadığımız, görülmemiş bir incelik ve cambazlıkla, Semir provakatörü tarafından Avrupa'da büyük bir alçaklıkla gizlice geliştirilen tasfiye hareketi, iç içe ve korkunç bir boğuşma içinde geçen bir mücadele yaşandı. Düşman, ideolojik görüntülerin yanısıra her türlü yöntemi kullanırken, direnişin öncüleri de yaşamlarını ortaya koyarak bunu boşa çıkardılar ve şehitlik mertebesiyle dönülmez bir noktaya getirdiler. Partimiz, bu ortamda ülkeye dönüşün nihai kararını alır ve bunu hemen uygulamaya sokar.

Ülkeye Yeniden Dönüş Ve Yeni Dönemin İlk Şehitleri

1983 baharı, yeniden dönüş ve mücadeleyi yükseltme yılıdır. Bu yılda, zindanlardaki faşist çete ile provakasyon hareketi, işbirliği halinde, görülmemiş bir çılgınlıkla dişini tırnağına takarak, Ortadoğu zemininde ve zindanlarda gerçekleştiremediklerini bu kez de Avrupa'da düzenleyecekleri sahte bir konferansla gerçekleştirmeye çalışırlar. Çılgınca bir çaba içine girdikleri bu alana da direniş el atar ve 83 bahar direnişiyle birlikte yakalarına yapışarak hak ettikleri yere gönderir.

Mayıs 83, provakasyonun Partimiz üzerinde beslediği emellerine kavuşmak için en çok sonuca gitmek istediği bir aydır. Güney Kürdistan'da tamamlanan son hazırlıklar temelinde Orta Kürdistan'da yeniden yükseltmeye çalıştığımız direnişin üzerine Türk ordusunun saldırıya geçmesi, 21 Mayıs'ta 35 yoldaşımıza idam verilmesi yöntemleriyle direnişi bastırma girişimleri de Mayıs ayı içinde gerçekleşti. Bu dönemde, Partimiz, mücadele tarihinde en büyük engellemelerle karşılaşmasına rağmen, düşmanın hiç bir çabası, içine girilen doğrultuyu saptırmaya engel olamadı, buna gücü yetmedi.

Yine bu yıllarda ulusal birliğimizin parçalanmışlığını daha da derinleştiren Güney Kürdistan'daki iç çatışmaların yeniden boyutlanması üzerine, zafer için kaçınılmaz olan halkımızın birliğini sağlamak doğrultusundaki Partimizin politikasına uygun olarak çatışmaları sona erdirmek ve birlik için ilk adımları atmak amacıyla, sorunu çözümlemeye çalışan Partimizin değerli önderi ve MK üyesi Mehmet KARASUNGUR ile önder savaşçı kadromuz İbrahim BİLGİN yoldaşlar Mayıs 83'te şehit düştüler. Bu, ülkemizin neresinde olursa olsun, halkımızın çıkarı gerektirdiğinde ölüm pahasına da olsa hiçbir şeyi yapmaktan çekinmeyeceğimizin yalın bir ifadesidir.

Partimiz her yeni bir atılıma yöneldiğinde ağır, fakat zorunlu olan kayıplar vermektedir. Yeni dönemin yolunu kızıl kanlarıyla açan şehitler, geleceğe daha sıkı bir bağlılığın temelini oluşturmaktalar ve girilen yolu dönülmemecesine devam ettirmeyi manevi komutanlıklarıyla emrediyorlar. Yeniden ülkeye dönüşümüzün de acı kayıplarını verdik. Kasım 1982'de Hêzıl Çayında, ajan provakatörlerin, revizyonist inkârcılık ile feodal entrikacılığın suç ortaklığıyla Partimizin değerli önder savaşçı kadroları Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMŞEK, Musa İLK, Veysi HANTAŞ, Hasan ÖZÇELİK, ve M. Beşir AKSOY yoldaşları şehit verdik. Hêzıl şehitleri, en baskılı ve zor dönemin nasıl yüreklice karşılanması gerektiğinin ve en çok da bu tür dönemlerde davaya sarsılmaz bir inançla bağlılığın kızıl yolunu bize gösterdiler.

Her yeni dönemin birer kilometre taşı olan şehitlerimizin anılarına bağlılığın gereği bir kez daha yerine getirildi. Kürdistan Halkının o makus talihini yenmek, yapılan güçlü hazırlıklar temelinde kutsal direnme ve yurtseverlik ruhunu, dağlarımızın doruk noktalarından halkımızın en küçük hücresine kadar taşırmak üzere başlatılan 1984 bahar atılımı, bunun en anlamlı bir ifadesidir. 1984 baharının yoğun eylemsel ve örgütsel hazırlıkları, hem de 12 Eylül faşizminin kendisini en güçlü hissettiği bir dönemde, Kürdistan'ın son 40 yıllık tarihinin en gelişmiş direnme eylemleri olan 15 Ağustos eylemleriyle semeresini verdi ve bu, halkımızın askeri kuvvetleri olan HRK'nin kuruluşuyla da taçlandı.

Gerek karşı-devrim ve işbirlikçilerince yürütülen azgın saldırı, imha ve pasifikasyon faaliyetleri, gerekse de Partimizin ardı arkası kesilmeyen eylemliliğinin örgütlendirilmesinin doğal sonucu, ne pahasına olursa olsun direnişten vazgeçilmeyerek sürekliliğini garantilemek ve bunun için de 1985 baharını direnişlerle dolu kılmak olacaktı. Nitekim düşman da bunu çok iyi bildiği için, bir yandan *"tek tek teslim oluyorlar"*, *"aç kaldılar"*, *"hiç bir yere çıkamıyorlar"* biçiminde yalan haberler yayarken, diğer yandan da verdiği rüşvet ve destekle işbirlikçilerini de yanına alıp sürek avı halinde devrimcilerin üstüne yönelerek, güya kış boyunca devrimcileri oldukları yerde bitirebileceğinin hesabını yapma gibi alçakça hayaller besliyordu.

Partimiz, görülmemiş şiddetli kış ortamında dişini tırnağına takarak bir yandan inanılmaz bir yaşamı sürdürürken, diğer yandan 1985 baharını daha güçlü bir örgütlenme ve eylemlerle karşılamanın hazırlıklarını yapmaktaydı. Bu faaliyetlerimizi boşa çıkarmak isteyen düşman da çok yönlü hazırlıklarını yapmakta ve görülmemiş özel harp yöntemlerini uygulayarak darbe vurmaya çalışmaktadır. 1984-85 kış aylarının ağır tabiat koşullarından da yararlanan düşman, her yeni atılım öncesinin hazırlıklarında olduğu gibi bu kez de onlarca değerli varlığımızı alçakça katletti. Sason'da, Şirvan'da şehit düşen yoldaşlarımız, düşman ne kadar kudurgan olursa olsun, direniş ruhu büyüklüğünün her koşul altında gösterilebileceğinin güçlü bir örneğini sundular. Onların, kışın dondurucu soğuğu altında halkımızın yüreğini ılıklaştıran sıcacık kanları, 85 baharını, daha şimdiden büyük bir umut ve yaşam kaynağına dönüştürmüştür. Sömürgeci Türk devleti, halkımıza gözdağı vermek ve ibret olsun diye şehitlerimizi, direniş merkezimiz Diyarbakır'ın dört ayrı kapısına ve mezar dışına gömebilir. Ama biz de, ülkemizin dört bir köşesinde direniş kaleleri yaratarak Diyarbakır'ı toptan TC'ye mezar etmesini bileceğiz. Düşmanın, 85 şanlı bahar atılımımızı bastırmak için sürdürdüğü muazzam baskılara karşı direnişin şehitleri olan yoldaşlarımızın intikamını almada acımasız olacağız.

Yoldaşlarımızın anılarına bağlılığın gereği, bahar atılımıyla birlikte direniş eylemleri yükseltilerek yerine getirildi. Onlar, yeni dönemin hazırlık çalışmalarını, kendi eylemleriyle duyurmak istedikleri ERNK'nin ilanını ve yol açacağı sonuçları görmeyebilirler. Ancak bunun derin bilinci ve inancı içindeydiler. Yoldaşları, elden düşürmedikleri ulusal kurtuluş bayrağını 21 Mart 1985 günü Türk sömürgeciliğinin burçlarına diktiler. Bingöl, Bitlis, Mutki, Şırnak, Diyarbakır, Mardin, Siirt ve diğer alanlarda, ülkenin dört bir yanında, faşist sömürgeciliğe karşı 1985 bahar atılımının şanlı direniş eylemleri yükseldi.

Sömürgeci faşist Türk devleti, yeni dönemin direniş atılımını engellemek için geliştirdiği özel harp taktiklerini Kuzey-Batı Kürdistan'la sınırlı tutmuyor. Irak ve Türkiye sınırlarının kesiştiği hudut boyları olan Orta Kürdistan ile Güney Kürdistan'a kadar da taşırıyor. Revizyonist inkârcılık ile ilkel milliyetçiliğe yönelik başarı da sağlayan sindirtme ve oradan uzlaşmaya yöneltme çabalarını yoğunlaştırarak hudut boylarındaki faaliyetlerimizi engellemeye çalışıyor. Nitekim TC, ulusal kurtuluş mücadelemize dost olması gereken güçlerin kanatları altına yerleştirdiği "Sterka Sor"un kalıntıları olan KUK, Peşeng gibi ajan-provakatörleri ile Sami Abdurrahman gibi tescilli bir ajan vasıtasıyla Nisan ortalarında, daha Mehmet KARASUNGUR yoldaşın acısı dinmemişken sekiz değerli önder savaşçı kadromuz, PKK-MK yedek üyesi İdris ÖKMEN (Mesut), bir dönem Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu-demokratik faaliyetlerin önder kadrolarından M.Rauf AKBAY, yine bir dönem Avrupa'da Ulusal Kurtuluş Kültür ve Sanat faaliyetlerinin sorumluluğunu yürütmüş olan Celal ERCAN (ozan Sefkan), Lübnan-Filistin direniş hattında 3 yıl kadar PKK temsilcisi olarak çalışan Abdurrahman AYTEMİR (Riyad), Abdulkadir GERGERLİ, Abdullah GÜLSEREN, Sabri ATAK, Cemil BAYRAM yoldaşlar, düzenlenen bir komplo neticesinde haince katledildiler.

Yoldaşlarımızın alçakça katledildiği bu tarihlerde, Kürdistan'ın dört bir yanında da 1985 baharının direniş eylemleri sömürgeciliğe karşı patlarken, arkadan vurulan bu hançer, hem maddi ve hem de manevi açıdan çok ağır oldu. Türk devleti, 2 ordusunu, özel eğitilmiş askeri komando birliklerini Kürdistan'a yığarak aylarca operasyonlar düzenlemesine rağmen bir kaç militanı yakalayamazken, bunun hıncını sempatizanları alçakçasına imha ederek alırken, böylesine bir darbenin oldukça acı, acı olduğu kadar da ağır olduğunu hiç de belirtmeye bile gerek yoktur.

Bu komplo, birçok gerçekliğin kavranmasını da ortaya çıkardı. İlkel milliyetçilik ile revizyonist inkârcılık sorunlara çıkarcı bir temelde yaklaşmakta ve bu nedenle de dostluk görünümü altında, siyasi çıkarları için hareketimizin darbe yemesine kol-kanat gerebileceklerini kav-

ramak ve buna göre politik uyanıklığı ve duyarlılığı her an muhafaza etmek kaçınılmaz bir görev haline gelmiştir. Aynı zamanda, Bağımsızlık ve Özgürlük çizgisinin arılığını her türlü uzlaşmacı çizgiye karşı da direnme temelinde korumak gerekiyor. Yeni koşullarda, "yurtsever, komünist" sıfatlar altında "Sterka Sor", "Tekoşin" komploculuğunun nasıl yeniden sergilenebileceği de daha somut olarak görüldü.

Ama, dolaylı-dolaysız düşmandan gelen saldırı ve komplolara, uzlaşmacı çizgilerden kaynaklanan tasfiyeci, inkârcı ve faydacı anlayışları gereği bunları koruyup-kollamalarına rağmen Partimizdeki ve halkımızdaki direniş azmi daha da güçleniyor. Öyle ki daha şehitlerimizin naaşları yerdeyken, ülkemizin her tarafında direniş eylemlerinin sesi gelmekteydi. Günlerce süren çatışmalar, basılan onlarca karakol ve dinmek bilmeyen direniş eylemlerinin sesi, Partimizin 85 baharı direniş atılımı için şehitlerimizin manevi huzurunda halkımıza verdiği sözden ne dost görünümü altında dayatılan gerici tutumların ve ne de düşmanın azgın saldırılarının geri döndürmeye gücü yetmeyeceğini tekrar tekrar kanıtlamıştır.

85 Mayıs'ına, sayıca ve nitelikçe çok daha güçlü kadrolarımızı şehit vererek girdik. Siverek direnişimizin yetiştirdiği büyük değerlerden Hüseyin ALTINTAŞ, Karakoçan, Dersim ve Bingöl direnişinin yiğit önderlerinden Mehmet GÜLER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşlar ve yine adlarını bilemediğimiz ona yakın yoldaşımız yüce şehitlik mertebesine kavuşan direniş şehitlerimizle baharı karşıladık. Şehitlerimiz, direnip-direnmeyeceği, yaşayıp-yaşayamayacağı belli olmayan, ne idüğü belirsiz Avrupa'lık gruplarla masa başında kurulan sahte "Sol Birlik" safsatalarıyla halkımızın birlik özlemlerinin gerçekleştirilemeyeceğini, gerçek anlamda birliğin nasıl olması gerektiğinin kendi yaşamlarını ortaya koyarak gösterdiler. Birliğe giden yolu, halkımızın siyasi kuvvetleri olan KUKC'nin örgütlendirilmesi uğruna akıttıkları kızıl kanlarıyla gösterdiler.

12 Eylül faşist genareller çetesi, bir yandan baskı, terör ve katliamlarını ülkemizin her tarafında yeniden yayarken, diğer yandan kontr-gerillanın emriyle Mayıs ayının ilk haftasında, alelacele, faşist Anayasalarıyla bile çelişerek bir suç yasası olan pişmanlık gösterenleri affedecekleri bir provakasyon kanununu çıkardılar. Buna karşılık Partimiz, Türkiye ve Kürdistan ortamında, hiçbir örgütün cesaret edemeyeceği bir mücadeleyi, 85 şanlı direniş atılımıyla dünya kamuoyuna ilan etti. Bu büyük ve soylu bir hamledir. Düşmanın muazzam dayatmalarına karşın bu adıma cesaret edilmiştir. Halkımızın durdurulamaz bir arzusu haline gelen ulusal birliğin yalın bir ifadesi, KUKC adımı büyük fedekarlıklar pahasına atılmıştır. Sağlıklı bir gelişmenin ürünü olan Cephe, ilk etapta bir çok eksiklikler taşısa da, bunlar ilerde tamamlanacaktır.

İşte 85 Mayıs'ına geldiğimizde, kayıplar karşısındaki kazanımlarımız budur. Şehitlerimizin acıları ve kayıplarımız çok büyüktür. Ama bağımsız bir vatan ve özgür bir yaşam için bu özveri kaçınılmaz ise, biz bu soylu amaç uğruna binlerce değerimizi feda etmeye bin defa daha hazırız. Dolayısıyla, acıları ne kadar büyük olursa olsun, mademki bu kadar yüce bir gelişmenin yaşamsal kaynaklarıdırlar, o halde, böylesi kayıpların hergün her saat yüzlercesini vermeye hazırız.

85 bahar şehitlerimiz, halkımızın çok karanlık tarihinde aydınlığı doğuran şafak vaktinin kızıl ışınları, halkımızı baharla birlikte özgürlüğe bir adım daha yaklaştıran ilham kaynaklarıdır. Bu nedendeki şehitlerimizle halkımız her zamankinden daha fazla onurlanacak ve yaşam kaynakları olarak göreceklerdir. Bu nedenle de, sürekli minnet ve saygıyla yılın şehitleri olarak anılacaklar ve belleklerimizde ebediyen kalacaklardır. Yakın tecrübemizden de bilmekteyiz ki, onların anılarına bağlılık, zafer için gerekli tüm tedbirleri almakla ve daha güçlü direnmeler geliştirmekle mümkündür. Acılarımız ne kadar büyük olursa olsun, bağımsızlığı ve özgürlüğü için ilk defa kendi öz iradesini ve bilincini konuşturmaya başlayan halkımız için bunlar yapılmak zorundadır.

Direniş şehitlerimiz, bin yıllık kölelik tarihimizin ödenmesi gereken karşılığıdır. En değerli yaşamın uğruna verilen faturadır. Halkımız için ödenmesi gereken borçlarımız var. Büyük direniş şehidimiz Hayri'nin, hepimiz için bir ahlak belgesi olarak örnek alınacak bir hükmü var: **"Halka karşı borçluyuz."** Bu borcu ödemek için can bile yetmiyor. İşte bunun için habire kurban vermeye devam edeceğiz. Ve bizim için yaşam artık şu noktaya gelmiştir: Şehit olmak, yaşam denilen olayın tam da bu andaki direnişi ve atılımıdır, bu andaki eylemidir. Bundan biraz uzaklaşıldığında, işte o zaman yaşam ölüme dönüşür, karanlığın içine gömülür. Buna da biz yaşam demiyoruz.

Büyük direniş şehidimiz Mazlum, katledildiğinde söylediğimiz gibi, onlar, ölüme giden yolu izlediler. 85'e vardığımızda, tüm şehitlerimiz birleşerek kol-kanat gererek, korku ve karanlık denilen dehşete köprü olup geleceğe ışık saçtılar. Ve bugün, Kürdistan halkı için, geçmişte çok zor olan ama her zamankinden daha kolay hale gelmiş olan bağımsız vatan ve özgür yaşam için hayatını feda etme, bir ahlaki hedef haline gelmiştir.

Eğer bugün Patimiz, yüzlerce önde gelen militanını, gözünü kırpmadan bu ahlaki ifadenin bir gereği olarak ileri sürüyorsa ve onların arkasında halkımızın her kesiminde genç-ihtiyar, kadınerkek onbinlerce namuslu yurtsever insan direnişe kalkmakta kararlı ise, bu demektir ki şehitlerimizin anısı tek onurlu yaşam kaynağıdır. Dolayısıyla da halkımızın saygı ve minnetle anacağı gerçek değerler bu olmaktadır. Tüm bu nedenlerle şehitlerimize ne kadar borçlu olduğumuzu, onlar şehitlik mertebesine ulaşırken bile "borçluyuz" demeleri, biz yaşayanlar için borcun ne kadar fazla olduğunu göstermektedir. Bu borcumuzu ödemek için, tüm nefes ve kan atışımızı devrimci düşünce ve eylemi en verimli bir şekilde gerçekleştirmek uğrunda harcayacağımıza dair ettiğimiz yeminle yaşamaktan başka bir yaşamı tanımayacağımıza dair verilen sözü tekrarlıyoruz.

Partimiz Direniş Şehitlerinin Anısına Daima Bağlı Kalacak ve Devrimde Zaferi Yaratarak Karşılık Verecektir.

Partimizin bu direnişinde çıkarılması gereken öz nedir? Partimize her darbe vurulduğunda, değerli militanlarımız şehit düştüğünde anılarına bağlılığın gereklеri, tüm yetenekler ortaya konularak, Partinin ve Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi katbekat ileriye götürülerek, Parti iradesi ve bilinci daha da yoğunlaştırılarak yerine getiriliyor. Ve bugüne kadar gelişimimizi sağlayan bu oldu ve bundan sonra zafere götürecek biricik doğru yöntem de budur.

Haki yoldaş aramızdan ayrıldığında, gerçekten yaşam gücümüzün önemli bir bölümünü yitirdiğimizin derin bir acısıyla kıvranıyorduk. Eğer daha sonra bu acıların altından kalkabilmişsek, tekrar tekrar canlanarak daha da güçlenmesini bilmişsek, bu, direniş şehidi anısının gereğinin mutlaka yerine getirilmesinin bir sonucu olmuştur. Eğer öyle yapılmamış olsaydı, tarihimizde çokça görüldüğü gibi, gidenlerin kaşla göz arasında unutulduğu ve yine yakın tarihte görüldüğü gibi bir çok devrimci önderin anısının saptırılarak burjuvaziye peşkeş çekildiği olumsuzluğunun bir benzerini de biz yaşamış olacaktık ki, bu da soysuzlaşmanın ve dönekler takımı içinde yer almanın alçaklığına düşmek olacaktı. O halde akıtılan her damla kanın anlamını, mutlaka en soylu varlığımız olan Partimizin bilinç ve irade gücüne dönüştürerek, bunu da giderek tüm halkımızın yüce çıkarlarının en gelişmiş ifadesi olarak pekiştirmek ve böylelikle direniş şehitlerini ölümsüz kılmak gerekiyor.

İşte anıya bağlılık, böylesine bir kaynak olmasını başarabilmektir. Bu, her devrimci mücadelede görülen, tarihin tüm ileri çıkış hamlelerinin başarıyla aşılmasında kendisini dayatan devrimin bir kanunudur. PKK'nin, bu kanunu kendi yaşamını belirleyen bir ögesi haline getirmesi elbette ki kolay olmamıştır. Muazzam fedakarlıklar, özellikle de insanı esas alıma ve yeteneklerinin sonsuzluğuna güvenme, insanı en gelişmiş teknik araçların önünde görme, eğer yasal bir hak uğruna insanlar biraraya getirilmişse başarı gücünün son derece yüksek olabileceği şeklindeki ilerici insanlığın benimsenen bu doğru anlayışının doğal bir sonucu olarak kavranmalıdır.

Her direnişin yenilgiye uğraması, şehitlerin anılarına bağlılığın gereklerinin yerine getirilmemesinin olumsuz mirasını etkisiz kılmak, halkımızın kendi öz çıkarları için gözünü kırpmadan ölümde yaşamı yaratacak bilgi ve katılım düzeyini gerçekleştirmek son derece önemlidir ve her devrimci çıkış için vazgeçilmez bir şarttır. Direniş şehitlerimiz, geçmişin karanlık, durgun ve bilinçsizliklerle örülü utanılası yaşamı ile yeniden doğuşun güzel ve onurlu yaşamı ardında bedenleriyle bir köprü rolü oynadılar ve onları böylesi bir yaşama çağırarak büyük bir ilgi seviyesinin oluşmasına temel teşkil ettiler.

PKK, militanlarının nitelik ve nicelikçe hiç de küçümsenmeyecek varlığının önemli bir bölümünü şehitler kervanına kattı. Halkımızın çıkarları için yaşadığını ve bunun için gerekirse canını bile seve seve verebileceğini, gençliklerini halkı ve ideolojisi uğruna gözleri önünde feda ederek kanıtladı. Böylece en sıradan bir yurtseverin dahi takdirini kazandı. Böylece direniş şehitlerimizin, tarihimizin yenilenmesinde, halkımızın çağdaş yaşama doğru adım atmasındaki rolleri daha da belirgin bir özellik kazanmış oluyor.

Direniş şehitlerimiz, halkın önderleri Partinin öncü gücü olarak, yaşayan militanlar olan bizler için, büyük birer yol gösterici ve manevi komutanlarımız rolünü de oynamaktadırlar. Bugün mücadelenin bir çok alanlarında, Partili militanlar bir çok zorlukların ve engellerin önlerine çıktığını, düşmanın muazzam zorluklar çıkardığını belirterek bunun nasıl aşılması gerektiğini düşünmekteler. İşte tam da bu noktada, kendilerine dayanak yapacakları belirleyici değerlerimizin şehitlerimiz olduğunu bir kez daha hatırlatmak istiyoruz. Unutmamak gerekir ki, şehitlerimiz manevi önderlerimizdir, onların anıları gerçek emir ve komuta kadememizi teşkil etmektedir. Onlara dayanılarak, en aşılmaz denilen zorluk ve engellerin aşılabileceğine güven duymalıyız. Şehitlerin anılarına bağlılığın gereklerinin nasıl yerine getirildiği konusunda Parti Önderliğimizin tutumu her konuda olduğu gibi bunda da bize yol gösteriyor, önderlik ediyor. Bir yığın zorluğa, engellere rağmen Partiyi, önemli badirelerden kurtaran, her zorlu dönemeçlerde Partiyi koruyup düzlüğe çıkaran Parti Önderliğimizin pratiği, anılara ve mücadeleye bağlılığın gereklerinin nasıl yerine getirileceğine dair ölçüleri ve kuralların neler olması gerektiğini bize gösteriyor.

Yenilen her darbenin, on kat, bin kat bir gelişmeyle karşılık bulması parti tarihimizin bir gerçekliği değil midir? O halde direnişin şu veya bu alanında, şu veya bu safhasında yediğimiz her darbeye karşılık, Partimizin şanlı direniş geleneğine dayanarak, o darbeye defalarca karşılığını vererek onu bir gelişmeye dönüştürmek zorundayız. Halkımızın içinde bulunduğu sosyal, siyasal ve kültürel konumun bunca geriliğine ve olumsuzluğuna rağmen halkta bu kadar gelişme, bilinçlenme ve örgütlenmeye yol açan, başta en vahşi baskıların uygulandığı zindanlar olmak üzere, her alanda bu kadar güçlü gelişmelere yolaçabilen militanlar topluluğuna sahip iken, bunların yaşamları ve mücadeleleri yaşam içinde temsil edilip uygulandığında başarılamayacak hiç birşey yoktur.

Parti militanları, sadece zorlukları aşarak değil, aynı zamanda bunu olumlu görevlerle tamamlamak için de gerekli güç kaynağını, irade ve kararlılığı bu kaynaktan bulabilirler. Her militan, halkımızın içinde bulunduğu düşkünlüğü, çağdışılığı ve karanlığı düşündükçe, çağdaş gelişmeleri ve çekiciliği gördükçe, direniş şehitlerinin takipçisi olma rollerini bir an unutmadıkça, önüne çıkan görev ne kadar zor olursa olsun, üzerine büyük bir saldırı ve fethetme, kazanma ve geliştirme ruhuyla atıldıkça, başaramayacakları bir görev olmasa gerek. Bu anlamda şehit olmak da en az bir zafer kadar önemli bir değer taşımaktadır. Bu anlamda, şehitlerimizin aramızdan ayrılıp gitmesi değil, tam tersine karşımıza kendilerini bir zafer abidesi gibi dikmeleri sözkonusudur. Yaşamın ve ölümün bu biçimde anlaşılması ve yorumlanması gerekiyor. Kim ne derse desin, PKK şehitleri, halkımızın yaşayan, ölümsüzleşen ve gerçek bağlanması gereken değerleridir. Onların kutsal ibadetgahında, onlarla dolu yaşadıkça, gerçek devrimci yaşam gerçekliğine kavuşmak mümkün olacaktır.

Hiç bir militan, ne ve nasıl yapmalıyım diye bocalayamaz. Partimizin kutsal değerlerine bağlı kalındığında, görünüşte öncü sıfatı taşıyıp özde ona ihanet edilip, eksik yaşanmadığında, devrimci kazanma ve yaratma azmiyle hareket edildiğinde yapılamayacak ve başarılamayacak bir şey yoktur. O halde hangi bahane ileri sürülebilir ki? Örgüt veya ordu mu kurulmak isteniyor, düşmanın bir provakasyonu veya bir pususu mu boşa çıkarılmak isteniyor, gerekleri yerine getirildiğinde, başarıyla sonuçlandırmamak için herhangi bir neden yoktur.

Tüm görevlerimizi başarıyla yerine getirmede Partimizin şanlı geçmişine bakmalıyız. Bunda geleceği görebilmeliyiz. Her birisi birer kahramanlık abidesi olan direniş şehitlerimizin manevi komutanlığı altında yenemeyeceğimiz bir güçlük, elde edemeyeceğimiz bir başarı düşünülemez. Bundan sonra da, daha büyük bir azim ve coşkuyla halkımızın kaderini kökten değiştirmek istiyoruz. Muazzam boyutlardaki bilinçsizliği, örgütsüzlüğü ve eylemsizliği aşarak halkımızın iradesini yıkılmaz bir noktaya getirmek istiyoruz. Halkımızın parçalanan birliğini çelikten bir birliğe dönüştürmek, her türlü engele rağmen her koşul altında Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini sürdürebileceğimiz bir düzeye çıkarmak istiyoruz.

O halde halka, ideolojiye ve Partiye bağlılık mı diyoruz? Bu anıların gereğini halka kavratıp, bu temelde ayağa kaldırmak, Partimizin ruhu olan direniş fedelerimizi sonsuzlaştırmak, bu ruhu, yaşayanlarımızın kendi benliklerinde somutlaştırması ve tüm bunları zaferle taçlandırmak gerekiyor. İşte parti militanlığının, direniş şehitlerine bağlılığının anlamı böyle kavranmalı ve gerekleri yerine getirilerek, anılara layık olunmalıdır.

●Hiçbir şey bu anıların gereklerinin yerine getirilmesi önünde engel olarak kabul edilemez!

●Hiç bir şey bahar çağında kendini halka feda etmek kadar değerli olamaz!

●Direniş şehitlerimizin anısına devrimci ve yeterli bağlılık bizi zafere götürecek en temel değerdir!

Adı ve Soyadı:*İdris ÖKMEN*
Kod adı: *Mesut*
Doğum yeri :*Kars*

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen İdris ÖKMEN, daha çok genç yaşta iken yaşamın sorumluluğunu duyarak yetişmiş aydın bir kişiliğe sahipti.

1971'lerde Türkiye'de kabaran devrimci-demokratik hareketin etkisiyle, genelde devrimciliğe ve devrimci düşünceye sempati duyan İdris ÖKMEN, bu dönemden itibaren kendisini geleceğin güçlü devrimcisi olarak hazırlamaya başlamıştır.

1974-1975'li yıllarda gelişmeye başlayan devrimci-gençlik hareketi içinde yer alarak, memleketi olan Kars'ta pratik faaliyetlerde bulunan İdris ÖKMEN, yörede düzenlenen tüm tartışma toplantılarına ve seminerlere aktif olarak katılarak, daha güçlü bir devrimci olmak için marksist-leninist ideolojiyle kendisini donatmaya başlamıştır. Daha o dönemden itibaren proletaryaya yabancı anlayışlardan ve davranışlardan arınmak için kendisine karşı yoğun bir mücadele veren İdris yoldaş, ulusal kurtuluşçu düşünceler henüz etkinliğini her tarafta duyurmadığından **Kars Halkçı Yurtsever Gençlik Derneği** bünyesinde görevler alarak, halka karşı devrimci sorumluluğunu yerine getirmeye çalışmıştır.

1977 yılında Üniversite imtihanlarına katılmak için gittiği Ankara'da Hareketimizin önder kadrolarıyla tanışan ve yoğun tartışmalar sonunda ulusal kurtuluşçu düşüncelere sempati duymaya başlayan İdris ÖKMEN, Kars'a döndükten sonra ne pahasına olursa olsun, uğruna mücadele edilmesi gerektiğine inandığı davaya sıkıca sarılarak aktif bir militan haline gelmiş kısa sürede profesyonel devrimciliğe başlayarak Hareketimiz saflarına katılmıştır.

Bir yandan ulusal kurtuluşçu ideolojiyi özümsemeye ve kendisini eğitmeye çalışan İdris yoldaş bir yandan da bulunduğu alanda ve çevresinde propaganda-ajitasyon faaliyetleriyle ve eylemlerle devrimci mücadeleyi yükseltmeye ön ayak olmuştur. Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da kendi örgütlenmesini yaratmak için açtığı ve sıçrama tahtası olarak kullandığı Eğitim Enstitülerine doldurulan sivil faşist teröre karşı, Kars'ta da Hareketimizin başlattığı şiddet temelindeki mücadeleye bizzat planlayıcı ve uygulayıcı olarak katılan İdris ÖKMEN, oldukça kararlı ve militanca bir pratik sergilemiştir.

Ulusal kurtuluş siyasetimizin Kürdistan halkıyla bütünleştirilmesi faaliyetleri esnasında çıkan bir olayda sömürgeciler tarafından yakalanıp ve kısa bir süre sonra bırakılan İdris ÖKMEN, bir müddet sonra tekrar yakalanarak cezaevine konulmuştur. Cezaevinde kaldığı dönem içinde bir çok kişiyi eğiterek, burayı da bir okul haline getiren İdris yoldaş, yazdığı bir raporunda bu alandaki durumu şöyle anlatmaktadır: *"Cezaevinde iken arkadaşlarla (140-150 kişi) eğitim çalışması yapıyorduk. Çeşitli tartışmalar, spor yapıyor, arada bir düzenlenen formlara katılıyorduk. Davranışlarımızla tüm tutuklular arasında saygı uyandırmış, örnek gösteriliyorduk."* Bir süre cezaevinde kaldıktan sonra düşmanın istediği hiç bir ipucunu vermediğinden serbest bırakılan İdris yoldaş, dışarı çıkar çıkmaz yeniden aktif faaliyetlerine başlamıştır.

12 Eylül askeri-faşist darbesinden sonra bir grup yoldaşıyla birlikte kırsal alana çekilerek, Kürdistan dağlarının doruklarında direnişini sürdüren İdris ÖKMEN, faşist sömürgecilerin yoğun baskı ve operasyonlarına karşı partiye ait malzemeleri de gözbebeği gibi korumuştur. Faşist sömürgeciliğin partimize ve KUKM'ne karşı açtığı imha savaşını boşa çıkarmak için uygulanan geri çekilme taktiği ve bir çok alanda tutuklamaların ve şehit düşmelerin yolaçtığı ilişkilerdeki kopukluktan dolayı İdris yoldaş ve beraberindeki diğer yoldaşlarla da bir müddet Partinin ilişkileri kopmuştu. Bu dönemde de en ufak bir yılgınlık emaresi göstermeyen ve insiyatifini kullanarak partimizin bölgedeki faaliyetlerini kesintiye uğratmayan İdris ÖKMEN, örnek yaşamı ve mücadelesiyle yıllarca dağlarda çok az olanak ve kadroyla kalınsa da, sömürgeci zulmün en korkunç baskıları altında yaşansa da, yıllarca partiyle ilişkiler kopsa da devrimci sorumluluğun gereklerinin yerine getirilebileceğini kanıtlamıştır.

Daha sonra, Partinin Kars yöresiyle de ilişki kurduğu dönemde kopuk bulunan ilişkilere yeniden kavuşan İdris ÖKMEN, sevincini şöyle dile getirmektedir: *"Gelişmeleri öğrendiğimizde, bu kadar gelişmenin olacağını tasavur edemediğimizden çok sevinçliydik. Hayatımızın en mutlu anlarını o zaman yaşadığımızı belirtebilirim".*

1984'te yurtdışına çıkan ve Ortadoğunun sıcak savaş zemininde, partimizin sunduğu olanakları en iyi bir biçimde değerlendirerek bir yandan siyasi ve askeri eğitimini gerçekleştiren, diğer yandan da geçmiş mücadelesini yeni dönemden aldığı perspektifle değerlendiren İdris ÖKMEN, bunu rapor haline getirerek, deneyimlerinden Partinin ve yoldaşlarının da yararlanmasını sağlamıştır.

Kararlı ve azimli yapısıyla kendisini kısa sürede bilinçle donatan İdris ÖKMEN, önder militan düzeyine çıkarak, PKK-MK yedek üyeliğine getirilmiştir.

Halka ve Partiye en çok hizmet sunacağı en verimli ve olgunlaşmış çağında, büyük bir coşkuyla Kuzey-Batı Kürdistan'a giderken, ilkel milliyetçiliğin ve revizyonist-inkârcılığın himaye ettiği ajan provakatörlerin düzenlediği komployla 16 Nisan 1985'te alçakça katledilen 8 PKK kadrosunun bulunduğu grubun sorumlusu olan İdris ÖKMEN, yaşamı ve mücadelesiyle bizlere örnek devrimciliğin seçkin bir simasını göstermiştir.

Her direniş şehidimizin anısına bağlılığımızın gereğini yerine getirdiğimiz gibi, İdris yoldaşın anısına bağlılığın gereğini de, tasfiyeci komplocu ve provakatör ajan-milis şebekeleri dağıtarak, ulusal kurtuluşumuz önündeki engelleri ortadan kaldırarak yerine getireceğiz.

* * *

İdris Ökmen'in Raporundan Bölümler

HATA VE EKSİKLİKLERİMİZ

Her devrimci örgütün, partinin siyasal faaliyelerinde karşılaşacağı gibi, devrimci bir birim ve kişi de çeşitli hata ve eksiklikler içerisine girebilir. Bu durumun ülkenin ulusal-toplumsal yapısından kaynaklanan etmenleri olduğu gibi, esas olarak siyasal faaliyet içerisinde yer alan parti, örgüt, birim ya da kişinin politikayı doğru hayata geçirememesi vb. nedenleri de vardır. Bizim kısa süreli devrimci pratiğimizde de bu durumun ortaya çıkmaması mümkün değildir. Hele hele ulusal-toplumsal yapımızdaki gerilik, yabancılaşma, işbirlikçilik ve inkarcılık düşünülür, buna karşın Hareketimizin genç ve tecrübesiz oluşu, devrimci bir mirastan yoksunluğu göz önünde tutulur ve saflarımızda sayıları epeyce olan küçük-burjuva, komünistleşmemiş unsurların laf anlamazlığı, yarattığı tahribatlar da bu duruma eklenirse bizim bu durumu daha kötüsünden yaşayacağımız gerçeği çıkar ortaya. Bu tür durumlarda örgütler de tümden yok edilebilirler. Fakat Hareketimiz, özellikle önderliğin uzak görüşlü, basiretli, her şeyi önceden görüp, tedbir geliştirmekte dayatıcı politikasının belirleyiciliği altında ayakta kalabilmişsek, bu durum iyi kavranmalıdır. Yani örgüt olarak varlığımız bile büyük tehlike altındaydı. Eğer bugün belli bir gücü koruyabilmiş, ayakta kalabilmişsek bunun ana nedeni önderliğin uzak görüşlülüğü ve buna bağlı olarak geri çekilme taktiğidir. Yoksa onca hata ve eksiklik içerisinde ne kadar dayanabileceğimiz açıktı. Bir kez daha halk olarak PKK'nin şahsında tarihe gömülebirdik.

Geri çekilme dönemine kadarki Türkiye ve Kürdistan devrimi adına hareket eden güçlerin durumu bellidir. Birçok yazımızda da genişçe ele alınmıştır. Bu dönem içerisinde meydana gelen hata ve eksiklikler nedenleriyle birlikte Politik Rapor'da ele alınmıştır. Bu belirlemelerin ışığında Kars'ta gözlemlediğimiz hata ve eksiklikleri şöyle sıralayabiliriz.

1- İçinde yer aldığımız pratik-örgütsel faaliyet, salt dar pratikçilik içinde hareket edilerek geliştirilemezdi. Teorinin yol göstericiliğinde olması esastır. Bu konuda merkezi ilişkinin zayıflığı ya da alanda bulunan insanların yetersizlik ve gerekli desteği vermeyişi gerekçe olarak kabul edilemez. Eğitimimizi ciddi bir biçimde ihmal ettiğimiz, hem de diğer arkadaşları geliştiremediğimiz, eğitemediğimiz ortadadır. Kendi darlığımızı, yetersizliğimizi aşamadık. Özellikle içteki sorunlara kapanarak, bir kitap bile okumayı, siyasal gelişmeleri takip edip yorumlamayı oldukça ihmal ettik. Eğitim olgusuna gereken önem vermeyince pratiğe de doğru yol göstericilik yapılamıyor, gelişmelerin ardına düşülüyordu. Bu durum bizdeki siyasallaşmayı da zayıf kılıyor, gerektiği derecede siyasallaşamıyorduk. Bundan dolayı da ne gelişmelerin yönünü yeterince saptayabiliyor, ne de gelişen olaylara doğru müdahalelerde bulunabiliyorduk.

2- Devrimci mücadelede oldukça yeni olduğumuzdan profesyonellik adına ilkel ve amatör bir çalışma yürütüyorduk. Dar kapsamlılıktan da öteye, adeta bu ilkel ve amatör kalmada ayak diretme vardı. Kendimizi profesyonelleştiremedik. Bu durumumuzun, çıkan sorunların ağırlaşmasında ve doğru çözümlerin getirilemeyişinde önemli payı vardır.

3- Önemli bir kadro eksikliği mevcuttu. Varolan kadrolarda da bilinç ve dönemin eksikliği yoğundu. Hareketimizin genelde yürüttüğü mücadele ve Kars özgülünde yürütülen mücadele ile kitlelerden önemli bir kesim saflarımızda yer almıştı. Biz bu potansiyeli yeterince değerlendirip, eğitilmiş ve bilinç yönünde gerekli donanıma sahip, profesyonelleşebilecek kadro yetiştiremediğimiz gibi, kendimiz de bu ölçülere ulaşamadık. Öyleki bir yığın görev var, kitlelerde önemli etki yaratılmış ama bu görevleri yerine getirecek, kitleleri yönetebilecek, yeterli kapasiteye sahip kadroların olamaması yüzünden bu görevlerin üstesinden gelinememiştir. Çeşitli görevlerde çalışan arkadaşları yeterince bu görevlerine hazırlayamamıştık. Bir çok yakalanma, başka alana gönderme ya da kaçma, bırakma vb. durumlarda yer boşluğu doğmaktaydı. Kadro yedekleri yaratılamamıştı. Bu da süreklı bizi, yaratılmış olan geniş sempati, olumlu etkiye rağmen gelişmelerin gerisine düşürüyordu.

4- Genelde örgütlenme yetersiz olduğu gibi, dayanıklı örgüt de oluşturulamadı. Bir yığın işçi, köylü, aydın-genç ile ilişki var. Fakat bu ilişkiler örgütlenememiş, ilişkileri yönetecek ve gerekli birikim ve desteği sağlayacak örgütler yaratamamıştık. Sorumlu olan kişiler de pratik darlığa düşerek her işe koşuyorlardı. En başta da bölge örgütü bu durumdaydı. Her işe koşuluyor, gerekli plan ve programlar geliştirilmiyor, doğru, yeterli bir yol göstericilik yapılamıyordu.

Temsilci, komite, birim diye yapılan atamalarda verilen göreve layık olma bir yana, yeni sorunların kaynağı oluyordu. Bu sorunlar bizi de bütünüyle uğraştırıyor, fazla iş yapamıyorduk. Zayıf olan örgütlenmemiz içten ve dıştan gelecek her türden saldırılara karşı dayanıklı değildi. Kalıcı ve dayanıklı, her türden dış saldırı karşısında güçlülüğünü koruyabilecek, yapılan saldırıları boşa çıkaracak örgüt yapımız yoktu. Ağır baskı koşullarında, içinden gelinen sosyal yapının olumsuz etkileri de taşınarak hareket etme, laf anlamazlık, kariyerizm, duyarsızlık ve komünistleşmede çekilen zorluklar bu durumda önemli yer tutar.

Kitle örgütlenmesindeki yetersizliğe ayrıca toplumsal bir kategori olan kadınlar sorunu da eklenebilinir. Biz bu konuda da yetersiz, yanlış davrandığımız gibi, bünyemizde feodal, küçük-burjuva anlayışlarla soruna bakılmaktaydı. Halbuki doğru bir örgüt çalışması ile kadınlar arasından da tutarlı devrimciler çıkarılabilirdi.

5- Bölgenin coğrafi ve ekonomik özelliğinden dolayı Türkiye ve Kürdistan'dan ayrı, kenar düşen bir tecrit durumu yaşanmaktadır. Ticaret daha fazla Erzurum'da yoğunlaştığından, Kars fazla açılım sağlayamamaktadır. Bu durumun siyasal yapıya da etkisi olmakta, tecrit durumuna düşülmektedir. Bizim üzerimizde de etkisi olan bu durum Parti ile ilişkimizin zayıf kalmasında belli bir etki yarattı. Buna merkezi ilişkinin zayıflığı da eşlik etmekteydi. Bu durumun etkisiyle geneldeki gelişmeleri takip edemiyor, hareketle sıcak bir bağ oluşturamıyorduk. Yaratıcı, sağlıklı bir çalışma ile aşılabilecek bu durumu aşamamak, zayıf olan merkezi ilişkiyi güçlendirememek, Parti ile sıcak bağlar yaratamamakta bölgenin bir eksikliğidir.

6- Siyasal faaliyette bulunan her güç mutlaka uzak görüşlü olmak, geleceğin muhtemel yönünü saptamak zorundadır. Bu özelliğe sahip olamayan siyasal oluşum sürekli beklenmedik olaylarla karşılaşır, ummadığı darbeler yer. Ancak bu meziyeti bulunan ve saptadığı muhtemel gelişmelere göre hem kendisini, hem de dayandığı ilişkileri hazırlayan kişi, güç, birim, parti, örgüt vs. kendisini bu gelişmeler karşısında güçlendirir, yenilmez kılar. Tersi durumda ise yenilgi alır, düşman karşısında zayıf düşer.

Bunu, bizim durumumuza uyguladığımızda vahim bir durum karşımıza çıkar. Uzak görüşlü olunamadığı, gelecek önceden yeterince kestirilemediği gibi, açık olan muhtemel gelişmelere göre de hem kendimizi, hem ilişkilerimizi hazırlamayıp, yapılması zorunlu teknik tedbirler geliştiremedik. Bunu eğitimimizi güçlendirerek, pratik eğitimde pişmiş kadrolar durumuna gelerek, dar da olsa illegal temelde dayanıklı örgütlenme yaratarak, şehirde ve kırda dayanacak üs noktaları oluşturarak yaratabilirdik. Teknik yönden kendimizi her türlü düşman saldırısına karşı hazır tutabilirdik. Biz bunu yeterince sağlayamadık. Yaptığımız bazı şeyler oldu elbette. Ama bunlar yetersiz kaldı.

İdris ÖKMEN 1984 yazında Ulusal Önder A. ÖCALAN ile birlikte

7- Doğru bir ideolojik-politik görüş açısına sahip olunmasına rağmen, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinde önemli yetersizlik içerisindeydik. Bölgesel olarak hiç bir yayın faaliyetimiz yoktu. Düzensiz de olsa çıkarılan birkaç bildiri bu konudaki istenen karşılığı vermekten çok uzaktı. Az da olsa elimizde bulunan merkezi yayınları yeterince kitlelere götürüp, kavratığımız da söylenemez. Çoğu sözlü olan propaganda ve ajitasyon faaliyetlerimiz de düzenden yoksun, seviyesi oldukça düşürülmüş bir biçimde yürütülüyordu. Rastgele herkes propaganda yapmaya kalkışıyor, yöntemsiz bir biçimde önüne her gelene derme-çatma bir şeyler söylüyordu. Anlatılanlar da yeterli izahtan yoksun olduğu gibi, bazen yanlış şeyler de anlatılıyordu. Ayrıca örgütlülük içerisinde yürütülmüyordu.

8- Baştan itibaren çalışmalarımız özellikle şehir merkezlerinde yoğunlaştı. Bu çalışmalarımızı köklü, örgütlü bir biçimde sürdüremediğimiz gibi, daha sonra 1979'ların sonu, özellikle de 80'lerde kıra dü-

zenli çekilemedik. Kıra çekilince de şehirde önemli boşluk doğdu. Kırda da sağlıklı bir ilişki ağı yaratamadığımız gibi, şehirle olan bağı da düzene kavuşturamadık. Daha çok köyden köye, dağdan dağa koşturup, düzensizlik içerisinde hareket ettik. Kalıcı bağlar yeterince oluşturamadık.

Kırda da halkla olan ilişkilerimizde oldukça açık davranıp, gizliliğe gereken dikkati gösteremedik. İhbarcı-muhbir ağı etkisiz kılındığı halde, gizliliğe gereken önemi vermediğimizden dolayı daha sonra bu yüzden önemli zararlar gördük. Yine birçok sağlıksız ilişkiyi sürdürerek diğer çalışmaların ihmal edilmesi olayı yaşandı. Köyler örgüt çalışması yerine salt barınma, ihtiyaç karşılama yeri anlayışıyla kullanıldı. Köyler arası aşiret, aile vb. çelişkilere, toprak sorununa el atıldığı halde, sağlıklı çözümler getirilip Parti otoritemiz hakim kılınmadığı gibi, gerekli örgüt çalışması da yapılamadı. Bu da bize karşı faydacı, menfaat temelinde yaklaşımların doğmasına yol açtı.

Alınan yardımlar düzensiz olduğu gibi, çar-çur edilmeler yaşanıyor, dışımızdaki –bazen de birimdeki– bazıları adımızı kullanıp halktan zorla vb. yollarla para vs. alıyorlardı. Bu konu da örgütlenebilir, halka zarar verici ilişkiler önlenebilirdi.

9- Devrimci bir otorite bilgi, tecrübe, yetenek, uzak görüşlülük eğitici olma, sağlıklı bir eleştiri, özeleştiri mekanizmasını işletme, azami fedakarlık, enerjik ve coşkulu çalışma üzerine kurulur. Yeterli yöneticilik de bu meziyetlere sahip olmakla sağlanır. Oysa biz eğitimimizi ciddi biçimde ihmal ettiğimiz gibi, yeterince eğitici davranamıyor, çoğu kez yetkilerimize sığınarak hareket ediyorduk. Bu da elbetteki küçük-burjuva, ailesel, mahalli ve sömürgeci kültürün üzerimizdeki etkileri ve proleter sınıf egemenliğini yeterince özümseyemeyişimizden ileri gelmekteydi. Durum böyle olunca, aramızda ve diğer arkadaşlarla ilişkilerde yeterince uyum sağlanamıyor, olumsuzluklarımızın üzerine gitmede yetersiz kalınıyordu. Çok basit sorunlardan bile aramızda ciddi tartışmalar doğuyordu.

10- Askeri çizgimiz ve eylem hedeflerimiz çok açık bir biçimde olmasına rağmen, eylemlerimizde de önemli hata ve yanlışlıklar içine giriliyordu. Vurulacak hedef doğru belirlendiği bazı durumlarda bile hedefe vurulmuyor, olumsuzluklara yol açıyordu. Bazen de rastgele seçilmiş hedeflere yöneliniyor, düzensiz eylemlere girişiliyordu. Yine birçok arkadaş kendi başına eylem yapmaya, rastgele hareket etmeye kayıyordu. Bu durum tabir uygunsa bir eylem anarşisi yaratıyordu. Gerekli örgütlenmeye kavuşturulamamış askeri yapılanmamız düzensiz-plansızlıklar içindeydi. Bazen aile, kabile, kişisel çelişkilere alet olan eylemlerimiz de olmadı değil.

11- Dışımızdaki sosyal-şoven, küçük-burjuva reformist milliyetçileri ile aramızda çıkan sorunlar ideolojik mücadele, ilkeli yaklaşım, politik esneklik yoluyla çözümlenebilinir, onların oyunlarına gelinmeyebilirdi. Bazı güçlerle eylem ve güçbirlikleri gerçekleştirebilirdik. Bu konuda da önemli eksik ve yetersizliklerimiz oldu.

12- Kanımca genelde varolan Partinin güvenlik örgütlenmesi ve buna bağlı istihbarat faaliyetlerini Kars bölgesinde sağlayamadık.

Yukarıda belirlemeye çalıştığım hata ve eksikliklere bazıları daha da eklenebilinir. Fakat esas olarak belirlediğim konular, içine düşülen hata ve eksikliklerin özünü vermektedir. Bunların nedenleri ise şöyle belirlenebilinir: *"Ülkemizin geri bir toplumsal yapıda oluşu; oluşan sınıfların netsizlik ve şekilsizliği; hastalıklı unsurların Hareketimizin bünyesini kemirmesi; saflarımızda yeralan unsurların genellikle köylü ve küçük-burjuva oluşları ve bu yapıların özgü özelliklerini Partiye taşırmaları, bireycilikte ısrarlı davranmaları; geçmişten devraldığımız devrimci bir mirasın bulunmayışı; sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist milliyetçi akımların yarattığı tahribatlar; sömürgeci kültürün etkileri ve ulusal inkarcılık ve ihanetin güçlülüğü; henüz Hareketimizin çok genç ve tecrübesiz oluşu; eğitim yetersizliği ve bunun ihmal edilmesi; bölgenin tecrit durumu; yönetim yetersizliği vb. olgulardır. Bu konuda Politik Rapor'da belirlenen özellikler pratik mücadelenin zorluklarının dayattığı aşamada, kadroların amatörlüğü, ilkeliliği, dar pratikçiliği sonucunda güçlü profesyonel devrimciler örgütünün yaratılamaması temel etmendir. Diğer tüm nedenler bu ana nedenden kaynaklanmaktadır"* tesbiti bölge için de doğrudur. Ancak bu hata ve eksiklikler aşılamayacak ve güçlü bir yapı oluşturulmayacak bir durum yoktur. Eğer bu, içinde bulunduğumuz yetersizliklerin üzerinde ciddi bir şekilde gidilir ve yeni döneme güçlü bir biçimde girilirse daha güçlü pratikler sergilenebilinir.

...Genel olarak sınıfların ve halkların tarihlerinde geri çekilmeye yol açan nedenler, ara evreler olmuştur. Ama bu evre daha fazla bir güç biriktirerek, hazırlıklarını yoğunlaştırarak yeniden dönüşle yaşanmışsa tarihi açıdan olumlu bir işleve sahip olmuştur. Fakat tersi durumda, yani kaçış, ilticacılık, geriye dönme biçiminde sonuçlanmışsa adına yola çıkılan değerlere ihanet etme, çürüme, kokuşma, öz benliğine yabancılaşma biçiminde sonuçlanmıştır.

Türkiye ve Kürdistan'da yaşanılan gerçeklikte de bu her iki durumu görmek mümkündür. Bir yandan halk üzerindeki baskı, sömürü, terör, işkence, katliam vb. sömürgeci ve faşist uygulamaları ayyuka çıkaran cunta; diğer yandan da kaçışları zorlayıp, pasaport dairelerinin kapılarını açmıştır. Özellikle gençlik üzerinde tatbik edilen bu politikayla devrim potansiyeli eritilmeye çalışılmaktadır.

Yurtdışına çıkış yapmış olan bir yığın güç, özellikle Avrupa'yı yaşam alanı olarak seçmiş, ne yazıktır ki cuntanın dayattığı platformda çürüme, dağılma içerisinde önemli bir potansiyeli tutmaktadır. Soysuz, iğrenilesi kişisel zevk ve yaşamlarını kurtarmak için en kutsal değerleri satılığa çıkarmaktadır. Tasfiyecilik, teslimiyet, kuyrukçuluğu Avrupa sosyal-demokrasisinin kucağında benimsemiş, yaşam felsefesi haline getirmiş kişi ve örgütler, halka, zindanlarda korkunç işkenceler altında inleyen tüm devrimcilere, devrim şehitlerine karşı en aşağılık ihanetin içindedirler. Sayıları epeyce olan bu örgütler ve kişiler direnişi geliştirmek isteyen güçler, özellikle de PKK'ye karşı da tasfiyeciliği ve soysuz bir ihaneti dayatmak istemektedirler.

PKK, II. Kongreden itibaren direnişin geliştirilmesi için en elverişli alanlarda üslenmiş, sınır boylarından adım adım iç bölgelere yayılmaya başlamış, girdiği alanlarda halkla sıcak ilişkiler içine girmeye başlamış, silahlı propaganda için gerekli hazırlıkları yapmaktaydı ki, düşmanın (faşist cunta) ve onunla direkt bağ içerisinde olan çeşitli güçlerin en yoğun saldırılarına maruz kaldı. Güney Kürdistan saldırısı, Avrupa'da çıkan Semir provakatörünün tasfiyeci-provakasyon çizgisinde açık oynaması, Kemal Burkay'ın kitabı, küçük-burjuva reformist milliyetçi güçlerin dayatmaları, yine ilkel milliyetçilikten tutalım YEKİTİ vb. güçlere kadar işbirlikçi-uzlaşmacılıkta ifadesini bulan politikalarıyla Hareketimizi boğmak, gelişimini engellemek istemleri, hep PKK'nin geliştirdiği direniş mücadelesine, KUKM'sinin kazandığı ivmeye karşı geliştirilen politikalardır.

Cezaevlerinde biçimlendirilen kemalist-faşist Şahin-Yıldırım çetesinin dolaysız dış bağlantısı Semir provakatörü ve onların yaltakçısı işbirlikçi uşakları (Süleyman, Davut, Seher vb.) tasfiyeci, yıkıcı, bozguncu takımının yapmak istediği, döneme ilişkin olarak geliştirilmek istenen direnişi engellemek, Partimizi arkadan hançerleyerek, tasfiye edip yıkmaktır. Bu alçak emelleri için de öteden beri bünyemizi kemiren kadrolardaki zayıflık ve hastalıkları basamak yapmışlar, Partimiz büyük tehlikeyle yüz yüze kalmıştır.

Ancak Parti önderliğinin, o herşeyi zamanında gören, tedbir geliştirmekte Partiyi sarsıp hareket ettiren, tüm kadrolara yol göstericilik eden uzak görüşlü, basiretli politikası ve çabaları sayesinde, düşmanın dayattığı bu platformu da aşmış, yönlendirilen hamle savrularak boşa çıkarılmıştır. Henüz tümüyle kökü kurutulamamış olsa da tasfiyecilik ve yıkıcılığın Parti içinde başarıya ulaşması mümkün değildir. Ancak gelişen bu olguların etkisiyle Parti bünyemizde liberalleşme, sağ bir durum belirmiştir. Belli bir eğilim haline gelmemiş olsa da bu olgunun yaratacağı tehlike gözden uzak tutulmamalıdır. Özellikle Semir, Süleyman platformuna bireysel, demokratik-merkeziyetçilik kuralına göre hareket etmeme, acıma, yazıklama, düzeleceğini umma biçiminde tezahür eden bu tehlike, sağ bir anlayıştır. Üzerine gidilmeli, eğilim haline gelmesi önlenmelidir.

PKK'nin öncülüğünde açılan - yeni dönem, direniş temelinde örülecek, halkımızı çağla bütünleştirecek, sosyalizmin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin tüm birikimlerine ülkemiz gerçekliğinde vücut bulduracak bir temeldedir. Bu anlamda tarihsel anlamı son derece belirgin olan bu adımın atılışı ülkemizin doruklarında, dağlarında gerçekleşmektedir. Biz ulusal-toplumsal varlığımıza bu kadar nüfuz etmiş, sınıflı toplumun en gerici, baskıcı özelliklerini kendisinde somutlaştırmış, çağdışı bir sömürgeciliğe karşı mücadele ederken oradaki muazzam güç dengesizliğini uzun süreli halk savaşı stratejisi ve ülkemizin coğrafyası ile aşabiliriz. Bu konuda, kendi öz gücümüzü esas almalı, direniş mücadelesinin örgütlendirilmesinde öncülük yapacak, güçlü, devrimci ölçüleri kendisinde somutlaştırmış kadrolara dayanmalıyız. Bu durum, mücadelemizdeki esas görevin örgütlenmek olduğunu da belirlemektedir.

Ülkemizin uygun stratejik alanlarında üslenmiş olan partimiz, yeni dönemi açarken, Partimiz sağlam ve denenmiş politik çizgisine dayanmaktadır. Bu çizginin gerekli kıldığı taktik hat ile hareket edilmektedir. Başta parti yönetici kadroları olmak üzere, tüm parti kadro ve sempatizanları direniş temelindeki yeni dönemin özelliklerini ve Partimizin politik çizgisini doğru kavramalı, gerekliliği dayatıcı ve emredici olan görevlerini taktik ustalıkla yerine getirmelidirler. İdeoloji ve politikada çözümlenecek sorunlarımız yoktur. Dönem itibarıyla, tüm sorun doğru olan politik çizgimizin hayata geçirilmesinde, gereklerinin yapılarak kağıt üzerinde kalma tehlikesinden kurtarmada yatar. Bunu da yapacak olan parti kadrolarıdır.

Bu dönemde kitlelerle sağlam güvenilir bağlar oluşturulmalı, halk kitleleri mücadele saflarına çekilmelidir. Bunun için de öncünün (partinin) kendisini iyi örgütlemesi ve çelikten bir birliğin yaratılması gerekmektedir. Bu görev silahlı propaganda birimlerinin üzerine düşmektedir. Temel halka budur. Esas yanı siyasal olan SP, halk kitlelerini siyasi mücadeleye çekmede, bilinçlendirmede, örgütlemede temel örgüt biçimi olacaktır. Askeri yan, siyasal yanın geliştirilmesi, korunması için olacaktır.

Halkımızın silahlı kuvvetlerinin çekirdeği (HRK) oluşturulmuş durumdadır. 15 Ağustos direniş ve saldırı eylemleri UDM'mizde yeni bir dönemi ilan ederken, atılan adımın ulusal birliğimizin yaratılmasına da temel teşkil etmesi ve Ulusal Direniş Cephesi'nin yaratılması gündemdedir. Buna bağlı olarak Ulusal Kongrenin toplanması çabaları sürmeli, FKBDC'ye pratik işlerlik kazandıracak gelişmelerimiz devam etmelidir.

Dönemin uygulayıcısı olan militanlar tüm eksik, hata ve yetersizliklerini hızla aşmalı, dönemin gerekli kıldığı ölçülere ulaşarak güçlü particiler durumuna gelmelidirler. Parti yönetici kadroları bilgi, yetenek, tecrübe, uzak görüşlülükle yönetim görevlerini icra etmeli, planlı-programlı çalışmalı, gerekli örgüt biçimlerini bulup çıkarmalı, hayata geçirmelidir. Kadrolar eğitici davranmalı bürokratik, tembel, uyuşuk davranışlardan itina ile sakınmalı, gördüğü bu türden durumların üstüne kararlılık ve ustalıkla gitmelidir. Yeni kadrolar yetiştirerek, canlılık, moral, alçakgönüllülük, ustalıklı ve esnek yaklaşımla, karşılaştığı sorunlara çözüm getirme gücüyle üstün ve seçkin seviyeye ulaşmalıdırlar.

Yine parti-kadro ve sempatizanları da sorumluluk duygusu ile hareket etmeli, problem kaynağı olmamalı, sürekli iş yapan çalışkan, fedakar, kendisini eğitip geliştiren bir yapıda olmalıdırlar. Her şeyi yöneticiden beklememeli, görevlerini layıkıyla yerine getirmelidirler. Eleştirici olmalı, alçakgönüllü davranmalıdırlar. İç ve dış tehlikeler karşısında uyanık olmalı, olumsuzluklara göz yummamalıdırlar.

Önümüzdeki döneme ilişkin görevlerin yerine getirilmesindeki özellikle önderliğin, dayatıcılığı, şehitlerin ve bağlı olmak zorunda olduğumuz tüm değerlerin emrediciliğiye görevlerimizin üzerine kararlılıkla yürümeli, dönemin gerekli bulduğu militan devrimciliğe ideolojik, politik, örgütsel olarak mutlaka ulaşmalıyız. Elde edilen başarılar yeterli görülmemeli, sürekli ileriye doğru yürümeliyiz. Gözümüzü daha büyük değerler yaratmaya dikmeliyiz...

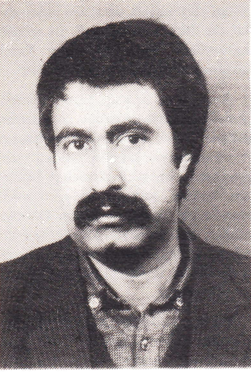
....Parti gerçekliğimizin önemli iki yönünü tanıyabildim. Birisi, PKK'nin ideolojik-politik seviyesinin yüksekliğinden ifadesini bulan ve 15 yıllık bir süreyi kapsamış olan yoğun, yüksek bir güç ve enerji ile, derin kavrayış ve yorumlama gücüyle, disiplin, azim, kararlılık, sürükleyicilik, dayatıcılık, eğiticilik geliştiricilik, kurallı çalışma, planlı-programlı hareket etme ile karşımıza çıkan önderliğin konumudur. Diğeri ise, ideolojik-politik hattın gerisinde kalan pratik-örgütsel durumumuz ve genel olarak kadroların zayıf ve yetersiz kalmaları, zayıflıklarının üstüne basarak örgütsel yapıyı güçlendirmekte yetersiz kalmalarıdır. Elbetteki ben de bu yapı içinde olanlardanım.

Şimdiki varlığı ile PKK, Kürdistan devrimi ve bölge devrimleri açısından büyük bir önem taşımaktadır. Ülkemizdeki sorunlar üst üste birikmiş, ağırlaşmış, görevler ağırdır. Bu görevlerin altından kalkabilmek sıradan bir bilinç, enerji, çalışma stili, uyum, zayıflıklarında ve yetersizliğinde ısrar etme ile başarılamayacaktır. PKK gerçekliğini temsil edebilmek proletaryanın yüksek sorumluluk duygusu ile hareket edilerek, coşkulu, dinamik, enerji yüklü olmakla, her sorunun üstüne cesaretle yürüyebilmekle, esnek ve ustalıklı, yaklaşımla, yeteneklerini sonuna kadar konuşturmakla, disiplinli, uyum içerisinde çalışmakla, her şeyi önceden görüp tedbir geliştirmekle, ideolojik-politik hatta uygun örgüt yaratmakla vs. mümkün olabilmektedir. PKK'de tembelliğe, laçkalığa, bireyciliğe, iki yüzlü davranmaya, yetersizlik ve zayıflıklarında ısrarlı davranmaya, disiplinsizliğe, kararsızlığa yer olmayacaktır. Belirlenen bu ölçülere ulaşmakla PKK'li olmak eş değerdedir. PKK, kurumlaşan bir güçtür. Devrim şehitlerinin manevi komutanlığı altında bulunmaktadır. Buna göre hareket edilmeli, direniş temelinde bir yaşam benimsenmelidir. İlişkiler resmileştirilmeli, savaş kurallarına göre görevlerinden sorumlu tutmalıdır. Bu süreci yaşayan PKK, saflarına kölelik, aile, aşiret, bölge özelliklerini taşıyan, hastalıklı, zararlı öğelerden arınacaktır. Bu anlamda sıradan bir görev yapma ile yetinilemeyeceği gibi, "canımı bile feda ediyorum, daha ne isteniyor" denilerek kadere boyun eğici mistik düşüncelerle hareket edilemez. PKK'li olan her kadro kendisi için yaşamıyor. O halkı, partisi, devrim için yaşıyor, zafere ulaşmak için yaşıyor. Bundan dolayı da kendisini bağımsızlık ve özgürlük davasının başarılmasından sorumlu tutmalıdır. Kendi eğitimini ihmal eden, yanındaki arkadaşlarını eğitmeyen, faaliyetlerini en azami biçimde geliştirmeyen, eleştirici davranmayan, yoldaşlarını sevip saymayan bir PKK'li düşünülemez. Bu durumda olanlar kendilerini aldatan sefil küçük-burjuva yaratıklardır.

Bundan dolayı parti gerçekliği ile birlikte kendimi de daha iyi görüp, tanıma fırsatı bulduğum... Parti önderliğinin yanında kaldığım süre hayatım boyunca yürüteceğim çalışmalara ışık tutucu niteliktedir. Bu çabalara kendimi daha güçlü olarak hissediyorum. Ancak bunu da yeterli görmüyor, bende beklenen, ulaşmam gerekli militan ölçülere ulaşmaya, Partimize layık bir devrimcilik sergilemeye, gereken çabayı sarf etmem gerektiği inancını taşıyorum.

Ne türden şeyler yaşadımsa Partime karşı açık ve dürüst davranmayı yeğledim. Bundan sonra da aynı tutumu sürdürmekte kararlıyım. Partiye yabancı, düşman anlayışlara karşı mücadele silahını elimden düşürmemeye özel itina gösterdim. Değerlerin çar-çur edilip, ayaklar altına alınmaması için elimden gelen çabayı sarfettim. Ama bu konuda da birçok kez yöntemsel hatalar içine düştüğümü anlıyorum. Gerekli esnekliğe, ustalığa sahip olamadım . Bu eksikliğimi de gidermem, militan bir politik kişiliğe ulaşmam gerektiğini aklımdan çıkarmıyorum. Gariptir ki, şu anda Süleyman'a ve temsil ettiği tasfiyeciliğe karşı en fazla düşmanlık duyanlardan biri olarak kendimi gördüğüm halde, Süleyman'ın özelliklerinin üzerimde izlerinin olduğunu da görebilmekte, hissedebilmekteyim. Özellikle Parti önderliğinin anlattıkları ile bu durumu daha iyi farkedebildim. Ama bu konuda da kendime karşı amansız olacağımı Partimin bilmesini istiyorum. Bu durumda ısrar etmem, bilinçli ya da bilinçsiz tasfiyeciliğin değirmenine su taşımak olur...

★★★

Adı ve Soyadı: *M.Rauf AKBAY*
Doğum Yeri ve Yılı: *Tatvan-Bitlis, 1957*

Orta halli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Rauf AKBAY, çocukluğundan itibaren ekonomik yönden fazla bir sıkıntı çekmeden büyümüştür. İlkokul, ortaokul ve liseyi Bitlis'te okuyan ve yüksek öğrenimini yapmak için 1978'de Almanya'ya giden Rauf AKBAY, küçük yaştan beri taşıdığı ilerici fikirlerini bu alanda da devam ettirmiştir. Başlangıçta ağabeyinin etkisiyle kısa bir dönem DDKD sempatizanı olmuşsa da kısa süre sonra gerçek mücadele saflarını tanımış ve ikircikliğe düşmeden bu saflarda yerini almıştır.

Avrupa'ya geldiği ilk dönemden itibaren Hareketimizin düşüncelerini benimseyen ve kendisini hızla geliştirmeye başlayan Rauf yoldaş, kısa süre içerisinde sorumluluklar üstlenmeye, pratik çalışmalara katılmaya da başlamıştır. Henüz Partinin resmi müdahalesinin gerçekleşmediği bu dönemde, amatörce faaliyetler içinde bile başarılı bir pratik çalışma sergileyen Rauf AKBAY, 1979 sonlarında Partinin bu alana müdahalesiyle birlikte daha bilinçli hareket edebilme olanağına da kavuşmuştur. Yurtsever ve Partiye bağlı kişiliğiyle, ortaya çıkan olumsuzluklardan etkilenmediği gibi, sorunların üzerine daha da azimle gitmesini bilmiştir.

Rauf AKBAY Nisan-Mayıs 1984'te yapılan Uzun Yürüyüş eyleminde

1980-81 döneminde Frankfurt, Manheim, Saarbrücken, alanında yayın dağıtımı denetim ve kitle ilişkilerini sağlama görevini de üstlenen Rauf AKBAY, Avrupa alanında yapılan yürüyüş, miting, açlık grevi gece vb. tüm eylemlere de aktif katılmış, kendi sorumluluk alanında bu tür eylemleri başarıyla hayata geçirmiştir. 7 yıl Avrupa da her türlü yoz yaşam ilişkilerine karşı direnen ve Parti düşüncesiyle eylemlerini esas alarak yaşayan Rauf yoldaş, Avrupa da direnişinde bu anlama geldiğini kavramıştı.

Aydın-yurtsever kişiliğiyle çevresine bilinç götüren, karşılaştığı her insanla ülke mücadelesinin gereklerini konuşup tartışan ve gerçek kurtuluşun Kürdistan'ın bağımsızlığından geçtiğini kavratmaya çalışan Rauf AKBAY, Avrupa faaliyetlerini konu alan bir raporunda şu değerlendirmeyi yapmıştır:

" Bu alandaki örgütsüzlüğümüzün nedenleri irdelendiğinde; sorunun siyasal anlamdaki düşüncelerimizden, siyasal çizgimizden kaynaklanmadığı, aksine her alanda olduğu gibi doğru siyasl perspektiflere sahip olan düşüncelerimizin içinde bulunduğumuz alanın somutuna uygun bir şekilde uygulanmamasından doğan sorunlardır. Bu alanda siyasal faaliyet yürüten kadrolarımızın (ben de dahil olmak üzere) içinde bulundukları amatörlük ve darlıkları göz önünde tutulursa bunun böyle olacağı, böyle bir sonuca (bizi) götüreceği herhalde bilinebilecek bir durum.

Yani bu alanda içinde bulunduğumuz örgütsel sancımız tedavi edilmek isteniyorsa her alanda görevlendirilebilecek, kitlelerin nabzını ölçebilecek, onların sorunlarını çözmede onlara yardımcı olabilecek ve giderek onlara önderlik edebilecek, devrimci bir militanın tüm özelliklerini şahsında somutlaştıran halk önderlerinin (kadroların) yetiştirilmesi ile mümkün olabilir.

Avrupa sahasında saflarımızda Kürdistan devrimine faydalı olabilecek, bulunduğu alandaki Kürdistanlı emekçilerin ekonomik, demokratik sorunlarını çözebilecek veya bu alanda onlara yardımcı olabilecek kadrolaşmaya aday, değil bir Avrupa biriminin örgütlenmesini 10 tane parti kurabilecek kadar gücümüzün olduğu bilinir yor.

İşte Avrupa, bu insanların Kürdistan devrimine kazandırılabilmeleri için, bunları yetiştiren, eğiten bir eğitim alanı, bir parti okulu konumuna getirildiği zaman kendisine düşen tarihsel rolü oynayabilir.

Tüm bunlar Avrupa'daki mücadelemiz süresince ele alındığında; geçmişte (1980'lere kadar olan kendiliğindenciliğin geliştirdiği yapımız) ve kısmen de bugün (1980'lerden günümüze kadar olan ve Partinin direkt müdahale ettiği dönem) yapılmadığından, gerektiği kadar sorunun ciddiyeti kavranmadığından bu sorun bir türlü çözüme ulaştırılamadı. Kişilerin siyasal ve sosyal yapılanmaları gözönünde bulundurulmadan görevlendirilmelerin yapılması ve bu temelde örgüt sorununun çözümlendirilmeye çalışılması süreç içerisinde o insanlardaki hastalıkları örgütsel hastalıklara dönüştürdü. Asıl hastalığın kaynağı iyileştirilmedikçe örgütsel alandaki hastalıklarımızdan kurtulmak elbette mümkün olmayacaktır."

"Ayrıca bu yapılanmadan faydalanmak isteyen bir dizi art-niyetli, Parti yıkıcılığına hizmet eden, sinsi faaliyetler içinde olan bazı unsurların bize yönelik faaliyetleri gözönünde bulundurulursa, bu durumun (var olan örgütsel durum) ne kadar ciddi olduğu anlaşılır. Bu gibi tehlikeler, ancak örgütsel bir yapı ile etkisizleştirilebilinir. Mikrop kendisine uygun bir ortam bulduğunda yaşar ve gelişir. Bu anlamda; yeni dönemin sorunlarının üstesinden gelmek için alanın rahatlığına bakmadan hangi zeminde olursa olsun, Kürdistan devrimciliğinin gereklerine uygun, gerçek halk önderi konumuna gelmek gerekir. Görevimiz, buna ulaşmada üzerimizdeki yanlış eğilimlerden hızla kurtulmaktır. Parti varlığımıza karşı, savaşan her türden tasfiyeci reformist düşman eğilimine karşı önderliğimize ve Partimize olan bağlılığımızla cevap vermeli, onlara karşı damarlarımızda dolaşan kan kinle dolmalıdır. PKK gerçekliğine sahip çıkmanın biricik yolu budur. Kahrolsun teslimiyet, Yaşasın Direniş."

Yine bu dönemde Türkiyeli ve Kürdistanlı çeşitli oportünist güçlerin devrimden uzaklaşma ve işi devrime karşı emperyalizmin güdümünde bir devrim tasfiyeciliğine yönelmeye kadar vardıran anlayışları Rauf AKBAY yoldaş, bir değerlendirme raporunda şöyle dile getiriyor: *"Çeşitli toplumsal ve siyasal alt-üst oluşumlar sonucu iktidara gelen ABD patentli 12 Eylül sömürgeci faşist Türk cuntasının uyguladığı karşı devrimci zordan kaçarak kurtuluşlarını Avrupa'nın çeşitli alanlarında arayan küçük-burjuva reformist güçler (Dev-Yol, Özgürlük Yolu, DDKD) gittikçe devrimden uzaklaşmaya başlamış, işi devrimi Avrupa'dan yönetebilme gibi yanlış bir düşünceyi kabullenmeye kadar vardırabilmişlerdir.*

Sahip oldukları siyasal perspektifleri onları Avrupa sosyal demokrasisi ile uzlaştırmaya kadar götürebilmiştir. Ortadoğu'da ve diğer alanlarda tecrit olan emperyalizmin ABD politikasını bir anlamda sosyal-demokrasi üstlenmiş durumdadır. Bu gibi küçük-burjuva ve reformist düşünceli örgütler, ancak sosyal-demokrasi tarafından emperyalizmin güdümüne girebilirler... Filistin Devrimine oynanan bu oyun, bugün yukarıda belirtilen güçler vasıtası ile; başarıya ulaştığında emperyalist sistemi öldürecek kadar güçlü bir konuma sahip olan Kürdistan Devrimi üzerinde oynanmaya çalışılmaktadır."

Avrupa'da ortaya çıkan Parti yıkıcıları ve provakasyon eğiliminin yaratmak istediği tahribatlara karşı en kararlı ve ilkeli şekilde mücadele eden kadrolardan birisi olan Rauf yoldaş, halka ve Partiye bağlılığın en güçlü örneklerinden birisini sergileyerek, kendisini daha da geliştirip güçlendirmiş, yetkin bir eleman durumuna yükseltmiştir. 1983 yazında Ortadoğu alanına giden ve buradaki sıcak ortam içerisinde siyasi ve askeri eğitim görerek, kendisini yetkinleştiren Rauf AKBAY, yaklaşık 5 ay süreyle gördüğü bu eğitim sürecinden sonra güçlü atak̈lar yapmaya başlamıştır. Özellikle kitle ilişkileri ve kitleyi örgütleme alanında oldukça yetenekli olmasının yanısıra, askeri olarakta yetkin bir kadro durumuna gelmiştir.

Avrupa'ya döndükten sonra kitle örgütlerinin oluşturulması ve var olanlarında yetkinleştirilip işleve kavuşturulması alanında görevlendirilen Rauf AKBAY, Kürdistan'a gittiği 1985'in Mart ayına kadar bu görevi yürütmüş ve kitle örgütlerinin oluşturulup yetkinleştiril mesinde önemli mesafeler katetmiştir. O'nun bu çabaları ve başarılarına ilişkin Parti önderliğinin ken disine gönderdiği bir mektupta şunlar yazılıyor: *"Avrupa'nın objektif zemini, çok sayıda gücün saldırıları, gelişen güçlenen Parti Hareketimizi durdurmak isteyebilirler.*

Rauf AKBAY Kürdistan'a gitmeden önce PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN ile birlikte...

Ama gerçekten bizimde halkımızın en temel arzusu olan ulusal Kurtuluş akımını, çağımızın devrimci akımlarıyla birleştirme güdültusundaki iradesinin bu güçler tarafından kesinlikle durdurulamayacağını, buna dayanarak, bunun için yaşayarak, ancak bu şekilde çağdaş insanlık içindeki yerimizi alabileceğimizi hiçbir zaman unutmadan, Parti yaşamımızı buna göre düzenleyerek, uzun vadeli mücadele pratiğine bu şekilde hazırlanarak, sizlerinde tümüyle bir PKK gerçekliğini yaşayan bir formasyona gelmenizin önemini ve arzusunu dile getirirken çalışmalarınızda üstün başarılar, yoldaşça selam ve sevgilerle."

20.6.1984

1985'in Mart ayında, büyük bir istek ve coşkuyla ülkeye dönen ve geçiş için Güney Kürdistan'a giden Rauf AKBAY, 16 Nisan 1985 günü ilkel milliyetçilik ile revizyonist inkarcılığın ortaklaşa düzenledikleri haince bir komplo sonucu alçakça katledilmiştir.

DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZE...

Yeşerir çorak toprak...
Yeşerir en kıraç dağlar bile
bir çapa vuran olsun yeter.
Uyuyan bir yanardağ gibiydi
bu çorak topraklar
Güneşin öfkesini çekmişte üstüne
Karşılığını bulamamış yüklü
bulutlardan.
Uyuyan bir yanardağ gibiydi bu
çorak topraklar.
Başını avuçlarına almış
heybetli bir heykel gibi
ta... tarih öncesi yontulan
Nemrut'a...
Cilo'lara işlenen
Onlardan biçimlenen.
Kimse görmedi O'nu
tüm görkemine rağmen.
Başı ellerinde ta... tarih öncesinden
günümüze gelen
sanki çok uzaklardan bakardı
şaşkın
mahcup
kederli
Kimse görmedi o kaya
oyuklarındaki
bu gözleri.
Oysa ağlardı zaman zaman
oluk oluk akan bir dağ koyuğundan
fışkırırdı göz yaşları.
Güneşin öfkesini çekmişti de üstüne
karşılık bulamamıştı yüklü
bulutlardan,
onun için çoraktı
göz alabildiğine
göz görebildiğince toprakları.
Sonra...
tarihlerden bir gün
3000 yıl sonra doğuyordu yeniden
gökte küçük bir öfke bulutu;
NEDİR bu yüreklerin susuzluğu
ağrısı NEDİR diye soran.
İlk bakış
ilk göz göze geliş
ilk sarılış dağdaki yontuyla
canlandırdı
suskun
kederli
düşünceli adamı
ses verdi.
Sönmüş bir yanardağ diyorlardı!
alayla!
sönmüş bir kez!
Ama ilk uğultusu duyulduğunda
toprak...
kendi toprağı bile
silkindi... ürperdi...
baktı şöyle bir
dumanlı başına dağının
kaynayan sıcaklığına baktı...
EVET! dedi birleşmeliyiz
saç lavını
saç alevini
saç...
İlk damlalar düştüğünde toprağa
bir hoş koku gelir
insanı toprağa çeken
sonra sağnak olur yavaş... yavaş...
susuzluğu gideren
topraktı bizim özlemimiz
toprağıydı susuzluğumuz
ana bağrına hasret çocuklar gibi
anam! diye sarılacağımız.
İşte o
bir demet kırmızı karanfil gibi
sunanlardı toprağa kanları
anamızı
tanıtanlar bize.
Kim miydi?
Adı mı neydi?
Ne önemi var şimdi bunun
Damla damla yağmurdu de sen...
aynı gökten boşalan.
Domur domur çiçekti de sen...
aynı ağaçtan tomurcuklanan.
Toprağın susuz çatlaklarından
fışkıran...
güzel
güzel bir yaşam,
Armağansız çok güzel yoldaşlar
geleceğe mutlaka akacak
öğrettiğiniz bu YAŞAM!

22.5.1984

Celal Ercan'ın bu değerlendirmesini anısına bağlılığın gereği olarak yayınlıyoruz.

Dersim'in Sosyal Yapısı ve Parti Faaliyetlerimiz Üzerine İzlenimler

Dersim, etrafı sunni mezhebine mensup Kürt ve Türk köyleri ile çevrili, alevilerin yoğunlaştığı bir alan olması nedeni ile öteden beri Kürdistan tarihinde sömürgeci bir çok gücün çeşitli oyunlarına sahne olmuş bir bölgedir. Nüfusunun büyük bir kısmı kırsal kesimde oturmaktadır. Köylülük ise, topraktan çok hayvancılığa dayalı üretimle uğraşmaktadır. Kürdistan'ın her alanında olduğu gibi burada da aşiretçilik korunmakta, ancak bölgedeki aşiretçiliğin diğer kesimlerden ayırıcı özellikleri iç hiyerarşiye sahip olmamasıdır. Özellikle 1938'lerden sonra aşiretin iç örgütlülüğü dağıtılmış durumdadır. Bir aşirette iç hakimiyetten bahsetmek hemen hemen olanaksızdır. Bu nedenle burada aşiret, üretimde veya iç örgütlülükte birbirine bağlı olmayan isme dayalı kof bir birliği andırmaktadır.

Mezhepçilik ise, güçlü bir biçimde korunmakta, ancak bu yapıda aşiretçilikte olduğu gibi bir iç güçlülüğe bağlı değildir. Azgın bir Türk milliyetçiliği olan Kemalizm, alevileri Osmanlı zulmünden kurtaran bir ideoloji olarak yöre halkına benimsetilmiştir. Ve en çok da bu yolla-mezhep ve Kemalist ideolojinin birleştirilmesi ile yöre halkı büyük ölçüde ulusal gerçeklik ve değerlerden uzaklaştırılmıştır. Maddi yaşam açısından değerlendirilirse, Dersim sakinlerinin büyük çoğunluğunun yoksul olduğu söylenebilir. Yörede geniş işçi kesiminin çalışabileceği üretim alanları yoktur. Bunun yanında maddi yaşamı örgütleyen kesim, metropol ve Avrupa alanlarına gidip çalışanlar ve ağırlıklı olarak devlet bürokrasisi içerisinde yer alanlardır. Bu yer alış, salt devlet görevleriyle sınırlı değildir. Bizzat sömürgeci eğitim kurumlarından geçerek devletin başka birçok alandaki görevlerinde yer alma biçimindedir.

Köylülüğün büyük kesimi, dağlık alanda yaşamakta olup, şehirle ilişkileri oldukça azdır. Bu kısım oldukça yoksul ve ilkel bir biçimde yaşamını sürdürmektedir. Bu köylerin bir çoğunu 38'de Türkiye'ye sürgün edilip, sonradan geri gelenler oluşturmaktadır. Bu nedenle bu kesimlerde şehirin yoz yapısı ve sömürgeciliğin asimilasyon izleri pek görülmemekle birlikte korku ve kurtuluşa olan inançsızlık mevcuttur. Bu nüfus alanları önemli ölçüde sömürgeci asimilasyon kurumlarından geçirilmiş, Kemalizm ideolojisiyle yoğrulmuş ve ulusal değerlerden uzaklaştırılmışlardır. Bu kesimler devletin en çok üzerinde oynadığı burjuva partilerin taban bulduğu ve mezhepçiliği körükleyerek sahte örgütlemeler oluşturduğu, yarı köylülük denebilecek topluluklardır.

Üretim ve hatta ticaretle alakası olmayan şehir merkezi, tamamen sömürgeci kurumlaşmaların merkezi durumundadır. Sömürgeci devlet mekanizmasına hizmet eden ve ancak bunlar ile eğitim kurumlarının ihtiyacını karşılayacak kadar bir tüccar topluluğu ve öğrenci-öğretmen kesimi çoğunluğu oluşturmaktadır. İşte bu nedenle olsa gerek ki, burayı diğer alanlardan farklı kılan özelliği; bir çok şeyin salgın biçiminde burada çabucak modalaşmasıdır. Örneğin Tunceli, resmi istatistiklere göre 1969'da üniversiteye en fazla öğrenci gönderen şehir olmuştur. Adeta Kemalizmin burjuva ideolojisini öğrenmede bile bir yarış gözlenmektedir. Aynı şekilde 1970'ler sonrasında sol kesimlerin bu alana girmesiyle yoğun bir "devrimcilik" ve "marksist-leninistlik"te yaygınlaşmaya başladı. Küçüğünden büyüğüne kadar tüm toplumu saran ve bir yarış niteliğine bürünen bu yeni olgu da önemli oranda kof bir yapı arzetmekteydi. Bunların bir çoğu, devrimci mücadeleye gerçekten gönül vermiş insanlar değildir. Sahte bir devrimcilik ve sonunda da ihanetçilik ortaya çıkmıştır.

İlişkiler üretime dayalı olmadığından ötürü, burada toplumsal olarak hareket etme veya kollektif güce inanış güçlü değildir. İnsanlar daha çok bireysel güçlerine dayanarak bir gelişme kaydetmek ve kendisine yer edinmek istemektedirler. Belli bir mevki tutturmak için konuşturulması gereken bireysel yetenekler, sömürgeciliğe en iyi uşaklığı yapabilme biçiminde somutlaşmakta, bu bireysellik içinde insanlar sosyal olaylara ve sınıf mücadelesine yetersiz yaklaşmaktadırlar. Bu olgularla ilgilenseler de, emek-sermaya gibi bir olguyu yaşayamama, sömürgecilikle bağları koparmaktan duyulan korku, mücadelenin entellektüellikten öteye geçmesini engellemekte ve siyasete yaygın olarak uzlaşıcılık egemen olmaktadır. Sömürgeciler, bu yapıyı daha derinliğine işleyerek yozlaşmış ve kendisinden uzaklaştırılmış bir kişilik oluşturarak; her türlü yozluğu ve lümpenliği geliştirerek, kent merkezini çevreye hastalık yayan bir alan haline getirmek istemektedirler.

Özellikle 1977'ler sonrasında bu alanda Hareketimizin ideolojisi de gelişmeye başlamış ve aydın-gençlik arasında belli oranda taban bulmuştur. Yukarda izah edilen objektif yapı ve buna denk düşecek sömürgeciliğin şekil verdiği düşünce yapısının burada nasıl bir aydın tipini oluşturduğunu açıklamak gerekmektedir. Buradaki aydınlanma olayı, aslında gerçeklerden uzaklaşarak sömürgeciliğin düşünce karanlıklarına gömülme olarak tanımlanabilir. Özellikle ulusal başkalaşıma uğratma operasyonlarını ilericilik adına ve bizzat Kürdistan'da yapmaktadırlar. 1950'ye kadar hazırlanan bu temel üzerinde yetiştirilen Dersim'li aydınlar, Kürdistan'daki Türkiye hareketinin başını çekmişlerdir. Örneğin Türkiye'de bir dönem açılan köy enstitüleri tamamen kemalist ideolojinin beyinlere işlendiği kurumlar durumundaydı. Ve burada özel olarak yetiştirilen öğretmenler, Kürdistan'da asimilasyon uygulayıcıları oldular. Bu kurumlara en fazla öğrenci Kürdistan'da Dersim'de götürüldü. Sözkonusu aydınlanma hareketi, sömürgeci kolluk kuvvetlerine ilk subayların yetiştirilmesiyle de doruğa ulaştı.

Bu gidişat, özellikle 1960'lı yılların sonlarına kadar aynı hızla devam eder. Ve devletle güçlü bağları oluşturmuş, yoğun bir uşak tabakanın oluşmasına neden olur. Daha sonra, çeşitli sol kesimlere buradan kadrolar yetişse de tamamen doğuş şartlarının biçimlendirdiği özellikler taşınmaya devam edilmiş ve olduğu gibi sol harekete yansıtılmıştır. Kürdistan'daki Türkleştirme hareketinin kadro ihtiyacını giderme çalışmalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan Dersim'li aydın tipi, temel iki özellik taşımaktadır: Teoride kemalist, pratikte bireycidir. Hangi biçimler altında gizlenirse gizlensin ve "sol"un hangi ucunda olursa olsun, Kemalizm bu kadrolar üzerinde etkisini göstermektedir. Zaten Kemalizmden etkilenen Türk sol hareketlerine buradan çok sayıda kadro yetişmesinin de nedeni budur. Dersim aydınları, büyük ölçüde öz bağlarından uzaklaştırılmıştır. Ne örgütlü bir aşiret yapısına, ne mezhep birliğine ve ne de ulusal bilince sahiptir. Dolayısıyla bu aydın tipinin hizmet ettiği düşünceye inançtan çok geçim aracı olduğundan, geçimini sağladığı ölçüde bağlı kalma eğilimi hakimdir. Aksi durumda sömürgecilikle uzlaşır ve ihanete kadar da götürür.

Dersim, Kürdistan kentleri arasında 1976 yılına kadar en az gelişen, hatta gelişmenin yok denilecek kadar az olduğu bir alan durumundadır. Ulusal bilincin kaybolması itibarıyla Dersim'de ulusal kurtuluşçu düşünce daha çok teorik çözümlemeden ulusal soruna uzanma biçiminde gelişmiştir. Bu gelişme de dönem itibarıyla aydın-gençlik içinde cereyan ettiğinden, yoksul kırsal kesime fazla yansımamış, öteden beri siyasetle uğraşan şehir aydınlarının ulusal bilinçten kalkarak veya yurtseverlikten hareketle devrimci çözümlere ulaşma temelinde değil, özellikle diğer "sol"larda yürütülen teorik tartışmalar sonucu olmuştur. Güçlü bir ulusal uyanış olmasına rağmen, büyük tepkilerle karşılaşmış, sözümona önüne çeşitli hedefleri koymuş bulunan Türkiye "sol"larının en büyük hedefi durumuna gelmiştir.

Celal ERCAN Kasım 1984'te Güney Kürdistan'da PKK'nin kuruluş yıldönümünde konuşurken

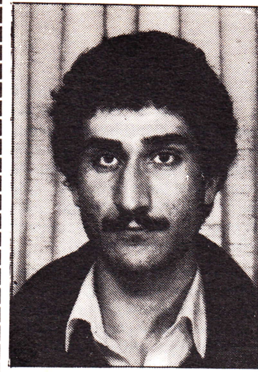
Hareketimizin direnişçi ideolojisi ve politikasının güçlülüğü ve hakimiyeti nedeniyle bu yörede mücadele, hızlı bir biçimde gelişti. İlk şehitlerin verilmesi ile yıkılmamak üzere naddi bir güce dönüştü. Ama açıkça belirtmek gerekirse Dersim'de şehitlerin verilmesi ve taban tutturulması kadrolaşma için yetmedi. Çünkü bu yöreden gelen kadroların bir çoğu, ulusal düşünceden uzaklaştırılmış, yurtsever duyguları köreltilmiş ve yıllar yılı Kemalizme hizmet etmiş durumdaydılar. Bunda elbette TC sömürgeciliğinin payı büyüktür. Dersim'de uyguladığı "sınırlı alan" politikasının payı büyüktür. Dersim, adeta Kürdistan'dan tecrit edilmiş, kendi başına ayrıcalıkları ve özellikleri olan bir bölge konumunda tutulmuştur.

Bölgedeki sosyal yapının bu olumsuzlukları ve insanların bu derece asimile edilmesi durumu olduğu gibi mücadelemize de yansımaktadır. Bu olumsuzlukları sıralarsak:

1) Mezhepçilik, bölgecilik vb. nedenlerden UKM'nin geneli ile güçlü bir uyum sağlanamamakta, ayrılıklar korunmaktadır.
2) Aydınların doğuş tarzının bir ürünü olarak UK'çu düşünce güçlü bir biçimde eyleme dönüşememekte, tartışma ve propaganda düzeyinde kalmaktadır.
3) Kollektif çalışma geliştirilmediğinden bireycilik ağır basmaktadır. Bu da ya bireylere bağlılık ya da bireysel sürtüşmeler gibi birliği parçalayıcı anlayışları doğurmaktadır.
4) Mücadelenin kutsal değerlerine bağlılık ve inanç zayıf kalmakta, çoğu zaman bunlar her zaman varolabilecek normal sosyal bir olay olarak değerlendirilmektedir.
5) Aydın bireyciliğin bir sonucu olarak, parti geneline karşı birbirlerine bağlı görünen insanların bir çoğu korkunç bir bireysel sürtüşme yaşayabilmektedir.
6) Sosyal ilericilik; iş yapma, görev omuzlama yerine kariyer için araç olarak kullanılmakta, kollektivizm, alçak gönüllülük, ve görev sorumluluğu yerine bireycilik, kariyerizm ağır basmaktadır.

Sömürgeciliğin şekil verdiği bu yapı üzerinde, bilindiği gibi şimdi de en alçakça ihanet örgütlendirilmektedir. İşte bölgenin değerlendirilmesindeki görüş ayrılıkları burada başlamaktadır. Bir kesim, bölgenin stratejik-coğrafik yapısından bahsederek tüm oyunları bununla açıklamaya çalışmaktadırlar. Esasta ise sorun; toplumsal yapının ihanete açık hale getirilmiş olmasındadır. Bölgenin birliğini koruyarak illegal devrimci faaliyetlerle işin altından kalkılabileceği zannedilmektedir. Oysa sorun kişisel örgütsel ve bölgesel düzeyde ulusal direnişi yükseltmek, yurtseverliği geliştirmek, ulusal bütünleşmek, sömürgecilerle uzlaşmayan bir savaş hattı belirlemektir. Bu yapılmadıkça sorun çözümlenemeyecektir.

Celal ERCAN (Sefkan)

Adı ve Soyadı: *Celal ERCAN*
Kod Adı: *Sefkan*
Doğum Yeri ve Yılı: *Laluşağı Köyü-Çemişgezek-Dersim, 1960*

Orta halli aydın bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Celal ERCAN, daha okul yıllarında iken, ailesinin de ilerici özelliklerinin etkisiyle devrimci düşüncelerle tanışmıştır. İlk, ortaokul ve liseyi Elazığ'da bitiren ve 1978 döneminde Diyarbakır Eğitim Enstitüsüne kayıt yaptıran Celal ERCAN, Partimizin ideolojisiyle de burada tanışmıştır.

Daha okul döneminden itibaren çeşitli görevler üstlenmiş, öğrenci çevresi içerisinde Hareketimizin düşüncelerinin taban bulmasına çalışmıştır. 1980'de okulunu da terkederek Diyarbakır şehir merkezinde sürdürülen örgütsel-pratik faaliyetlere de katılan Celal ERCAN, kısa bir süre basın-yayın faaliyetlerinde de görev almıştır.

Partimizin başlattığı geri çekilme taktiğinin hayata geçirildiği 1980 başlarında bir grup yoldaşıyla birlikte yurtdışına çıkan ve Lübnan sahasındaki Filistin Direniş Hareketinin kamplarında askeri ve siyasi eğitimini tamamlayan Celal ERCAN, kısa bir süre sonra tekrar ülkeye dönmüş ve Elazığ-Dersim bölgesinde faaliyetlere katılmıştır. Bu faaliyetler içerisinde bir dönem Elazığ bölgesi askeri sorumluluğunu bir dönem de Pertek-Mazgirt yerel komutanlık görevlerini sürdürmüş olan Celal ERCAN, bir çok eylem içinde planlayıcı ve uygulayıcı düzeyde yer almıştır.

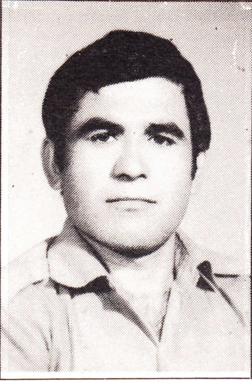
Cunta sonrasında ağırlaşan koşullar ve devrim sorunları karşısında da bölgenin sosyal-kültürel yapısının da etkisiyle çözüm bulmada olumsuzlukların üzerine gitmede yetersizliğe düşen, ama hiç bir koşulda Partiye, halka ve yoldaşlarına olan inancını yitirmeyen Celal yoldaş 1982'de tekrar Parti tarafından yurtdışına çıkarıldı. Burada kendini dönemin özelliklerine uygun tarzda eğiten ve yeteneklerini geliştiren Celal ERCAN, 1982'nin sonlarında küçüklüğünden beri geliştirdiği müzik ve resim yetenekleri de dikkate alınarak, bu yönlü faaliyetlere katılması için Parti tarafından Avrupa'ya gönderildi.

Avrupa'da kaldığı süre zarfında ulusal kurtuluşçu kültür ve sanatın geliştirilmesi, kitlelere taşırılması ve bu alandaki küçük-burjuva yozlaşmasına karşılık direnişçi kültürün hakim kılınmasında önemli oranda rol oynayan Ozan Sefkan yoldaş, bazı yetersizlikler içine düşmüşse de, büyük bir özveri, inanç ve kararlılıkla sorumluluklarını yerine getirmiştir.

Partiye yazdığı bir raporunda bu konuda şöyle diyordu: *"Bir çok konuda yetersizliklerim ve eksikliklerim var. Fakat faaliyetlerimin yanısıra bunlara karşı da acımasız olacağım. Her geçen gün daha planlı ve sistemli çalışarak, Parti çizgisini hayata geçireceğim. Aksi halde provakasyonun ve tasfiyeciliğin tuzağına düşmek kolaylaşacaktır. Bu nedenle de sağlam bir bilince sahip olmak gerekir."* Yine, Reformist işbirlikçi anlayışlara karşı kültürel cephede de mücadele edilmesi gerektiğini belirten Sefkan yoldaş, bu konuda da şöyle diyordu: *"Ulusal Kurtuluş Hareketi, en önemlisi kitleselleşen bir hareketin öncüsü olan Partimizin devrimci sanat ve kültür alanında ihtiyaçlarına cevap vermek gerekiyor. Kürtçeyi ve Kürdistan tarihini, kültür değerlerini çok iyi öğrenmek ve bilince çıkarmak gerekiyor; bunun için de en uygun alan Kürdistan somutunda böyle bir araştırmayı derinleştirmek gerekir. Böylece devrimci sanatta üzerimize düşeni yerine getireceğimiz inancındayım."*

Direniş ile sanatı anlayış düzeyinde birleştiren ve bunu da daha güçlü bir sanatsal yaşam olan silahlı mücadele ile geliştirmenin büyük bir özverisi içinde, sözünü yerine getirmeye çalışan Celal ERCAN yoldaş, 16 Nisan 1985 günü Partimizin 1985 Bahar Atılımı kararı uyarınca Kuzey-Batı Kürdistan'a geçmek için gittikleri Güney Kürdistan sahasında bir grup yoldaşıyla birlikte, revizyonist inkarcılık ile ilkel milliyetçiliği himaye ettiği ajan-provakatörlerin düzenlediği bir komplo sonucu alçakça katledilmiştir.

Anısını, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizi, ulusal ve siyasal birliğimizi sağlamak için geliştirdiğimiz çabaları engellemeye çalışan her türlü komplocu girişimi boşa çıkartarak yaşatacağız.

Adı ve Soyadı: *Abdurrahman AYTEMİR*
Kod adı: *Riyad*
Doğum yeri ve yılı: *Nusaybin-Mardin*

Kalabalık nüfuslu bir ailenin çocuğu olan Abdurrahman AYTEMİR, O daha küçükken, ailesinin Güney-Batı (Suriye) Kürdistan'ına Kamışlı'ya yerleşmesi ve babasının da çalışamaz halde olması yüzünden çalışmaya va ailesinin geçimini sağlamaya başlamıştır.

Kamışlı'da bir süre kaldıktan sonra, Türkiye ve Suriye devletlerinin baskısı yüzünden yeniden Nusaybin'e göç eden Abdurrahman yoldaş ve ailesi büyük ekonomik sıkıntılarla karşılaşmışlardır. Bir dönem İstanbul'a gidip çeşitli tortu işlerde çalışan ve ailesine yardım etmek isteyen Abdurrahman AYTEMİR, tekrar Kürdistan'a döndükten sonra gelişen bağımsızlıkçı ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışmış ve Güney-Batı (Suriye) Kürdistan'ında kaldığı dönemde öğrendiği çeşitli anlayışlar ve ilkel milliyetçilik, küçük-burjuva reformculuğu gibi görüşlerin verdiği tecrübeyle hareket ederek saflarımıza katılmıştır.

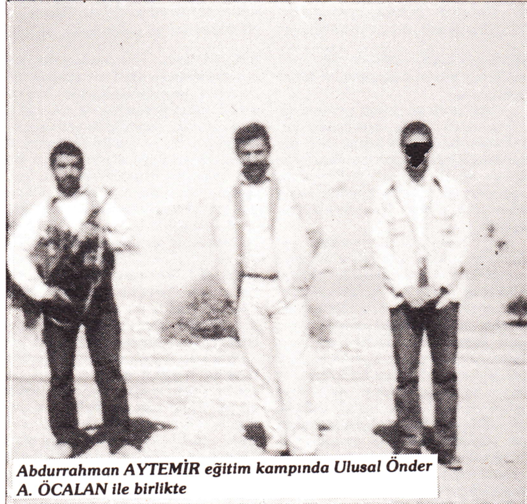
Partimizin geri çekilme sürecinde, Lübnan'a giden ve kamplardaki siyasi-askeri eğitim faaliyetlerine katılan Abdurrahman yoldaş bu süre zarfında bir yandan da Türkçe okuma-yazma öğrenerek marksizmi etüd etme olanağına da kavuşmuştur. Bu alanda kaldığı süre içerisinde birçok pratik görev de üstlenen Abdurrahman AYTEMİR, arkadaşlarının tüm sorunlarıyla yakından ilgilenmiş, onların daha güçlü yetişebilmeleri için yoğun çaba sarfetmiştir.

Mücadelemizin uzun vadeli ve zorlu geçeceğinin bilincinde olan Abdurrahman AYTEMİR, Partiye yazdığı raporunda bunu en özlü biçimde şöyle izah etmiştir: *"Bizim mücadelemiz Vietnam'da gelişen mücadeleye benzemektedir. Kürdistan'da siyasi ve askeri yönden denenmiş, çok kadroya ihtiyaç var. Bazı arkadaşlar çok sabırsız. Devrimciler sabırlı olmasını bilenlerdir. Bizim mücadelemiz çok uzundur. Mücadelemiz şehit yoldaşların kanları üzerinde büyüyecek, emperyalizme, sömürgeciliğe karşı bir tek insanımız var olana dek mücadelemiz sürecektir".*

Kürdistan halkının gerçek ruhunu ve dayanıklılığını temsil eden ve Ortadoğu'da yıllarca Partimizin militan bir temsilcisi gibi çalışan Abdurrahman AYTEMİR, olgun, disiplinli ve kollektif yaşama uyumlu, sorumluluk duygusuyla hareket eden, zorlukları yenmedeki mücadeleci ve inatçı kişiliğiyle örnek alınması gereken bir devrimciydi.

16 Nisan 1985'te, Kuzey-Batı Kürdistan'a gitmek ve Partimizin Bahar Atılımı'na katılmak için yola çıkan ve Güney-Kürdistan'da revizyonist-inkarcılık ile ilkel-milliyetçiliğin himayesindeki ajan-provakatörlerin düzenlediği bir kompioyla şehit düşen Abdurrahman AYTEMİR, büyük bir özveriyle bağlı olduğu bağımsızlık mücadelemizin yitirdiği bir değer olmuştur.

Anısını, Ulusal Kurtuluş Savaşımızı tasfiye etmek isteyen, halkımızın öz iradesini reddeden anlayışlar ve direkt düşman adına bir hançer gibi halkımızın bağrına saplanan ajan-milis çetelere karşı vereceğimiz mücadelede yaşatacağız.

Abdurrahman AYTEMİR eğitim kampında Ulusal Önder A. ÖCALAN ile birlikte

* * *

Adı ve Soyadı: *Abdülkadir GERGERLİ*
Kod Adı: *Rahmi*
Doğum Yeri ve Yılı: *Diyarbakır, 1963*

Orta halli bir ailenin üçüncü çocuğu olan Abdülkadir yoldaş, Diyarbakır Endüstri Meslek Lisesi'nde okuduğu dönem olan 1978'ler de Hareketimizin ideolojisiyle tanışmış ve 1979 yılından itibaren aktif şekilde görevler üstlenmeye başlamıştır.

Dinamik ve coşkulu yapısıyla kendisini geliştiren ve her koşulda eğitimini tamamlamaya çalışan Abdülkadir yoldaş,Parti tarafından yapılan eğitim, seminer ve çeşitli çalışmalara büyük bir istekle katılmış, güçlü bir kadro haline gelebilmek için yoğun çaba sarfetmiştir. Aynı dönem içinde güçlü gelişmeler gösteren Abdülkadir GERGERLİ, semt temsilciliği, grup sorumluluğu ve yayın dağıtım görevlerini üstlenmiş, sömürgeci güçlerle bir çok kez çatışmalara girmiş ve başarılı bir pratik sergilemiş, afiş asma, bildiri dağıtma ve korsan miting düzenleme gibi eylemleri de başarıyla yönetmiştir.

1980'in sonlarında Partimizin kararıyla yurtdışına çıkan ve Ortadoğu'nun sıcak savaşım ortamındaki siyasi ve askeri eğitimden geçirilen Abdulkadir GERGERLİ ve diğer yoldaşları gibi bu eğitimin taşıdığı önemin derin bilinci ve kavrayışıyla hareket ederek kendisini geliştirmiştir. Yurtdışında iken yaptığı kuryelik vb. faaliyetlerde de başarılı bir pratik sergilemiştir. Kendisini, ülkesi ve halkı için güçlü mücadele yeteneklerine kavuşturarak davaya hizmet eden bir militan haline getiren Abdülkadir yoldaş, kişisel raporunda bu soylu istemi ve amacını şöyle dile getirmektedir. *"Amacım, ülkemize, halkımıza ve Partimize karşı olan sorumluluklarımı yerine getirmek, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan ve gerekirse uğrunda canını feda eden yiğit bir devrimci olmaktır."*

Uğruna canını da feda etmek istediği ülkesine dönmek için yola çıkan Abdülkadir yoldaş, kazandığı ideolojik-politik bilgi birikimiyle Partiye ve halka en çok yararlı olabileceği, halkı ERNK önderliğinde örgütlülüğe ve eylemliliğe kaldırabilmek için büyük bir coşku içinde olduğu bir dönemde, 16 Nisan 1985 günü düzenlenen bir komploda 7 yoldaşıyla birlikte alçakça katledilmiştir.

O, kendi deyimiyle, *"Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan ve gerekirse uğrunda canını feda eden yiğit bir devrimci"* olduğunu yaşamı ve mücadelesiyle kanıtlamış, anısıyla da tüm parti militanlarının, sempatizan ve yurtseverlerin izlemesi gereken yolu kızıl kanı ile çizen bir militandı.

Anısını, içte ve dışta, kimden ve nasıl gelirse gelsin, halkımızın öz kurtuluş iradesine ve ulusal birliğimizin gerçekleşmesine yönelik her türlü saldırı ve komployu ezerek yaşatacağız.

* * *

Adı ve Soyadı: *Abdullah GÜLSEREN*
Kod adı: *Delil*
Doğum Yeri ve Yılı: *Gercüş-Mardin*

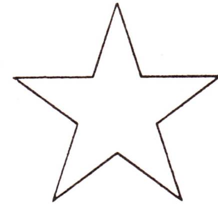
Oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen ve daha çocukluğundan itibaren çalışmaya başlayan Abdullah GÜLSEREN, evli ve 4 çocuk babasıydı.

1975 sonrasında Batman'a göçeden ve TPAO'da işçi olarak çalışmaya başlayan Abdullah yoldaş, işçi sınıfının sömürüsüne bizzat yaşamında tanık olmuş, daha ilk dönemlerden itibaren devrimci fikirlere sempati duymaya başlamıştır. 1978'de yörede gelişmeye başlayan ulusal kurtuluşçu fikirlerle de tanışan ve kısa sürede bu düşünceleri benimseyen abdullah GÜLSEREN, özellikle de TPAO'da işçiler arasında yürütülen faaliyetlerde yeralmıştır. Birçok işçi eylemine aktif olarak katılan ve Hareketimizin verdiği görevler doğrultusunda hareket eden Abdullah GÜLSEREN, ilk oluşturulan işçi komitesinde yer almıştır. 1979 da yörede hızla boyutlanan mücadelemiz, feodal komprodorların ve sömürgecilerin planlarını bozunca, azgın saldırılar gündeme gelmiş ve birçok devrimci, yurtsever kadro ve sempatizan koğuşturmaya uğramıştır. İşte bu dönemde giriştiği aktif faaliyetler yüzünden tutuklanan Abdullah yoldaş aylarca en ağır işkencelere maruz kalmış ancak düşmana en ufak bir bilgi vermediğinden 1980 başlarında oldukça hasta bir vaziyette serbest bırakılmıştır.

Dışarı çıktıktan sonra yeniden işe giren ve bir yandan tedavisini tamamlayan Abdullah GÜLSEREN, bir yandanda illegal temellerde siyasi faaliyetlerini yeniden yürütmeye başlamıştır. Aynı yılın sonbaharına kadar işçi komitesi içinde faaliyet yürüten ve sonbaharla birlikte yerel komiteye getirilen Abdullah yoldaş 1981'in ilk aylarına kadar bu görevini sürdürmüş ancak bir operasyonda tekrar sömürgeciler tarafından tutuklanmıştır. Cezaevinde kaldığı üç yıl boyunca en ağır işkenceler altında, ölümle pençeleştiği halde düşmana hiç bir taviz vermeyen ve her direniş eylemine de aktif olarak katılan Abdullah GÜLSEREN, 1984'te çıktığı mahkeme de tahliye edilmiştir. Dışarı çıktığında bir süre ilişkisiz kalmışsada yeni dönem faaliyetlerini sürdüren ve yöreye giden Parti kadrolarıyla karşılaştığında ikircikliğe düşmeden kırsal alana gitmiş oradan da siyasi-askeri eğitimini tamamlayabilmek için ülke dışına çıkmıştır.

Ülke dışında kaldığı süre içinde proleter kişiliğiyle siyasi bilinci en iyi biçimde birleştiren Abdullah GÜLSEREN, güçlü bir kadro durumuna gelmiş ve yeniden ülkeye dönme hazırlıklarına girişmiştir. Bu hazırlıkların sürdürüldüğü dönemde, 16 Nisan 1985 günü Güney Kürdistan'da kurulan alçakça bir komplo sonucu 7 yoldaşıyla birlikte şehit düşen Abdullah yoldaş, mücadelemizin yitirdiği proleter devrimci değerlerden birisi olarak, fedakarlığı, kararlılığı ve disiplinli proleter kişiliğiyle daima bize örnek olacaktır.

* * *

Adı ve Soyadı: ~~*Sabri ATAK*~~
Kod Adı: *Şervan*
Doğum Yeri ve Yılı: ~~*Gungörera Köyü-Şırnak-Siirt, 1968*~~
pervari

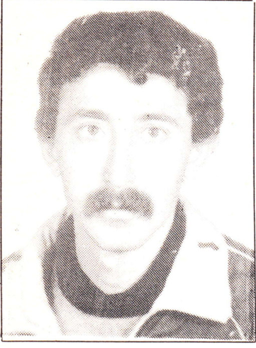
15 Ağustos eylemleriyle birlikte ilan edilen Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK) nin çağrısı üzerine, mücadele saflarına katılan binlerce Kürdistanlı genç gibi, Hareketimiz saflarına katılan Sabri ATAK, yetiştiği yurtserver aile çevresinin de etkisiyle en erkenden kararlı ve inançlı bir savaşçı haline gelmiş ve arkadaşlarının da takdirini kazanmıştır.

1984 sonlarında yurtdışına çıkarılan ve siyasi-askeri eğitimden geçirilen Sabri ATAK, kısa sürede büyük bir gelişim sağlamıştır. Yeniden ülkeye dönme hazırlıklarının sürdürüldüğü bir esnada, 16 Nisan 1985 günü, hain milis çetelerinin kurdukları bir kompoyla 7 yoldaşıyla birlikte alçakça katledilen Sabri ATAK, yurtsever savaşçı gücümüzün yılmaz neferlerinden biri olarak halkımızın bağrına gömülmüştür.

Adı ve Soyadı: *Cemil BAYRAM*
Kod Adı: *Hazım*
Doğum Yeri ve Yılı: *Merge Köyü-Uludere-Hakkari, 1967*

Yurtsever köylü bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Cemil BAYRAM, çocukluğundan beri taşıdığı yurtsever duygularını 15 Ağustos devrimci atılımıyla birlikte gelişen yeni dönem mücadelesiyle bütünleştirmiş ve binlerce genç gibi O'da HRK saflarında yerini almıştır. HRK saflarına katıldıktan sonra, Parti tarafından eğitilmek amacıyla yurtdışına çıkarılan ve buradaki olanaklardan da yararlanıp siyasi-askeri eğitimini tamamlayan Cemil BAYRAM, yeniden ülkeye dönme hazırlıkları içerisinde olduğu bir dönemde 16 Nisan 1985 günü işbirlikçi-revformist Kürt küçük-burjuvaları ve ilkel milliyetçi ajanların kurdukları bir komploda alçakça katledilmiştir.

Anısını halkımız şanlı mücadelesini yükselterek yaşatacaktır.

Adı ve Soyadı: *Mehmet GÜLER*
Kod Adı: *Sinan*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kaynarpınar Köyü-Karlıova, 1960*

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Mehmet GÜLER, daha küçük yaşta babasını yitirdiğinden, bir yandan okula giderken, bir yandan da çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunarak ve maddi yaşamın zorluklarını bizzat omuzunda hissederek büyümüştür.

Daha lise yıllarındayken siyasetle ilgilenen ve ilerici-devrimci saflar da yer alan Mehmet GÜLER, Karakoçan'da gelişen ulusal kurtuluşçu düşüncelerle de ilk tanışanlardan birisi olmuştur. Büyük önder Mazlum DOĞAN ve önder savaşçı militan Delil DOĞAN ile yakın ilişkisinden ötürü kısa sürede aktifleşen Mehmet GÜLER, 1977'lerden itibaren Hareketimizin Karakoçan alanında yürütüğü faaliyetlere katılmaya başlamış ve bu alanda geliştirilmek istenen faşist milis ve ajan-muhbir örgütlenmelere karşı birçok eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı olmuştur. Eğitim çalışmalarının yanısıra diğer bir takım pratik faaliyetlere de katılan Mehmet yoldaş, 1978'de Hareketimizin Karakoçan sorumluluğunu da üstlenmiştir. Aldığı her görevi büyük bir coşku ve azimle yerine getiren Mehmet GÜLER, daha sonra Elazığ, Bingöl ve Hozat'ta siyasi ve askeri faaliyetlere katılmıştır.

1979 sonlarında Parti tarafından yurtdışına çıkarılan ve Filistin-eğitim kamplarında siyasi ve askeri eğitim gören ve aldığı yeni görevlerle yeniden ülkeye dönen Mehmet GÜLER, Karakoçan, Palu ve Bingöl'de askeri komutanlık görevini sürdürdü. Bu süre içinde, sorumluluğu altındaki alanlarda birçok eylemin hem planlayıcısı hem de uygulayıcısı oldu.

12 Eylül cuntasının işbaşına gelmesinden sonra da sorumluluğunu başarıyla yürüten Mehmet yoldaş, ne sömürgecilerin azgın saldırı ve operasyonlarının, ne halkımızın içinde bulunduğu geri ve örgütsüz ortamın ve ne de bir başka şeyin hiçbir surette devrimci çalışmanın geliştirilmesi önünde engel teşkil edemeyeceğini, en zor koşullarda dahi geliştirmeyi başardığı kitle ilişkilerindeki pratiğiyle kanıtlamıştır. Aynı dönemde, faşist Türk ordusu sürüsüyle girdiği birçok çatışmada, muazzam güç dengesizliğine rağmen, sömürgecilere kayıplar verdirerek başarıyla çıkan Mehmet GÜLER, birçok eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı olduğu gibi, kitlelerle bu koşullarda da bağ kurarak onlara güven vermenin de kaynağı olmuştur. 1981 geri çekiliş koşullarında faaliyet alanındaki tüm arkadaşlarını ülke dışına taşırmış ve 1982 baharına kadar tek başına yörede faaliyet sürdürmüş olan Mehmet Yoldaş kendiside Partinin çağrısı üzerine tekrar yurtdışına çıkmıştır. Burada varolan olanaklardan en güçlü tarzda yararlanarak ideolojik-politik ve askeri alanlarda eğitimini tamamlamış, mücadelemizin ihtiyaç duyduğu militan-devrimcilik özelliklerine kavuşmuştur.

1982'de alınan, ülkeye yeniden dönüş kararına coşkuyla katılan Mehmet GÜLER, tekrar Karakoçan ve Bingöl alanına görevli olarak gitmiş, faşist cuntanın yarattığı tahribatlara ve tüm zorluklara karşın, büyük fedakarlıklar göstererek, direnişçi kişiliği ve saygınlığıyla kısa sürede kitlelerle güçlü bağlar kurmuştur.

Kitleleri devrimin çıkarları doğrultusunda örgütleyen Mehmet yoldaş onlarla sadece bağ kurmakla yetinmiyor, aynı zamanda halkın siyasal ve sosyal özelliklerini değerlendirip pratik-örgütsel çalışmaları da derin bir bilinçle yürütüyordu. Bu konuda faaliyet yürüttüğü bölgeden gönderdiği bir raporunda şunları belirtmekteydi: *"Diğer örgütlerin tabanlarıyla ilişkilerimiz var. Bu, elbette cephe faaliyetleri için en olumlu gelişmelerden biridir. Kitlenin gerçek devrimcilerin ve mücadelenin etrafında kenetlenmekte gecikmeyeceği, yapmış olduğumuz çalışmalar sonucunda ortaya çıkmış durumdadır."* Aynı raporunda devrimcilere düşen görevi de şöyle belirlemiştir: *"Bu noktada görevin büyüğü devrimcilere düşmektedir. Eğer bu alanda parti çizgisini hakkıyla hayata geçirirsek çok kısa zamanda güçlü bir kitle potansiyeline sahip olacağımız kaçınılmazdır. Şimdilik parti çizgisini kavramış düzeyde olan arkadaşların yoğun olarak böylesi bir faaliyet içinde oldukları gözlemlenen bir durumdur."*

Yaklaşık 3 yıldır ülke zemininde bulunan ve başarılı bir pratik çalışma sergileyen, bu çalışma sürecinde giriştiği birçok çatışmayı düşmana kayıplar verdirerek atlatabilen Mehmet yoldaş, partimizin 1985 direniş atılımına uygun tarzda bazı görevleri gerçekleştirme uğraşısı içerisinde bulunduğu bir esnada 23 Nisan 1985 günü kendi köyü olan Kaynarpınar'ın Horhor mezrasında, imam Hüseyin BİLGİN yoldaşla birlikte sömürgeciler tarafında kuşatılmış ve yapılan **"teslim ol"**, çağrısına silahlarıyla cevap vererek birgün boyunca çatışmışlardır. Sömürgecilerin çok yönlü saldırıları sonucunda vurularak şehit düşen bu iki yoldaşımız, kahramanca direnişleriyle Partimizin direniş ruhunu bir kez daha yükseklere çıkarmışlardır.

Mehmet GÜLER yoldaş, sahip olduğu güçlü militan kişiliği ve sergilediği kararlı, fedakar, cesaretli ve direnişçi pratiğiyle ölümsüz bir komutan olarak halkımızın bağrına gömülmüştür. Anısı mücadelemizde daima yaşatılacak ve O, örnek alacağımız manevi bir komutanımız olarak kalacaktır. ★

Mehmet GÜLER Nisan 1985'te Kürdistan'ın dağlarında...

Mehmet GÜLER'in yakınlarına gönderdiği son mektuplarından birini yayınlıyoruz:

Ablama ve yakın çevreme,

Yaşanılan savaş ortamında yakınlarımızdan sık sık haber alma durumlarını öğrenme arzularınız aslında yerinde bir durumdur. Bu her kesin arzusudur da. Ama her arzulanana da imkanlar el vermez. Bunada alışmak gerekir.

Şunu ifade etmek gerekirki yakınlarımızın olduğu cephede savaşım verdiği davası doğrultusunda olumlu gelişmeler varsa ve davayı güçlendirecek iyi haberler duyulabiliyorsa, bu onların iyi olduğu anlamına geliyor. Bunun için endişe edilmez. Davaya katkıda bulunmak için aktif çabalar harcanır. Şayet kötü haberler alınıyorsa davaya zarar gelir diye endişe edilir. Yoksa zorluk çektiği, yıprandığı veya kayıp edeceği endişeleri yerinde olmayan endişelerdir. Zaten savaş bunu gerektirir. Bunlara katlanmadan savaşın yürütülemeyeceği gerçektir.

Evet, en iyi olduğumuz dönemlerden birini yaşıyoruz ülke zemininde Parti varlığını HRK'nin ilanıyla yeniden duyurdu. Kitleler içerisinde kök salmaya başlamıştır. Sömürgeciler telaş içindedir. Her baskınında, her operasyonunda nasıl savaştığını bilmediğini, başedemeyeceğini, başarısız kaldığını görmekte ve tek bildiği halka işkence yapma yöntemine sarılmaktadır. Bu da halkın nefretini ve kinini daha da arttırmakta, düşmanın ruh yapısını uygulamalarında görmekte, bu onların yenileceklerinin korkusu olduğunu belirtmektedirler.

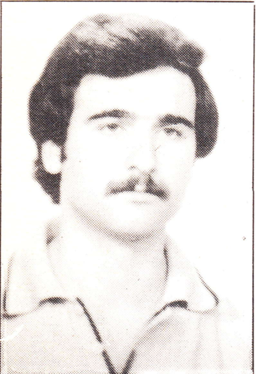
Belirttiğimiz bu durum, bildiğiniz bu alanlarda da yaşanmaktadır. Bir olayın geliştiğini, düşmana üç kayıp verildiğini duymuşsunuzdur. Bu, Partimizin varlığını kitlelere duyurabildi. Düşman halkta yaratılan olumlu etkiyi kırmak için terörünü estirmeye başladı. Devrimcileri yakalamak için arama-taramalara başladı. Tüm baskılarına rağmen şu ana kadar bir sonuç alamamıştır. Sonuçsuz kalan düşman tüm öfkesini halktan çıkarmak için her köye saldırmakta, okullarda günlerce karakol kurmakta, köylüye her türlü baskı uygulamaktadır. Halk devrimcileri gördüğü halde düşmana hiç bir bilgi vermiyor, istemiyle yardımcı olmuyordur.

Köylere yerleşen düşman, halkla konuşmalarında, gece nöbet tutuşunda, arazi aramalarında, evlere girişlerinde vb. nasıl korku içinde oldukları, köylüler görmekte ve peşinde alay konusu yapmaktalar. Bu da halkın gerçek devrimci gücü görme ve güven sağlamasını kolaylaştırmaktadır. Bir sığınağımızı ihbar sonucu öğrenen düşman üç bine (3000) yakın bir askeri güç, beş helikopter daracık bir alanı (ufak bir tepeyi) sarmaları birçok köy halkı bunu açık izliyor ve boş çıkınca, düşmanın korkusunun ifadesi olarak belirtiyor. Ve devrimci güce olan güveni gittikçe anlam kazanıyor. Buna benzer çokça örnek vardır. Tabi ki düşmanın baskıları sonucunda halkta hala çekingenliğin olduğunu da belirtelim.

Bu gelişmelerin yanında durumlarımız iyidir. Yakalanan tüm taraftarlarımız bırakıldı. Düşmanın aramaları aralıksız devam etmektedir. Tüm arkadaşlar olarak, kışın zor geçmesine rağmen sağlık durumlarımızın iyi olduğunu belirtelim. Hasta dahi olmadık.

Kendini dayatan koşullarda ülkenin tüm alanlarında yeni çıkışların olması zorunludur ve olacaktır. Bu inançla sarf edeceğimiz çabalarınızda başarılar dilerim. Hepinize selamlarımı iletirim.

Mesina
6 Mart 1985

Adı ve Soyadı: *İmam Hüseyin BİLGİN*
Kod Adı: *Süleyman*
Doğum Yeri ve Yılı: *Gümüşköyü-Kiğı-Bingöl, 1958*

Orta halli bir ailenin çocuğu olan Hüseyin BİLGİN, daha liseyi okuduğu dönemde iken siyasetle ilgilenmeye başlamış ve Hareketimizin ideolojisiyle tanışmıştır. Öğrenimini devam ettirmek amacıyla Mersin'e giden ve Eğitim Enstütüsü'ne kayıt yaptıran İ.Hüseyin BİLGİN'in burada kaldığı süre içerisinde Hareketle ilişkisi kopmuş, öğreniminin bitiminde tayininin çıktığı Adıyaman'da ise yeniden ilişkilere girmiştir. Bu dönemden itibaren bir yandan güçlü bir devrimci haline gelebilmek için kendisini eğiten ve bir yandan da kitle çalışmalarına katılan Hüseyin yoldaş, faaliyetleri sonucu deşifre olunca sömürgeciler tarafından aranmaya başlamış, bunun üzerine de öğretmenliği bırakarak profesyonel devrimciliğe geçmiştir.

Sömürgecilerin tüm çağrılarına karşın, büyük bir inanç ve kararlılıkla mücadeleye sarılan İ.Hüseyin BİLGİN, 1979 yılının sonlarında Partinin kararı üzerine yurtdışına çıkmıştır. Burada sunulan olanakları en güçlü bir tarzda değerlendiren ve siyasi-askeri eğitimini de tamamlayan Hüseyin yoldaş, uzun süre kaldığı yurtdışında çeşitli faaliyetlerin de yürütülmesine katkıda bulunmuş, pratikte de kendisini yetkinleştirmiştir. Çeşitli örgütsel-siyasal konularda araştırma ve incelemeler de yapan Hüseyin yoldaş, Partiye sunduğu bir raporunda önümüzdeki dönem çalışmaları ve çıkabilecek sorunlar hakkında şöyle bir değerlendirme yapmıştır. *"Önümüzdeki dönemde siyasi mücadele ağırlıkta olup, silahlı mücadele ona hizmet etme temelinde belirlenmesenecektir. Bunun pratikteki örgüt biçimi de silahlı propagandadır. Ulusal Kurtuluş Savaşımızın bu biçimde geliştiği dönem içerisinde birtakım iç sorunlar da çıkabilecek, gelişmeleri az da olsa etkileyebilecektir. Ama bu sorunlar doğru bir denetim ve güçlü bir savaşımla ortaya çıkarılıp bertaraf edilebilecek sorunlardır. Daha çok içimizde ilkellikten, amatörlükten, dar pratikçilikten, döneme ayak uyduramama, siyasi ve askeri konularda eksikliklerden kaynaklanacak sapmalar ve yanlış anlayışlar olan bu sorunlar, savaşımımızda olumsuzluklar yaratacak etmenler olup; en azından düşmanla savaşılması gerektiği kadar, bu yetersizliklerle de savaşmalı ve amansızca ezilerek gerçek savaşçı yapıya ulaşmalıdır."*

İ.Hüseyin BİLGİN yoldaş, raporunda da belirttiği gibi, marksist-leninist çizgiden sapan ve Partimizin mücadele çizgisinin dışına çıkan, çeşitli sınıf ve tabakalardan gelme anlayış ve davranışlara karşı mücadele eden, her koşul altında doğru çizgiyi savunan ilkeli bir militandı, aynı zamanda.

Partimiz II. Kongresinde alınan ülkeye dönüş kararı uyarınca, bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye dönen ve memleketi olan Bingöl ve çevresinde, Parti örgütlenmemizin yeniden inşaı ve UDM'mizin yükseltilmesi için faaliyetler yürütmeye başlayan İ.Hüseyin BİLGİN; zor tabiat koşulları, halkımızın siyasal ve örgütsel geriliğinin yarattığı zorluklar, Türk devletinin barbar saldırı ve operasyonları ortamında oldukça özverili bir faaliyet sürdürmüş, bölgede güçlü kitle ilişkilerinin kurulmasına önayak olmuştur.

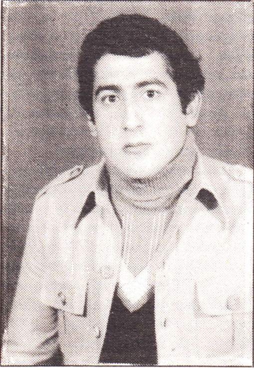
Kürdistan halkının mücadeleye olan bağlılığına ve zafere ulaşacağına büyük bir özveriyle inanan İ.Hüseyin yoldaş, bir değerlendirmesinde bu inancını şöyle belirtmekteydi. *"Bu halk ya teslimiyeti kabullenecek yüce davasından vazgeçecek, ve böylece de doğduğu günden bu yana, önder kadro ve evlatlarının milyonlarca Kürdün döktüğü kanın üzerine bir çizgi çekecek ve tarihten silinip yok olacaktır, ya da tarihte yarattığı direniş geleneğine sahip çıkarak dökülen şehit kanlarını yerde bırakmayacak, geçmişte olduğu gibi, önümüzdeki dönemde de direniş geleneğini sürdürerek şanlı direniş tarihinin sayfalarına yeni sayfalar ekleyecektir. Bu da ancak ve ancak marksist-leninist parti ideolojimizin önderliğinde gerçekleşecektir. Proleter parti ve devrimci şiddet olmadan Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini yükseltmek ve başarıya götürmek mümkün değildir."*

Ülkede bulunduğu 2 yıl boyunca sürdürdüğü çalışmalarının ardından ERNK bayrağını dalgalandırmak ve 1985 Bahar Atılımını başarıyla gerçekleştirmek için eylem hazırlıkları içinde bulunan Hüseyin BİLGİN, 23 Nisan 1985 günü Mehmet GÜLER yoldaşla birlikte Karlıova'nın Liçik Köyü Horhor mezrasında düşmanın kuşatmayasıyla karşılaşmış ve teslimiyet çağrılarına karşılık kararlıca silahlarını ateşleyerek cevap vermiş ve gün boyu süren çatışmada kanlarının son damlasına kadar savaşarak şehit düşmüştür.

İmam Hüseyin BİLGİN yoldaş, kararlı, fedakar yapısı ve kolektif çalışmada gösterdiği uyumlu ile her dönemde örnek bir devrimci olduğu gibi, görkemli direnişiyle de güçlü örneklerden birini oluşturmuştur. Anısı bizlere, mücadelemizde tutturmamız gereken militan ölçülerin neler olması gerektiğini öğretmektedir. ★

İ. Hüseyin BİLGİN Güney Kürdistan'daki bir kampta

Adı ve Soyadı: *Hüseyin ALTINTAŞ*
Kod adı: *Mehmet*
Doğum yeri ve yılı: *Çaylarbaşı-Siverek-Urfa, 1958*

Orta halli bir ailenin çocuğu olan Hüseyin ALTINTAŞ, daha ilkokula gittiği dönemde yörede hakim olan feodal eşkiya çetelerinin baskısına maruz kalmış ve okuluna ara vererek, Mersin'de çalışan babasının yanına gitmek zorunda kalmıştır. Burada da çeşitli çıraklık vb. işlerde çalışarak, ailesinin geçimine yardımcı olmaya çalışmış, daha sonra tekrar Siverek'e dönmüştür.

1976'da Siverek'te liseye gittiği dönemde, yörede gelişen ilerici-devrimci düşüncelere sempati duyan ve bir süre de Kawa içinde yer alan Hüseyin ALTINTAŞ atak kişiliği, sömürgeciliğe ve yerli-hain güçlere olan kin ve nefreti ile gerçek mücadele saflarını tanımakta gecikmemiş ve 1978'lerden itibaren saflarımıza katılarak kararlı bir sempatizan haline gelmiştir.

Siverek mücadelemizin geliştiği 1979'da gücü oranında maddi ve manevi destekte bulunan Hüseyin ALTINTAŞ, Hareketimizin mücadelesini yakından tanıyarak 1980'de aktif olarak görevler üstlenmeye başlamıştır. Bucak eşkiya çetesi tarafından köyü yakılan ve ailesi de köyden kovulan Hüseyin yoldaş, mücadelenin acımasızlığı ve düşmanın barbarlığını daha iyi kavrayarak, büyük bir kararlılıkla ve azimle görevlerine sarılmış, Siverek, Hilvan ve Kahtâ alanlarında faaliyetlere katılmıştır. Siyasi çalışmaların yanısıra, Türk sömürgecilerine ve işbirlikçi hain Kürt feodal eşkiya çetelerine karşı bir çok eyleme katılan ve başarılı bir savaşçı olduğunu da kanıtlayan Hüseyin ALTINTAŞ, mücadele içindeki durumunu Partiye sunduğu raporunda şöyle izah etmiştir: *"Yöre, toprağının geneli bir avuç komprador tarafından bölüşülmüş, halkın büyük kesimi mevsimlik işçi, diğer kesimi ise toprak ağalarına yarıcılık yaptığı, feodallerin güçlü olduğu bir yöredir. Gelişen Siverek mücadelesi artık tarafsızlığı kabul etmiyordu.*

Bu durum benim devrimci olmamda ve Hareket içinde aktif yer almamda büyük bir rol oynadı.

Devlet ve eşkiya çetelerinin köyümüzü yakmaları, tüm köylülerle birlikte bizim ailenin de köyden kovulması, bizde feodal-komprador ağalara karşı ulusal bir kin ve öç alma duygusunu geliştiriyordu. Daha küçük yaşta iken sol'un mücadelesi dikkatimi çekiyordu. Deniz Gezmiş ve Mahir Çayan'ların vurulmaları, bende daha o yaşta bir karşı koyuşu ve direnme ruhunu geliştiriyordu.

1979'larda köyde gençlik arasında çalışma yapıyordum. Daha sonra çapulcuların köye saldırısı üzerine Hilvan'a geçerek, orada mücadele içinde yer aldım. Her geçen gün saldırılar artmakta, köyler yakılmakta ve boşaltılmaktaydı. Dönemin koşullarına göre savaş taktiklerini uygulamada yetersiz ve ilkel oluşumuzdan direnişler sergilememize rağmen, anında insiyatif geliştirmede yetersiz olduğumuzdan ortaya çıkan değerlere tam olarak sahip çıkamıyorduk.

Kısa bir dönem sonra, Hilvan'dan ayrılmamız söylendi. Kendi kendime, Kürdistan'ın yüksek bir dağında savaşmaya gidiyoruz diyordum. Büyük tehlikelerle dolu ve 67 gün kadar süren uzun bir yolculuktan sonra, jandarmanın arama ve operasyonu, hergün aç-susuz ve uykusuz, fakat buna rağmen aramızdaki sarsılmaz birlik, Partiye olan inanç ve bağlılıktan dolayı hiç bir kayıp vermeden yurt dışına çıktık.

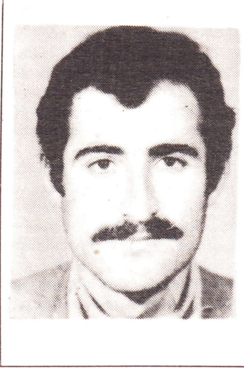
Mücadele içinde başarılarımız, Kürdistan tarihinde ilk defa bağımsızlıkçı bir Hareketin doğuşu, kısa bir dönem içinde geniş halk kesimini kucaklaması, yerli gericiliğe karşı şanlı mücadelesi, strateji ve taktiğiyle marksist-leninist biçimlenmesi ve bunun Kürdistan şartlarına uyarlanması, pratikte de bunun kanıtlanışı, bizim de bu Harekete sonsuz güvenimizin oluşu, var olan gücümüzle her şart altında mücadele edişimizin temel kaynağıdır".

Raporunda da belirttiği gibi, Partinin kararı üzerine 1981'in başında yurtdışına çıkan Hüseyin ALTINTAŞ, bu olanağı en iyi biçimde değerlendirerek, siyasi ve askeri eğitimini gerçekleştirmiş, ve bu sürecin kendi üzerindeki etkisini de şöyle izah etmiştir. *"Üç ay askeri eğitim ve bunun yanısıra siyasi eğitim benim üzerimde oldukça olumlu etki ve yepyeni yapı kazandırdı. Halka, Partiye ve yoldaşlarıma karşı görevlerimi yerine getirmek, gelecek mücadele dönemlerinde tüm yetenek ve gücümü devrime yararlı hale getirmek için hazırlanıyorum."*

Yurtdışı hazırlık faaliyetlerinin ardından, Partinin aldığı kararla, ülkeye dönen ve Mardin bölge faaliyetlerinde görev alan Hüseyin ALTINTAŞ, bu alandaki sömürgeci vahşet uygulamalarına rağmen, Parti bayrağı altında halk kitlelerini toparlayıp-örgütlemiş; coşkulu, azimli ve kararlı bir mücadele geliştirmiştir.

Siverek mücadelemizin yetiştirdiği büyük değerlerimizden biri olan Hüseyin ALTINTAŞ, 1985 Bahar Atılımını örgütlemek için Mardin bölgesinde faaliyet sürdürürken, Mart 1985'te Dargeçit yöresinde Türk sömürgeciliyle çatışmaya girmiş ve büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek sloganlar haykırarak sürdürdüğü çatışmada aldığı kurşun yaralarıyla şehit olmuştur. Bu çatışmada sömürgeci birlikten bir astsubay ve bir kaç tane de askeri vuran Hüseyin ALTINTAŞ yoldaş, bağımsızlık mücadelemizde saygı ve minnetle anacağımız onur kaynağımız olarak bilincimizde yaşayacaktır.

* * *

Adı ve Soyadı: *Ahmet İBİN*
Kod Adı: *Cahit*
Doğum Yeri ve Yılı: *Basörük Köyü-Batman, 1.1.1952*

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen Ahmet İBİN, ilk okulu kendi köyünde, ortaokulu ve liseyi de Batman'da okuyarak sanat okulundan mezun oldu. Daha küçük yaşlardan itibaren çalışarak ailesine yardım etmek zorunda kalan Ahmet İBİN, evli ve bir çocuk babasıydı.

1974'te Seydişehir Alümünyum tesislerinde işe girerek, ekonomik mücadeleye atılan Ahmet yoldaş, işçi sınıfının sömürülmesine de bizzat tanık olmuş ve sendikal çalışmalara katılmaya başlamıştır. Direnişçi ve kararlı yapıda olduğundan işverenlerin tepkisini de üzerinde toplayan Ahmet İBİN, burada işten atılmış ve Batman'a gelerek TPAO'da işe girmiştir.

1978 döneminde Hareketimizin ideolojisiyle tanışan ve daha önce de taşıdığı devrimci düşüncelerini ulusal kurtuluşçu düşüncelerle pekiştiren Ahmet İBİN, aktif bir sempatizan haline gelerek çeşitli görevler üstlenmiş, 1979'da da işçi komitesi sekreterliği görevini almış ve başarıyla yürütmüştür. Daha sonra, Batman yerel komite sekreterliğini yapan Ahmet İBİN, 1980-81 döneminde Mardin bölgesinde siyasi ve askeri sorumluluklar üstlenmiştir. Aldığı her görevi büyük bir özveriyle yerine getiren ve güçlü bir örgüt-çü-propagandist olan Ahmet yoldaş, proleter kişiliğiyle tüm halk tarafından sevilip-sayılan bir devrimci olduğu gibi, çalışkanlığı, fedakarlığı ve sabırlı kişiliğiyle de yoldaşlarına örnek olan bir halk önderiydi.

Cunta sonrasında Partimizin aldığı karar gereği yurtdışına çıkarılan devrimcilerden biri olan Ahmet İBİN, burada elverişli koşullardan da yararlanarak ideolojik-politik ve askeri eğitimini tamamlamış ülke koşullarında daha güçlü bir pratik sergileyebilmek için yoğun bir hazırlık faaliyetine girişmiştir. Kendisini eksiklikleri temelinde eğiten Ahmet İBİN, Kürdistan koşullarında devrimci öncünün rolünü ve bir devrimci olarak da kendi sorumluluklarını şöyle izah etmektedir: *"Kürdistan halkının şiddetten başka yolu tanımadığı ve herşeyi şiddetle yapabileceği inancı genel bir düşünce haline gelmiştir. Pratikte bir mücadele görülmediği sürece, kitleler mücadele saflarına katılmazlar. Kürdistan halkının aklı başında değil, gözlerindedir. Bizzat pratikte görmedi mi inancı yoktur. Halkımızın konumu bu iken, silahlı mücadele, halkımızın güvencesi ve gücünün siyasi mücadeleye kanalize edilmesinde belirleyici bir role sahiptir. Geçmişte, örgütleme ve propaganda alanında yoğun çalışmalarım olduğundan kendimi bu hususta yeterli buluyorum."*

Hazırlık sürecini başarıyla tamamlayan ve II. Konge sonrası Kuzey Batı Kürdistan'a geçerek faaliyetlere katılan Ahmet yoldaş, en zorlu ve elverişsiz koşullarda, kitlelere ulaşabilmek, Hareketimizin taban bulmasını sağlayabilmek için yoğun bir çalışma içerisine girmiştir. İki yıl boyunca aralıksız sürdürdüğü faaliyetlerine, birlikte çalıştığı 7 yoldaşıyla 1985 Bahar Atılımıyla daha da güç katmanın hazırlığı içerisinde bulunan Ahmet İBİN, düşmanın elverişsiz kış ortamından da yararlanarak başlattığı yoğun operasyonlarda çıkan çatışmada 9 Mart 1985 günü 7 yoldaşıyla Sason'da birlikte kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

Ahmet İBİN ve şehit düşen diğer yoldaşlarımız, direnişleri ve akıttıkları kanlarıyla, kış döneminde hazırlıklarımızı engellemek isteyen düşmanın çabalarını boşa çıkartarak yeni dönemin 1985 Bahar Atılım ile geçmiş mücadelemizi birbirine bağlayan bir köprü oldular. Ve bu direnişleriyle Bahar Atılımımızın güçlü tarzda başlatılmasına önderlik ettiler. Kürdistan'ın dört bir yanında geliştirilen bahar direniş eylemleriyle anılarının gereği yerine getirildiği gibi, bundan sonra da Partimiz önderliğinde elden düşürülmeyen Ulusal Kurtuluş bayrağı sömürgeci kalelerin burçlarına dikilerek bu anılara bağlılık en güçlü şekilde gösterilecektir.

Ahmet İBİN eğitim kamplarında oynanan bir tiyatro sahnesinde...

Adı ve Soyadı: *Xalid ÖNCÜ*
Doğum Yeri ve Yılı: *Bêcûhê köyü-Uludere-Hakkari, 1962*

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan Xalid ÖNCÜ, daha 10 yaşında iken peşmergeliğe başlayan yurtsever bir Kürdistan devrimcisiydi.

Yörenin yurtsever ve direnişçi özelliği ve babasının Güney Kürdistan hareketi içinde peşmerge olması, O'nun da daha çocukluğundan itibaren sömürgeciliğe karşı soylu bir kinle dolmasını sağlamıştır.

Sürekli babasıyla dolaşan ve çekirdekten yetişme usta bir savaşçı olan Xalid ÖNCÜ, 1977-79 arası dönemde Güney Kürdistan'daki mücadelede yer almış, 1983'ten itibaren de Partimizle ilişkiye geçmiştir. Kendi yöresindeki ulusal-kurtuluşçu faaliyetlere aktif olarak katılan Xalid ÖNCÜ, çok sayıda eylemde de yer almış, bir çok pusudan başarıyla kurtulmuştur.

Sömürgecilerin yörede tertipledikleri bir komploda şehit düşen Xalid ÖNCÜ olayda iki sömürgeci astsubayı da öldürmüştür.

Olayın gelişimi şöyledir: Silahlı iki sömürgeci astsubay sarhoş halde Dêrahinê köyünde bir eve saldırmış ve evin kadınlarına sarkıntılık etmişlerdir. Sömürgeci subayların süreklileşen bu ahlaksızlıklarına tepki duyan köy halkı yoğun baskılar nedeniyle ses çıkarmadıklarından bu tür saldırılar hergün artmaya başlamıştır. Xalid yoldaş, Partimizle sıkı ilişkide olduğundan köylüler O'ndan duruma müdahale etmesini istemiş ve O da bir grup köylü ile astsubayların bulunduğu eve gitmiştir. Xalid ÖNCÜ herhangi bir olaya meydan vermemek için subayları ikaz ederek evden çıkmalarını istemiş, bunun üzerine sarhoş subaylar evi terkedeceklerini söylemişler. Ancak Xalid yoldaş arkasını dönünce silahlarını ateşleyerek O'nu kalleşçe vurmuşlardır. Yaralı halde tabancasını ateşleyen Xalid ÖNCÜ iki sömürgeci subayı da vurmuş, yaralı vaziyette evi terketmiştir. Ancak tıbbı müdahalenin yapılamaması yüzünden iki gün sonra şehit düşmüştür. Aynı olayda yaralı olan faşist subaylardan biri de ev sahibi kadın ve erkeği duvara dayayıp kurşuna dizmiştir.

Olay yöre halkı üzerinde oldukça büyük bir etki yapmış, halkın tepkisi karşısında sömürgeciler geri adım atarak halkın üzerine fazla gelmemeye başlamışlardır.

Düşmanın karakterini iyi bilen yöre halkı, mücadeleye daha sıkı sarılarak Xalid ÖNCÜ'nün anısına bağlılığını gösterirken, Parti ve yoldaşları da hergün başarıyla gerçekleştirdikleri ve sömürgecilere güçlü darbeler vurdukları eylemleriyle, O'nun anısını yaşatmakta dırlar.

* * *

Adı ve Soyadı: *Sabri GÖZÜBÜYÜK*
Kod Adı: *Hacı*
Doğum Yeri ve Yılı: *Ahmet Hacı Köyü-Adıyaman, 1956*

Geçimini hayvancılık ve tütüncülük yaparak temin eden, yurtsever ve yoksul kökenli bir aileye mensup olan Sabri yoldaş, Partimizin temsil ettiği modern ulusal kurtuluş siyasetinin Adıyaman'a girişiyle birlikte, daha önce, saflarında yer aldığı ve kendi ifadesiyle, *"ideolojisini ve politikasını benimsediğim için değil, başka hareketlerin olmayışı beni onlarla ilişkiye itti"* dediği sosyal-şoven ve inkarcı siyasetin saflarını hemen terkederek, 20-30 dolaylarındaki bir grup arkadaşıyla birlikte 1976'lı yıllarda Hareketimize katıldı. Daha lise yıllarında bir yanda okurken bir yandan da okul gençliği içinde yoğun propaganda ve ajitasyon çalışmaları yapan, Kürdistan genelinde olduğu gibi Adıyaman'da da faşistlere, ajanlaşmış yapı, kişi ve kurumlara karşı Hareketimizin açtığı savaşta en ön saflarda dövüşen Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaş, Partimizin isteği üzerine lise son sınıfta okulu bırakarak profesyonel örgüt çalışmalarına katıldı. Siverek direniş mücadelesinin yakından etkilediği Kâhta'da, hem M. Celal Bucak eşkiya çetesine yörenin gericileri tarafından verilen desteklerin kesilmesini sağlamış, yoksu köylülere baskı ve zulüm uygulayan, onları köylerinden göçerten bu güçlere karşı mücadeleyi örgütlemiş ve hem de Türkiye'nin çeşitli metropol kentlerine dağılan yoksul köylülerin tekrar topraklarına ve köylerine kavuşmalarının sağlanmasında büyük bir özveri ve cesaretle, halka ve Partiye karşı sorumluluklarını yerine getirmişti.

Partimizin aldığı karar gereği 1980 Mayıs'ında yurtdışına çıktı. Yoğun pratik nedeniyle gerçekleştiremediği ideolojik-teorik eğitimini, Lübnan-Filistin sahasındaki eğitim kamplarında, büyük bir susamışlıkla marksist-leninist klasiklere ve Parti yazınına sarılarak tamamlamaya çalıştı. Sabri yoldaş, gördüğü eğitim temelinde hem Parti gerçekliğimizin derin bir sezgisine kavuşmuş ve hem de eğitim olayının Parti militanları için taşıdığı önemi bilince çıkarmıştı. Önder savaşçı yoldaş, bu durumu bir raporunda şöyle izah ediyor: *"PKK Hareketi, ideolojik ve politik olarak genç olmasına rağmen bu denli gelişip güçlendi. Bizim ise, dönemin özelliklerini, PKK'nin ideolojik, politik ve örgütsel hattını kavrayamayışımızdan dolayıdır ki, faaliyeti ve varlığımızı değil korumak, kendimiz taşınmaz bir yük haline gelmişizdir."*

Yeniden ülkeye dönüş hazırlıklarının yapıldığı bir dönemde, 12 Eylül faşist darbesinin gerçekleşmesi üzerine, Partimizin geri çekilme taktiğini daha yaygın olarak uygulaması sonucu yurtdışında kaldı. O, kaldığı alanda büyük, küçük demeden, günlük tüm pratik çalışmaları omuzlayan gerçek bir Parti emekçisiydi. Kalbini, beynini ve ruhunu, daima yurt sevgisiyle, direniş şehitlerinin anılarına bağlılığın gereklerini yerine getirmeyle dolduran ve bunu da Partimizin ölçülerine uygun bir şekilde yerine getirmenin kaçınılmaz sorumluluğunu taşıyan Sabri yoldaş, tüm bunları da kendisi için günlük bir yaşam tarzı haline getirmişti. O'nun bu soylu anlayışını kendi raporundan aktaralım: *"82'de, sömürgecilerin halkın önderlerinden Mazlum, Kemal, Hayri vb. yoldaşların şehit edilmesine karşı, Hareketimizin buna karşı sessiz kalmayacağını bildiğim gibi, aynı zamanda içerde ve dışarda mücadeleyi hızlandırmak için bizzat ülkeye gitmeyi önermiştim. Gönül isterdi ki, son gördüğümüz özel eğitimden sonra Kürdistan'a gitmek ve pratik içinde bunları ülke somutuna geçirmekti. Hala da yetersizliklerimiz, hatalarımız olabilir. Ama bunların giderilmesi de artık faaliyet içinde olur."*

Halkın devrim davası için kendisini böyle hazırlayan Sabri yoldaş, 1982 Haziran'ında Filistin ve Lübnan halklarının safında, yüce enternasyonalist görevlerini elde silah düşmanla çarpışarak yerine getirirken, İsrail siyonizminin eline esir düştü. O, gerek savaş esnasında, gerekse de esirlik yaşamının 17 ayında, savaşın ve esaretin en acımasız güçlüklerine ve içinde yer aldıkları güçlerin olumsuz konumuna karşı, direnişin başına geçerek hem kendi yoldaşlarına ve hem de diğer güçlere örnek bir militan devrimciliği sunmuş, direniş bayrağını yükseklerde dalgalandırarak, Partiyi ve halkı temsil edebilme gücünü göstermiştir. Bu konuda raporunda şunları belirtiyor: *"Bizim yürüttüğümüz faaliyetler, savaşta gösterdiğimiz direniş, siyonizmin Nazi kamplarında sürdürdüğümüz direniş geleneğinin en büyük anlamı olduğu bir gerçek olarak bu, her iki halkın kan temelinde oluşan enternasyonalizmin güçlenmesine ve derinleşmesine yol açmıştır.*

Böylesi bir savaş içinde, ülkeden, Partiden ve hatta dünyadan ilişkilerimizin kesilmesi, bir çok yönden eksikliğimiz olmasına rağmen, Diyarbakır zindanlarında yükseltilen Özgürlük ve Bağımsızlık Bayrağını elden bırakmayarak, en zor koşullarda, 17 ay gibi bir sürede büyük irade gücümüzü kullanarak bayrağı daha da yükseltmiş ve bir PKK militanı, dünyanın neresinde ve hangi koşullarda olursa olsun sorumluluğunu bilmeli, Özgürlük ve Bağımsızlık Bayrağını dalgalandırmalıdır. Bir kıvılcım gibi düştüğü yerde binlerce ocak tutuşturmalıdır. Ve biz de bunu yaptık"

1983 Kasımında, esir değişimi üzerine yapılan anlaşma gereği, Kızılhaç aracılığıyla diğer esir yoldaşlarıyla birlikte Cezayir'e geldi. Cezayir'de kaldığı üç aylık zaman içinde *"ilişkilere zarar vermeme, Partinin ilkelerine bağlı kalarak hareket etmeye"* (Partiye gönderdiği bir mektubundan) çalıştıklarını belirtiyordu. Filistin'li esirleri Suriye'ye getiren uçakla birlikte geldikleri Şam Havaalanında sekiz gün kaldıktan sonra, kendilerini tekrar Cezayir'e götüren uçak, Atina Havaalanında durunca, önderlik ettiği direniş eylemiyle havaalanını işgal ettiler ve Yunanistan'da iltica ettiler. Yunanistan'da kaldığı dönem içinde en güçlü bir biçimde Parti anlayışını temsil etti. Maddi açıdan Partiye yük olmamak için iş bulup çalıştı. Partiye zarar veren, Parti ilişkilerini ve otoritesini kendi kişisel çıkarlarına alet eden zararlı unsurlara karşı anında tavır koyarak onları teşhir ve tecrit etti. Daha sonra geldiği Almanya'nın Mannheim bölgesinde, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerine katıldı. Kaldığı çok kısa bir sürede yurtsever Kürdistanlı emekçilerin ve Parti sempatizanlarının saygı ve sevgisini kazanan Sabri yoldaş, burada da Parti değerlerini ve anlayışını titizlikle korudu, yanlış anlayışlara karşı mücadele etti.

Geldiği Ortadoğu zemininde, dinmek bilmeyen bir enerji ve canlılıkla, günde onlarca kilometre yol katederek üzerine aldığı sorumluluğu yerine getiren Sabri GÖZÜBÜYÜK, genç-ihtiyar, kadın-erkek tüm yurtsever Kürdistanlıların Partiyle bağlarının güçlenmesinde belirgin bir rol oynadı. Adeta yurtseverlerin umut, moral ve esin kaynağı olmuştu. Bu faaliyetlerinin yanısıra, ülkeye girişin hazırlıklarını yapıyor ve gideceği alanda yapacağı örgütsel çalışmanın planlaması çalışmalarına katılıyordu. Ülkeye gidişin büyük bir coşku ve neşesini yaşarken, sorumluluklarının ciddiyetinin ve görevinin ağırlığının da derin bir bilinci içindeydi. Bu konuda Partiye gönderdiği bir mektupta şunları yazmıştı: "... *Gideceğimiz alanlardaki faaliyetlerimize çok dikkat edeceğiz. Çalışmalarda bireysel değil, kollektif bir şekilde çalışmamızı başarmak için çalışacağız... Çalışmalarımızı hızlandırmak için beraber, sağlıklı bir şekilde çaba sarfetmemiz kaçınılmazdır. Bawer arkadaşı da yanımıza alarak ve birbirimizi denetleyerek çalışmalarımızı yürüteceğiz.*

Çalışmalarımızda, sürekli genişlemesine ve derinlemesine özen gösterirken, diğer yandan insiyatifi düşmanın eline bırakmamak şartıyla, pasif savunmanın ölüm olduğunu, PKK'nin bize öğrettiği direniş ve saldırı geleneğini hiç bir zaman unutmayacağız. Zamanında görevimizi yerine getirmeyi düşünürken, kâr ve zararımızı ölçerek bölgenin koşullarına göre faaliyetlerimizi yürütmeye çalışacağız."

Halka, Partiye ve devrime olan sonsuz inanç ve bağlılığın, nerede ve hangi koşullarda olursa olsun, PKK'nin bize öğrettiği direniş geleneğini sürdürmek, şehitlerin bize devrettiği direniş bayrağını daha da yükseklerde dalgalandırmak için hiçbir fedakarlıktan çekinilmemesi gerektiğini kendi pratik yaşamı ve anısıyla bize emreden, artık her an nefesini ensemizde hissettiğimiz manevi komutanımız Sabri yoldaş, 21 Mayıs 1985'de Urfa-Bozova'da Türk sömürgecilerinin vahşi faşist ordu sürüsüyle girdiği üç günlük çatışmada, yoldaşlarıyla birlikte kahramanca direnerek, en soylu yaşam olan şehitlik mertebesine ulaştı.

O'nun anısına bağlılık, daima yükseklerde yaşamı pahasına da olsa dalgalandırdığı direniş bayrağını daha da yükseltmek ve Ulusal Kurtuluş Savaşını başarıyla sonuçlandırmaktır.

Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın hazırladığı raporunda bir bölümünü yayınlıyoruz:

Direnme Savaşı ve Gelişimi Üzerine

Direnme tarihi bize göstermiştir ki, ya sömürgeciliğe karşı direnerek bu canavarı kovmak; bağımsızlığı elde etmek için uzun ve tarihi bir mücadele içine girmek, ya da teslimiyeti, ihaneti ve her türlü uşaklığı seçip topluma, ülkesine ve insanlığa ihanet etmektir. Egemen güce teslim olmuş, onların kuklası durumuna gelen halklar ise tarih sahnesinden silinip gitmişlerdir. Yaşamak isteyen herhangi bir halk bu iki yoldan birini seçmek zorundadır.

Kürdistan halkı ise PKK önderliğinde başlattığı mücadelesinde birinci yolunu seçerek ülke ve halk gerçekliğini kabul ettirmenin ilk ve tek yolu olan mücadele yolunda hızla ilerlemiştir.

1978'den itibaren sömürgeciler, her türden işbirlikçi-ajanlarını yoğun bir biçimde harekete geçirerek yeni filizlenen ve gelişmekte olan hareketi kanla bastırmak ve kökünden sökerek yeni baştan tarihin derinliklerine gömmek istemişlerdir. Fakat düşmanın acımasız baskı ve işkencelerine karşı PKK, kendi yenilmez büyük irade ve mücadeledeki kararlılığı ile onlarca kadrosunu feda etmekten çekinmemiş ve dökülen bu şehit kanları üzerine büyük ve tarihi adımlar atılmış, daha 1980'lere geldiğinde, sömürgecilik koşullarında yaşamanın ve varolmanın yolunun direnme olduğunu içerde ve dışarda mücadelesiyle kanıtlamıştır.

Günümüzde sömürgeciler daha da azgınlaşarak PKK Hareketini gerek içte, gerekse dışta imha etmek için komplo, provakasyon vb. yöntemlerle parti önderliğini ortadan kaldırmak, bir yandan yoğun olarak bu faaliyetlerini sürdürürken, diğer yandan Kürdistan halkını katliamdan geçirmek istemektedirler. Düşmanın sınır tanımadan yarattığı vahşet ortamında hergün onlarca kadın-erkek, yaşlı-genç, çoluk-çocuk işkencelerden geçirilmekte bir çoğu sakat bırakılırken, bir çoğunu sorgusuz-sualsiz öldürmekte, ırzına geçmekte, talan etmekte ve yağmalamaktadır. Zindanlardaki PKK partizanlarına hiç görülmemiş ya da ender rastlanan işkenceler uygulamaktadır.

Emperyalizmin, dünyanın birçok ülkesinde sergilediği bu vahşet ortamını bugün Kürdistan'da sahneye koymuş ve Vietnam'da kanla, acıyla, işkenceyle elde edemediği sonuca Kürdistan'da ulaşmak istemektedir. Ama tüm bunlara karşı Kürdistan'da PKK önderliğinde sömürgecilere ve onun işbirlikçilerine karşı Ulusal Kurtuluş Cephesini açmış, uzun vadeli bir halk savaşını sürdürmek, güçlü askeri ve siyasi örgütlenme temelinde hayata geçirmek için tüm sınıf ve tabakaları birleştirmek, sömürgecileri ülkeden kovmak, Bağımsız-Birleşik bir Kürdistan için direnme ortamı yaratmıştır.

Tarihte birçok halkta olduğu gibi PKK'de Kürdistan'da **"Direnmek Yaşamaktır!"** sloganını ilkeleştirmiş ve bu doğrultuda hızla ilerlemektedir. PKK'nin açtığı bu yolda güçlü bir düşmana karşı az bir güçle yürünmesi için uzun vadeli bir halk savaşının temelini atmak ve onun üzerine bağımsızlık hareketini yükseltmek gerekir. Bu da güçlü kadroların yetiştirilmesiyle mümkün olacaktır.

Kürdistan devriminin ilerlemesi için şartlar elverişlidir. Bizim, düşmana saldırmamız ve yıpratmamız için, halk ordusunun temelini atmak için hazırlıklar yapılmaktadır. Bu hazırlıklar, örgütleme yapacak olan Parti kadroları ve denetiminde Silahlı Propaganda Birlikleridir. Silahlı Propaganda, mücadele önündeki engelleri kaldırmak, özellikle ajan yapıya yönelmek, kitlelere bilinç götürmek ve gerilla için zemin hazırlamak, kırsal alanları temel mücadele alanı almak ve burada üstlenerek mücadeleyi ülkenin en ücra köşelerine yaymak göreviyle yükümlüdür.

Sömürge bir ülkenin buradan başka temel alacağı mücadele biçimi yoktur. Ülkemizin sömürge ve yarı-feodal bir ülke olması bu ülkenin ulusal değerlerinin yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin gaspedilmesi, ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel her alanda yoğun sömürgeciliğin uygulanması ve buna karşı mücadelemizin haklılığını göstermektedir. Bizim, Ulusal Kurtuluş Savaşını başarıya götürecek nedenler, günün koşullarında emperyalizmin çöküşe gittiği buna karşı sosyalizmin dalga dalga tüm dünyaya yayıldığı sömürge ve bağımlı ülkelerde silahlı halk hareketlerinin geliştiğidir. Evet mücadelenin yoğun olduğu ve burada yaratılacak değişiklikler dünyada da büyük değişmelere yol açacak olan bölgemiz Ortadoğu'da emperyalizm kendine yeni işbirlikçi kukla hükümetler bulmak ve bunlar aracılığıyla ömrünü uzatmak istemektedir. Bugün dünyanın jandarmalığını üstlenen ABD emperyalizmi başta sömürgeci Türk devleti olmak üzere bir çok ülkeyle bölgede ve ülkemizde gelişen devrimci halk hareketini bastırmak, imha etmek katliamdan geçirerek varlığına son vermek için yoğun çaba göstermektedir.

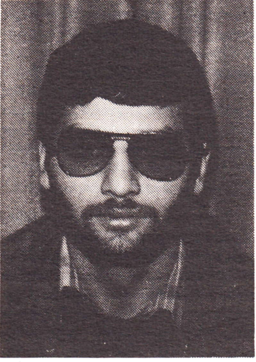
Kürdistan'da sömürgeci kapitalizmin geliştirilmesiyle beraber ortaya çıkan işçi ve aydın kesimi kendilerinin mezar kazıcıları olmuşlardır. Bu aydın kesimi giderek Marksizm-Leninizmden temiz geçmiş onu kavrayarak ülkenin somut koşullarına indirgemiş ve kısa sürede kitleselleşerek Parti haline gelmiştir. Kürdistan koşullarında marksist-leninist bir hareketin gelişmesi bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine önderlik etmesi, Kürdistan tarihinde yepyeni bir sayfa açmıştır.

PKK, geçmişteki hareketlerin başarısızlıklarını ve düşmanın durumunu en ince ayrıntılarına kadar incelemiş ve modern anlamda olan düşmanını tahlil ederek kendi stratejik ve taktik hattını belirlemiştir. Kürdistan halkının proletarya önderliğindeki Komünist Parti, salt Kürdistan'da değil, Dünyada ve Ortadoğu'da düşmanın politikasını boşa çıkarmak ve düşmana daha güçlü darbe vurmak için; Türkiye'de gelişen devrimci hareketleri birleştirmek; Kürdistan'da UKC'ni yaratmak için tüm sınıf ve tabakaları savaştırmayı önüne görev olarak koymuş ve tüm engellere rağmen başarıyla bunları gerçekleştirmiştir. Türkiye ve Kürdistan halkını bu azgın canavara karşı savaştırmak ve onları bu canavardan kurtarmak için hergün çağrılar yapmaktadır. Ortadoğu halklarını emperyalizme karşı örgütleyip savaştırmayı erek edinen PKK Hareketi, Ortadoğu'da büyük öneme ve anlama sahiptir. Ortadoğu'da henüz proleter önderlikli bir partinin olmayışı, PKK Hareketine büyük sorumluluklar yüklemiş, bu da gelişen hareketleri desteklemek, onlara yol göstermek, ideolojik önderliğini yapmak amacını taşımaktadır.

Tarihten günümüze kadar Kürdistan'daki direnmelerin başarısızlıkla sonuçlanmasının ve her defasında büyük direnmeler sonucunda geriye sadece kan, katliam ve yeniden işgal edilmiş bir ülke bırakırken ilk kez örgütlü, sistemli, planlı ve programlı çalışan bir hareket ve geleceğe büyük umutla bakarak **"zafer bizim olacak"** şiarını atmamız da bundan ileri gelmiyor mu?

Kürdistan devriminin temel özelliği uzun vadeli halk savaşıdır. Günümüzde Kürdistan şartlarında marksist-leninist bolşevik bir disipline sahip olan Partimiz, ülkemizin somut koşullarını dikkate alarak kitleyi örgütlemek ve korumak, düşmana Ulusal Kurtuluş Savaşını ilan etmesi, Ortadoğu gericiliğini ve emperyalizmi hedef almakta ve sosyalizme hizmet etmektedir. Kürdistan devriminin silahlı mücadelesi, Türkiye'deki devrimci hareketi büyük oranda etkileyecek ve ortak düşman olan sömürgeciliğe daha güçlü darbenin inmesine neden olacaktır.

Yine devrimimiz Kürdistan'ın diğer parçalarındaki mücadeleyi hızlandıracak ve onlardan birer geri üs olarak yararlanmasını, şimdiye

Adı ve Soyadı: *Ali Kamber DEMİR*
Kod Adı: *Bawer*
Doğum Yeri: *Antep-Yavuzeli, Milelis Köyü*
Doğum Yılı: *15.6.1963*

Türk sömürgeciliğinin döviz ihtiyacını karşılamak için yurtdışına adeta bir meta gibi pazarladığı yüzbinlerce emekçi aileden birinin çocuğu olarak dünyaya gelen AliKamber DEMİR yoldaş, Antep'te, sanat okulunda okuduğu yıllarda çevresinin etkisiyle de bir müddet, sosyal-şoven ve inkarcı siyasetlerden birinin saflarında yer aldı. Hareketimizin Antep'teki etkin faaliyetinden yakından etkilendi. Türk kökenli olmasına rağmen, Ali *Kamber* yoldaşın dürüst kişiliği ve enternasyonalist devrimci ruhu, O'nu, içiçe yaşadığı Kürt halkının problemleriyle ilgilenmeye yöneltti. Kısa bir araştırma, tartışma ve tanışma döneminin ardından, 1979 yılı sonlarına doğru Hareketimizin saflarına katıldı.

Bu dönemi, Ali *Kamber* DEMİR yoldaşın kendi kaleminden okuyalım: *"Aynı mahallede kaldığımız bir arkadaş, doğru dürüst ilk kez duyduğum Kürt ve Kürdistan sorununu anlatıyordu –her ne kadar 'Emeğin Birliği'–* (şimdiki TKEP, bn.) *içinde duymuş olsam da pek ciddi olarak anlatılmıyor ve konuşulmuyordu. Ve o kadar insan yanımızda başka dil konuşmasına rağmen hiç dikkatimizi çekmiyordu. İlk önceleri ben de bir çok nedenler öne sürerek karşı çıkmama rağmen yaşadığım çevrenin insanlarına biraz daha dikkatli baktım ki, gerçekten bunlar değişik bir yapıyı teşkil ediyorlar. Bunlar, beni ulusal sorun hakkında araştırma yapmaya itti. Bazı klasik kitapları okudum ve bazı insanlarla –'Emeğin Birliği'nde yetkili olan ve güvendiğim bazı insanlarla– sorunu tartışmak istediğimde pek ciddiye alınmadım. Bana, o zaman söylenen tek şey, 'kafanı yorma, uğraşacak başka işimiz gücümüz yok mu, bir de Kürt sorununu ortaya atıyorlar' ...vb. idi*

Şimdi bunlar, beni ilk önce etkileyen nedenler oldu. Bununla beraber, arkadaşlarla konuşup tartışmalarımla, Partiyi de belirli oranda tanımaya başladım, ... daha geniş arkadaşlarla ilişki kurma olanağını elde ettim ve böylece onlarla da konuşuyordum. Onların tavrı ve özellikle de eylem haberleri beni çok etkilemişti. Çünkü Türk sol'undaki yapıya karşıt pasif olmayan bir yapı vardı. Bu dönemden sonra, gelişmeler, beni Partiyle daha sıkı ilişki içerisine itiyordu. Daha sonraları, bu konuda, yine "Emeğin Birliği"nde olan ve daha değişik siyasetlerdeki insanlarla konuşup tartışmak istiyordum. Fakat bana verilen cevaplar hep aynıydı: 'Devrimden sonra Kürtler'in hakkını vereceğiz', 'hep Kürt sorunu, başka işimiz yok mu', 'onlar bölücülük yapıyor', 'milliyetçilikten başka bir şey değil' ...vb. Hatta hatta daha yakın çevrelerim, 'sen Türksün, Kürtlerle ne işin var' ve buna benzer şeylerle sorunu ciddiye almadıkları, Türk burjuvazisinin istediği gibi, sosyal-şoven bir tarzda bakış açıları olduğu açıktı. Gerçekten bir ulus karşısında tavırlarının dürüst olmadığını kendi pratiğimle görüyordum. Türk sol'unun tavrı bu iken, benim de arkadaşlarla ilişkim daha da gelişmişti. Bana bülten....vb. yayınlar getiriyorlardı, okuyordum. Bir yandan da kısır da olsa klasiklerden araştırma yapıyordum. .... Ben de artık arkadaşlarla birlikte çalışmak istiyordum."

O'nun, Partiyle birlikte çalışma istemi ile Partinin kendisini görevlendirmesi birbiriyle denk geldi. Ve okuduğu okul ile kaldığı mahallede propaganda-ajitasyon, eğitim ve kitle ilişkileri sorumluluğu yürüttü. Faşistlere karşı mücadelede aktif yer aldı.

Daha sonra ailesinin zorlamasıyla Almanya'ya gitmek durumunda kaldı. O, Almanya'da da Parti ruhuna yaraşır bir tavır takındı. Sunulan sahte kurtuluş umutlarına kanmadı. Bir çok kişinin kişiliğini kaybettiği Avrupa'nın o bencil ve yoz ortamında, gencecik yaşına rağmen halka, Partiye ve devrime olan derin inancı ve bağlılığıyla hem kişiliğini korudu, hem de sürekli kendisini eğiterek Kürdistan dağlarının doruklarında direnişin en ön saflarında yer almaya hazırlanıyordu. Bulunduğu alanda, Partinin Avrupa faaliyetlerine de katılarak, yurtsever emekçi kitlelerin Partiyle bütünleşmesinde büyük hizmetlerde bulundu. O, her zaman için ülke gerçekliğinden kopuk, mülteci "devrimci"liğe, Parti otoritesini ve ilişkilerini kendi kişisel ihtiyaçlarına alet etmeye çalışan anlayışlara ve kişilere karşı derin bir sınıf kini ve nefretiyle mücadele etti. Bazılarının yaptığı gibi, ülkeye dönüş için hiç bir sahteliğe itibar etmedi. Yüreğinde taşıdığı büyük yurt sevgisi ve enternasyonalist anlayışın bir gereği olarak ülkede mücadeleye de aktif olarak katılmak isteyen *Kamber* yoldaş, Partinin Kürdistan'a göndereceği haberini coşkuyla karşıladı.

A.Kamber DEMİR Avrupa'da yapılan bir açlık grevi eyleminde

Ali *Kamber* yoldaşın, Avrupa'daki durum hakkında yaptığı bir değerlendirmeyi, kendi raporundan okuyalım: *"Kürdistan toplumunun yapısı ve yaşamı iyi bilinmekte. Hem zor yaşam şartları ve hem de geri toplumsal ve kültürel yapıya sahip olan bir ülke. Bu ülkenin bir çoğu da geri bir yapıya sahip olan insanlarımız, Avrupa'ya geldiklerinde, önceden üzerlerinde taşıdıkları çarpık bir toplumsal yapının izleri ile Avrupa'nın sözde medeni emperyalist iğrenç yoz kültürü ile içli-dışlı olmaya başladıklarında iyice çarpıklaşıp kendini kaybediyor, tanınmaz hale geliyorlar. Hatta hatta kendisine devrimciyim diyen bir çok insan dahi, bu yoz kültürden etkilenerek kişiliksizleştiği çokça görülmüştür. İnsanlarımız, Avrupa'nın yoz iğrenç verici pis yaşamının tuzaklarına çok rahat düştükleri gibi, artık tanınmaz, anlaşılmaz bir duruma geliyordu. Şimdi öyle insanlar var ki, kafasına kadar pisliğin içine batmış –aynen Alman devrimcileri gibi– halen devrimcilik yaptığını,* "Avrupa'nın şartlarında bunun doğal karşılanması" *gerektiğini savunuyor. İşte tüm bunlara karşı kitle içinde propaganda yapmak, insanlarımızın bu pisliklere batmaması için sürekli ellerinden tutmak gerekiyordu. Bunu yapabilmek için de, insanın zayıf, pürüzlü olmaması gerekiyor. Tüm bunları yaparken de, o yaşamdan, gerçekten içten bir iğrençlik duymak gerekiyor. Halka, Partiye, mücadeleye ve özellikle şehitlere olan bağlılık zeminine sıkıca sarılmak gerekiyordu.*

... Ülkeye tekrar dönme ve yıllarca insanlara anlatmak istediğimiz savaşın içinde fiilen yer alma özlemini kaybetmedim. Sömürgeci baskılar altında inim inim inletilen, tüm insanlık değerleri ayaklar altına alınmış, yaşam için gerekli olan tüm olanakları gaspedilmiş halkıma karşı sorumluluk duygumu ve özellikle beni mücadeleye en sıcak bir biçimde bağlayan Sait ŞİMŞEKLER'İN, Metin YILMAZLAR'IN ve tüm şehit arkadaşların anılarına bağlı kalmayı ve onların yolunda yürümek zorunda olduğumu unutmadım. Ve sürekli bu doğrultuda düşündüm ve yaşadım."

Böylesine soylu bir anlayışın temsilcisi olan Ali *Kamber* yoldaş, geldiği Ortadoğu zemininde Partinin sunduğu olanakları en iyi bir biçimde değerlendirerek, Partinin siyasi ve askeri okullarındaki eğitimlerde kendisini yetkinleştirdi. Yine raporunda şöyle diyordu: *"Bundan sonra ülkeye yönelik hazırlık faaliyetlerinin yürütüldüğü kamplarda, yani Parti okullarında teorik, askeri ve devrimci bir kişilik kazanma doğrultusundaki çalışmalara alındım. Ve bana böyle bir olanağın sağlanmış olmasından dolayı da gerçekten kendimi şanslı hissediyorum."* Kendisini, ülkede mücadeleyi sürdürebilme coşkusuyla en yetkin biçimde donatmak için büyük özverilerde bulundu. Her an ülkeye gitmek için adeta tetikte duruyor ve Partiden karar bekliyordu. Yazdığı raporunda yine şöyle diyordu: *"Partiden tek isteğim, kısa bir dönem içerisinde ülkeye gitmek ve tarihin bize yüklemiş olduğu sorumlulukla ülkede mücadeleye katılmaktır."*

A. Kamber DEMİR okul yıllarında iken...

1984 Eylül'ünde bir grup yoldaşıyla birlikte Kürdistan'a giriş yapan Ali *Kamber* yoldaş, Mardin-Urfa hattında, en zor koşullara ve kıt olanaklara rağmen büyük bir azim ve cesaretle PKK ruhuna yaraşır bir şekilde faaliyet yürüttü. İletişimdeki muazzam zorluklara karşın, partili olmanın en önemli kıstası olan rapor sistemini işletti. Partiye, gelişmeler hakkında raporlarını gönderdi. Faaliyet yürüttüğü bölgedeki zorlukları ve gelişme olanaklarını anlatan raporunda şöyle diyor: *Aslında tüm bunlar, bizim hiç bir zaman moralimizi bozmadı ve mücadeleye olan inancımızı gevşetmedi. Daha beter, kısa süreli bu deneyimimizden geleceğe yönelik dersler ve tecrübeler çıkararak, geleceğe daha güçlü hazırlanmamızı ve ülke koşullarına daha çabuk uyarlanmamızı sağladı."*

Umurumda bile değildi günler
Aylar ile konuşurken
Şimdi ise dakikalar
Daha önemli
Mutlu olunca
İnsan farketmiyor
Günler, aylar, yıllar
Gözüm görmüyor
Tarihi
Ama vakit geldi
Gitmem gerek
Hasret olduğum
O toprağa o insanlara
Bağımsızlık için
Savaşmaya
Yabancıyım burada
Her şey herkes
Dünya yabancı
Geliyor bana

A.Kamber DEMİR

1985 Bahar Atılımımızın örgütsel-eylemsel görevlerini gerçekleştirmek için Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaş ve grubuyla birleştikten sonra, Urfa-Bozova'da faşist Türk ordu sürüsüyle 21 Mayıs 1985'te üç gün süren bir çatışmada, Partimizin direniş geleneğine ve direniş şehit lerinin anısına sonsuz bir bağlılıkla kahramanca çarpışarak en soylu yaşam olan şehitlik mertebesine kavuştu.

O'nun anısına bağlılığı yüreğinde taşıdığı kurtuluş umudunu, gerçeğe dönüştürmek için daha büyük bir azim, çaba ve coşkuyla ülke pratiğine yönelerek, uğruna canını feda ederek yere düşürmediği direniş bayrağını daha da yükseklerde dalgalandırarak, akıttığı kanıyla kızıllaştırdığı yolda yürüyerek görevlerimizin gerçekleştirilmesi olarak kavrıyor ve anlıyoruz.

---

dek sürüp gelen ilkel milliyetçi reformist hareketlere karşı kitlelere marksist-leninist bilinci taşırarak, gerici yoz yapılanmaya karşı mücadele ederek, devrimci önderlikli halk hareketlerini geliştirecek ve bu da giderek Ulusal Meclis'in oluşmasına neden olacaktır. Yine aynı biçimde Ortadoğu'daki diğer halk hareketlerini büyük oranda etkileyerek onların gelişmelerini sağlayacaktır.

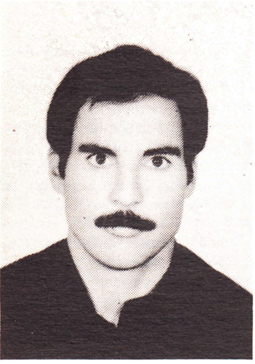
Yine aynı biçimde Ortadoğu'daki diğer halk hareketlerini büyük oranda etkileyerek onların gelişmelerini sağlayacaktır.

Elbette bunlara bağlı olarak; Kürdistan devriminin gelişimi de bu dost güçlerin vereceği desteğe bağlı olarak gelişecektir. Ama başından beri ilke edindiğimiz "Kendi özgüç" ilkesine bağlı kalarak devrimin büyük zorluklarının PKK militanlarının omuzlarında olduğunu hepimiz çok iyi bilmeli ve bunu böyle kavramalıyız.

Ben de, PKK Hareketinin bir neferi olarak sömürgeciliğe, emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı savaşmayı doğru görüp, Kürdistan halkının Bağımsız Demokratik Birleşik bir Kürdistan yaratmak, böylesi bir görevi sonuna dek yerine getirmek için layıkıyla bağlı kalacağıma Hareketin bana vereceği görev ne olursa olsun, hangi şart altında olursa olsun yerine getireceğim. Bu ilkelere bağlı kalmak değil, aynı zamanda bunları bizzat hayata geçirmede, zamanında ve yerinde tüm gücümle çalışacağımı bir kez daha vurgulamakta yarar görüyorum. Hareketimize karşı işlenen suçlar, gerek ufak gerekse büyük olsun, her türlü provakasyon, komplo, küçük-burjuva reformist, teslimiyetçi, sosyal-şovenlere karşı savaşmayı, Hareketimizin de ilke olarak saydığı gibi hiç bir engel ve gerekçeleri göstermemek şartıyla bunları etkisiz hale getirmek için savaşmayı meslek edinirken; kendi eksikliklerimle de savaşacağıma, halkıma ve Partime layık olmak için daha güçlü, bilinçli ve cesaretli bir şekilde, günümüz Kürdistan koşullarında gelişen ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinde yer almak, PKK'nin güçlü bir militanı olmak için hiç bir engel tanımayacağıma inanıyorum. Tek zaferi ve kurtuluşu PKK Hareketinde görüyorum.

İşte böylesi bir şerefli göreve layık olmak için de PKK Hareketinin ideolojisini ve politikasını iyi bir şekilde kavramak, kendimi bu temelde yenilemek ve öğrendiklerimi bizzat pratikte uygulamak göreviyle karşı karşıyayım.

Partiye sonuna kadar bağlı kalıp onu korumak, kazanılan değerlere sonuna kadar sahip çıkmak ve ölsekte silahımızı düşmana teslim etmemek zorundayız. Tüm değerlere direniş bayrağını yükselterek layık olabiliriz.

Adı ve Soyadı: *Mehmet YEŞİLLER*
Kod Adı: *Hıdır*
Doğum yeri ve Yılı: *Birecik-Çoğan Köyü, 1948*

Feodallerin ağır baskısı altında yaşayan yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin geçim sorunlarına katkıda bulunmak için daha küçük yaşlarda çalışmaya başladı. Ağaların yanında, traktör şoförlüğü ve ücret karşılığında kaçakçılık yaptı.

Kürdistan'ın parçalandığı sınır bölgelerinde sömürgeciliğin en ağır baskı ve zulmünü yaşadı. Akrabalarıyla bağlarını devam ettirmesi, O'nun her iki parçayla da yakın ilişki içinde olmasını sağladı. Bu durum, Mehmet yoldaşta derin bir yurtseverlik duygusunun ve bilincin gelişmesine yolaçtı. Güney Kürdistan'da gelişen Barzani hareketinden etkilendi. Bu, giderek onda derin bir yurtsever bilinç gereği devrimci saflarda örgütlü bir faaliyet içinde yer almanın zorunluluğunu geliştirdi.

Hareketimizle temas kuramadığı dönemlerde, bir müddet "KAWA" ile ilişki kurmuşsa da 1977'lerde Partimizin önderlik ettiği bağımsızlık ve özgürlük çizgisinin gelişmesinden etkilenerek PKK saflarına katıldı. Birecik ve çevresinde propaganda-ajitasyon ve örgütsel çalışmaları yürüten Mehmet YEŞİLLER, faşistlere ve yerel gericiliğe karşı gerçekleştirilen bir çok eylemde de yer aldı. 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinden sonra Ortadoğu'ya, oradan da Avrupa'ya çıktı.

Bir çok çevre, Avrupa'nın yozlaştırıcı ve kişiliksizleştirici ortamına kendisini kaptırırken, Mehmet YEŞİLLER Yoldaş, her zaman için halka, Partiye ve direniş şehitlerine bağlılığını dopdolu bir yürekle korumuş ve Partimizin Almanya'daki faaliyetleri içinde yer almıştır. Daha sonra yeniden Ortadoğu'ya dönerek Partimizin sunduğu olanaklarla, bir yandan okuma-yazma öğrenirken, diğer yandan da siyasal ve askeri eğitimini gerçekleştirdi.

Ülkeye dönüş kararı gereğince, yer aldığı birimle birlikte ülkeye girdi. Düşmanın en azgın saldırılarına ve en kıt olanaklara rağmen, kitlelerle bağ kurabilen, çeşitli çevrelerimize Partimizin ve mücadelemizin katettiği gelişmeler hakkında bilgiler aktaran M. YEŞİLLER yoldaş, yeniden kitlelerle Partimiz arasında sıcak bağların kurulmasını sağladı. Bu çalışmalarının yanısıra, Birecik'in Böğürtlen köyü karakol baskını gibi bir çok askeri eylemlerin gerçekleştirilmesinde de aktif görevler üstlendi.

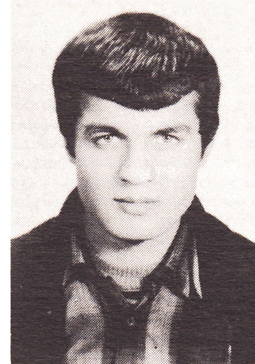
1985 Bahar Atılımımıza uygun örgütsel-eylemsel faaliyetlerde bulunmak üzere yeniden görevlendirildiği birimle birlikte, Türk faşist ordu sürüsüyle 21 Mayıs 1985'te girdiği çatışmada, üçgün süren kahramanca bir direnişten sonra şehit düştü.

Mehmet YEŞİLLER yoldaşın şahsında, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın temel gücünü teşkil eden yoksul köylülüğün, proletarya öncülüğünde örgütlendirilip eyleme kaldırıldığında, Türk sömürgeciliğine karşı nasıl kahramanca destanlar yaratacağı temsil edilmektedir. O'nun anısına bağlılık, yoksul köylülüğün PKK öncülüğünde ve ERNK ile HRK'nin saflarında örgütlendirilip eyleme kaldırılmasıyla ancak mümkün olacaktır. Partimiz, direniş şehitlerinin anılarına bağlılığın gereklerini her zaman olduğu gibi bundan sonra da yerine getirecektir.

★★★

Mehmet YEŞİLLER ve Faik ALAGÖZ eğitim kamplarında Genel Sekreter A. ÖCALAN ile birlikte

Adı ve Soyadı: *İmam Hüseyin COŞKUN*
Kod Adı: *Mehmet*
Doğum Yeri ve Yılı: *Adıyaman-Kayaönü Köyü, Kâzni Mezrası, 1964*

Çiftçilik ve yarıcılık yaparak geçimini sağlayan yoksul bir ailenin dördüncü çocuğu olan İmam Hüseyin yoldaş, çevresinin devrimci düşüncelere açık olması nedeniyle daha çocuk yaşlarda devrime sempati duymaya başladı. Adıyaman Yatılı Bölge Okulu'nda olduğu yıllarda daha dördüncü sınıftayken okul duvarına ulusal kurtuluşçu sloganlar yazdığından dolayı atılma durumuyla karşı karşıya kalır. Okulu bitirinceye kadar da bir çok defalar faşistlerle çeşitli kavgalar içine girer ve kıyasıya bir mücadele verir.

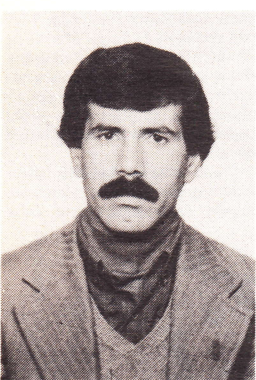
Adıyaman'da ulusal kurtuluşçu faaliyetlerin gelişmesinden yakından etkilenen Hüseyin COŞKUN, saflarında yer aldığı sosyal-şoven ve inkarcı siyaseti terkederek 1979 yazında Hareketimize katıldı. Bu dönemde bir yandan okul gençliği içinde propaganda-ajitasyon, eğitim ve örgütsel çalışmalar yaparken, diğer yandan da çeşitli kuryelik görevlerini yerine getirdi. Daha çok gelişmek, mücadeleye daha fazla hizmet etmek ve bunun içinde sorumluluklar üstlenmek isteyen İmam Hüseyin, raporunda da bunları dile getiriyordu. Ancak 12 Eylül akeri faşist darbesinden sonra geri çekilme taktiğinin sonucu olarak, İmam Hüseyin yoldaş aranmadığı için ülkede kaldı ve partinin de onayıyla liseye devam etti. Faik ALAGÖZ yoldaşla birlikte okul gençliğini çok gizli koşullarda örgütledi, eğitim çalışmaları düzenledi. Bir müddet partiyle ilişkisi kopmasına karşın partiye ve devrime olan bağlılığından ve inancından hiç bir şey kaybetmedi. Tersine büyük bir sorumluluk duygusuyla hareket etti. Bu dönemi, İmam Hüseyin COŞKUN yoldaş kendi raporunda şöyle izah ediyor: *"Partiyle ilişkim Ocak ayında koptu. Tam sekiz ay ilişkisiz kaldım. Yanımda 40'a yakın klasik kitap vardı. Onları okuyordum. Aynı zamanda güvendiğim sempatizanlarla ilişki kurup gücüm oranında onları ayakta tutmaya çalışıyordum. Partiyle ilişkisi kopan ve Adana'da çalışan Faik arkadaşı çağırarak yeniden örgütleme işine koyulduk. Bu arada halkın özlem ve taleplerine cevap veren birkaç eylem gerçekleştirdik. Ve giderek birkaç ilişki yaratmış, eski çevreleri canlandırmıştık."*

Daha sonra , ülkeye yeniden dönüş kararı alan partimizin Adıyaman'a gönderdiği birimle birleşir ve bu kez daha da büyük bir coşku ve azimle çalışmalarını yürütür. Faaliyetlerinden dolayı sömürgeciler tarafından aranmaya başlandığı için, bu kez elde silah dağların doruklarında partimizin öncülük ettiği ulusal kurtuluş savaşının örgütlenmesi çalışmalarına katıldı. 1984 Aralık'ında yurtdışına çıktı. Kış dönemi kadroların kendini eğitme, yenileme ve hatalarını gözden geçirme çalışmalarına katıldı. İdeolojik, politik ve askeri olarak kendisini yetkinleştirmek için partinin sunduğu olanakları en iyi bir biçimde değerlendirmeye çalıştı. Devrime olan inanç ve bağlılığını şöyle ifade ediyordu: *" Bundan sonra da devrimin çıkarları benim için sürekli ön planda olacak. Ben devrimin malıyım. Devrim beni istediği gibi kullanabilir."*

Devrim kaçkınlarının örgütlenme ve mücadeleyi geliştirmenin şartlarının olmadığını söylemelerine rağmen, faşist cuntanın en ağır baskıları altında halkıyla birlikte yaşayan İmam Hüseyin yoldaş, bu konuda yaptığı bir değerlendirmesinde şunları belirtiyordu: *"Yapılan baskılar, çekilmeyen hayat şartları, halkımızı içten içe kaynayan bir volkan haline getirmiştir. Sorun öncüye dayanmaktadır. Kadrolar rolünü oynayabilirlerse, halkı harekete geçirmek pek zor olmayacaktır. Halk değişiklik istiyor. Çünkü sömürgecilik, halkımıza, baskıdan, işkenceden, zindan ve yoksulluktan başka hiç bir şey vaat etmemiştir."*

İşte O, değişiklik isteyen halkımızın durdurulması mümkün olmayan arzusunun bir gerçeklik haline gelmesini sağlamak ve bunda kendi rolünü oynamak için yeniden ülkeye döndü. Edindiği birikimlerle halka, partiye ve devrime en çok hizmet sunacağı olgunluk çağında 21 Mayıs 1985'te Urfa-Bozova'da Türk faşist ordu sürüsüyle girdiği çatışmada, PKK'nin direniş geleneğine yaraşır bir şekilde kahramanca çarpışarak şehit düştü. Anısı mücadelemizde sönmeyen bir meşale olarak yanmaya devam edecektir.

★★★

Adı ve Soyadı: *Hacı Ahmet YAPICI*
Kod Adı: *Faik*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kâhta-Adıyaman, 1960*

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Hacı Ahmet yoldaş, liseden sonra öğrenimini bir dönem Urfa Meslek Yüksek Okulu'nda sürdürdü. Partimizin ağalara ve ihbarcı, faşist ajan şebekelerine karşı geliştirdiği mücadeleden etkilenerek sempati duydu. Kâhta'da aktif sempatizan olarak çeşitli görevler ve sorumluluklar aldı. Askeri faşist darbeden sonra bir müddet tutuklu kaldı. Fakat üzerinde herhangi bir kanıt bulunmadığı ve kendisi de konumunu gizlediği için serbest bırakıldı.

Hacı Ahmet yoldaş, mücadeleye katılış ve öncesi durumu hakkında bir raporunda şunları dile getiriyordu: *"Liseli bir genç olarak, Kürdistan ve sömürülen halklardan habersiz, sömürgecilerin asimilasyon politikasıyla yozlaşmış, gerici düşünceleri savunan ve burjuva eğitimiyle yutulmuş bir lokmaydım. Hareketin gelişmesi ve mücadelenin yükselmesiyle geri düşüncelerden yavaş yavaş sıyrılıyor, tüm Kürdistan'da olduğu gibi ben de, yutulup da mideye sığmayan bir lokma olarak dışarı atıldım. Bunu da, ancak, PKK'nin kahraman direnişine borçluyum."*

Partiyle ilişkisiz kaldığı dönemlerde, sürekli olarak Partiyle yeniden bütünleşmenin büyük bir umudu içinde yaşadı. Nitekim Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlarla birleşerek propaganda-ajitasyon ve örgütsel faaliyetlere katıldı. Raporunda şunları yazmıştı: *"Cezaevinden çıktığım andan itibaren arkadaşları aradım. Arkadaşlara, PKK'ye olan inanç ve bağlılığımı yitirmediğimi, ülkemin ve insanlığın kurtuluşu için mücadele verenlerin saflarında tereddütsüzce yer alabileceğimi belirttim. Ve katıldım.*

Şehit Faik arkadaşla beraber çalışıyordum. Faşist cuntanın estirdiği terörle kitleler işkenceden geçirilmiş ve büyük oranda sindirilmişlerdi. Bir daha devrimcilerin gelip çalışma yaratacaklarını ummuyorlardı. Gerek burada ajanların cezalandırılması, gerekse 15 Ağustos şanlı eylemleri kitlelerde büyük coşku yaratmış, gittiğimiz her köy bizi sevinçle karşılıyordu. Eski eksiklik, darlık ve zorluklara karşı acze düşme gibi tüm bu olumsuzlukları, direniş örneği gösteren PKK şehitleri, canları pahasına direniş yükseltmiş ve bize birer örnek olmuşlardır."

Daha sonra 1984 sonlarına doğru yurtdışına çıktı. Kış dönemi eğitim ve hazırlık çalışmalarına katıldı. Partinin siyasi ve askeri okullarında sunulan olanakları en iyi bir biçimce değerlendirerek dönemin gerekli kıldığı devrimciliğin ölçülerine kavuşmak için kendisini donattı. Partimizin 1985 bahar atılımının örgütsel-eylemsel faaliyetlerinin başlatılması için yapılan hazırlık çalışmaları esnasında yazdığı raporunda şöyle diyordu: *"Biz Kürdistan gençliğine düşen görev artık açıktır. kazanmak için direnmek ve savaşmak gerekiyor. Önümüzdeki dönemde de Kürdistan'daki gelişmeler karşısında sömürgeciler daha da hırçınlaşarak, yer yer katliamlar yapacaklardır. Ülkemizden kovulup atılıncaya dek, tüm şiddetiyle gerici zorlarını kullanacaklardır.*

Kürdistan halkının tek umudu ve özlemi olan Partimize karşı geliştirdiği imha savaşı, HRK savaşçıları tarafından boşa çıkartılmış, gelişen mücadeleyi durdurmak, halkla bağları koparmak için genelde başarısızlıkla sonuçlanan operasyonları, düşmanı moralmen çökertmiştir. Adıyaman yöresinde de gerek 15 Ağustos ve gerekse Faik ve Ali Rıza yoldaşların direnerek şehit düşmeleri büyük yankı yapmış ve yığınlarca insan PKK saflarında birleşmiştir.

Gerek Partimizin Ortadoğu'da üstlendiği sorumluluğu ve gerekse ulusal kurtuluş savaşını zafere götürme görevini yerine getirmek istiyorsak, varolan eksiklik ve yetersizliklerimizi gidermek ve daha aktif olarak mücadeleye katılmak gerekliliği doğuyor.

Hiç kimse, bu varolma ve yokoluş savaşında, savaş alanlarından kaçarak, zorluklara karşı direnmeden, savaşmadan kendilerini temize çıkaramayacaklardır. Ve biz PKK savaşçılarına düşen ilk ve en büyük görev, bu kutsal dava için, şehitlerimizin anısına da bağlı kalarak mücadeleyi yükseltmek ve gerekirse bu uğurda canımızı feda etmektir."

Hacı Ahmet YAPICI yoldaş, Urfa-Bozova'da faşist Türk ordusuyla 21 Mayıs 1985'te üç gün süren çatışmada PKK'nin direnişçi geleneğini yücelterek kahramanca şehit düştü. O, Partiye ve direniş şehitlerine, onların manevi huzurunda verdiği mücadeleyi yükseltme sözünü, nefesinin son anına ve kanının son damlasına kadar yerine getirdi. O'nun anısını, uğrunda kanını akıttığı direniş mücadelesini daha da yükseklerde dalgalandırarak mücadelemizde yaşatacağız.

★★★

Adı ve Soyadı: *Ali KAYA*
Kod adı: *Yaser*
Doğum Yeri Yılı: *Midyat-Karsenk Köyü, 1962*

Orta halli yurtsever bir aileye mensup olan Ali KAYA, lise öğrenimini yaptığı Midyat'ta 1977'lerde hareketimizle ilişkiye geçti. Okul gençliği bünyesinde propaganda-ajitasyon ve eğitim faaliyetlerinde bulunan Ali KAYA, aynı zamanda bölgede ajan-milis yapıya karşı mücadelede de bir çok eylem içinde yer aldı. Askeri faşist darbeden sonra yurtdışına çıktı. Fakat kısa bir müddet de olsa Partiyle bağları kopan Ali KAYA, kendi geçimini temin için hammallık vb. işlerde çalıştı. Sonra yeniden Partiyle ilişkiye geçerek Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin güçlü bir savaşçısı olmak için kendisine sunulan eğitim olanaklarından en iyi bir biçimde yararlandı. Bir yandan siyasi eğitimini sürdürürken, diğer yandan askeri olarak kendisini yetiştirdi.

Partimizin yeniden ülkeye dönüş kararına uygun olarak Siirt-Şırnak hattı üzerinde Partiyle ilişkileri sağlama ve kuryelik görevlerini yürüttü. İki yıl kadar sürdürdüğü bu faaliyetlerinde başarılı ve verimli bir çalışma sergiledi. Halka, Partiye ve devrime bağlı, inançlı, fedakar ve duyarlı özelliklere sahip olan Ali yoldaş, mücadele hakkındaki düşüncelerini bir raporunda şöyle izah ediyor:

"Emperyalizm tarafından işbaşına getirilen faşist cunta, başta Kürdistan'da gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olmak üzere Türkiye ve Ortadoğu'daki halk hareketlerini bastırmak için acilen başa getirilmiştir.

Faşist cuntanın baş hedefi durumunda olan, yıllardan beri çağdışına itilmiş, tüm ulusal değerlerinden uzaklaştırılmış, tarihte eşi görülmemiş katliamlara ve hakaretlere maruz bırakılmış ve Kürdistan halkı ve onun savaşçılarına karşı amansız bir işkence ve imha savaşı başlatmış. Tüm şiddetine karşın direnişi bastıramamış ve son olarak 21 Mart'ta, büyük direnişçi Mazlum DOĞAN yoldaş katledilmiştir.

Yapılan katliamlar, Parti içinde kararsızlığı, korkaklığı, teslimiyeti ve yılgınlığı geliştirmek için yapılmıştır. Mücadeleye kan veren cezaevi direnişini kırmak, Parti içinde aceleciliği ve ilkesizliği geliştirmek, Kürdistan üzerinde yeniden denetim kurmak için yapılmıştır. Ama PKK Hareketi, en büyük silahı olan Marksizm-Leninizme dayanarak tüm oyunları boşa çıkartmış ve cezaevlerindeki direnişe olan bağlılığını, daha güçlü, kararlı ve yenilmez bir güç olarak Ulusal Kurtuluş Savaşını başlatarak yerine getirmiştir.

Tüm parti kadro ve sempatizanlarının üzerine düşen görevleri tam olarak yerine getirmeleri için her alanda kendilerini hazırlamaları, özellikle siyasi alanda güçlü kadrolar haline gelmeleri gerekir. Savaşı sürdürmenin ve şehit yoldaşların bıraktığı bayrağı taşımanın ve yükseltmenin yolu budur."

Ali KAYA yoldaş, Partimizin 1985 Bahar Atılımının gerçekleştirilmesi için üzerine aldığı sorumluluklarını, kış mevsiminin ve dağlardaki kar fırtınalarının en ağır ve yıpratıcı koşullarına rağmen büyük bir özveriyle yerine getirirken, Mart 1985'te bir grup yoldaşıyla birlikte faşist Türk ordu sürüsüyle girdiği bir çatışmada, Partimizin direniş geleneğine ve direniş şehitlerinin anısına sonsuz inanç ve bağlılığıyla kahramanca çarpışarak şehit düştü. Türk sömürgecileri, O'nu katlederek Partimizin 1985 Bahar Atılımını engellemeyi başaramadılar. Tersine O, akıttığı kanıyla bembeyaz karı kızıllaştırarak Bahar Atılımımızın yolunu aydınlattı ve bedeniyle de geleceğe ulaşan bir köprü oldu.

Büyük bir umutla görmek istediği Bahar Atılımımızı, PKK militanları, Kürdistan'ın dört bir yanında geliştirdikleri şanlı eylemleriyle gerçekleştirdiler. Tüm direniş şehitlerinin olduğu gibi Ali yoldaşın da anısına bağlılığın gerekleri yerine getirildi.

***

DİRENEN ONUR

Özlemi çekilen ana şefkati
Ve içinde coşan haz
Bir başkadır bu hasret.
Elbet bitmedi daha!
Kanla sıvanmış bir sır,
Unutuldu diye bilinen bir onur var ötede,
Namusa emeğe bilime dikilen;
Korkunç, tiksindirici bakışlara
Ve utanılası yaşama
inat denilen bir onur
Bambaşka bir anlam verir
Bir halkın yaşamına
Dayan!
Ey insanlığın onuru
Dayan sömürgenin vahşetine
Leş kokan kasırganın dalgasına,
Seyirci kalan gözlere,
Gülmeyen yüze,
Işıtmayan güneşe
insanlığa
merhamete
sığmayan bir acıya dayan
Yeter artık bu sessizlik
Unutma ki
Uğruna savaştı benzerlerimiz
Çağdaşındır; Hakilerimiz, Mazlumlarımız
Değerindir daha nice şehitlerimiz
Anımsa tarihini
Sancılı günler bekler seni
Yeni anlamlarla yüklü
bir bahar var önünde,
Daha dündendir boğuşmaktadır inanç

Adı ve Soyadı: *Hasan CABADEK*
Doğum Yeri ve Yılı: *Mardin-İdil-Sulak Köyü, 1955*

Geçimini kaçakçılıkla temin eden yoksul kökenli bir köylü olan Hasan CABADEK, evli ve 7 çocuk babasıdır. Tüm aile çevresiyle birlikte daha baştan yurtsever özelliklere sahip olan Hasan yoldaş, partimizle ilişkiye geçtikten sonra, direnişçi yurtsever kişiliği bilinçli, profesyonel bir devrimciliğe dönüştürerek, mücadelenin saflarına aktif olarak katıldı.

Hasan CABADEK yoldaş, adı fazla duyulmayan ama tüm parti yayınlarımızın, kadrolarımızın ve ihtiyaç duyulan araç-gereç vb. donanım malzemelerinin dağlarımızın doruklarına taşınmasında ve yerleştirilmesinde büyük emekleri geçen bir parti emekçisiydi.

1980'li yıllardan bu yana, faşist Türk ordu sürüsünün ateş yağmuru altındaki kuşatma ve saldırılarını, muazzam bir fedakarlık, cesaret ve ustalıkla defalarca boşa çıkardı. Karşılaştığı onlarca çatışmanın bir çoğunda bir kaç şehit vermemize rağmen, o, görevini yerine getirerek, bunlardan başarıyla çıkmasını bilmiştir.

15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımı dahil, ondan bu yana geliştirilen tüm önemli devrimci eylemlere katıldı. Düşman pusularına ve karakollarına ajan şebekelere karşı geliştirilen eylemlerde defalarca görevler aldı. En son olarak, yine önemli bir parti görevini gerçekleştirirken, bir muhbirin ihbarı üzerine, 30 helikopterli 3000 kişilik düşman kuvvetinin Şırnak Fındık alanındaki operasyonuyla kuşatma altına alındı. Uzun süren bir çatışmadan sonra, O'nun zaptedilemeyen direnişçi ruhu, cesaret ve ustalığı karşısında acizliğe düşen düşman kuvvetleri, ancak havadan bombardıman ederek fiziki varlığını ortadan kaldırabildiler.

O, Türk sömürgeciliğine hiç bir zaman boyun eğmeyen, partimizin uzun bir süre bölgeyle bağlantılarının sağlanmasında ve yeni yeni değerlerin kazanılmasında, muazzam direniş gücünün gösterilmesinde önemli roller oynayan büyük bir köylü kahramanıdır. Partimizin birçok militanının tanıdığı bu halk kahramanı, fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Fakat halka ve partiye, hiç bir karşılık beklemeden ve hiç bir şeyle kıyaslanmayacak kadar yararlar gösteren bu büyük soylu insanlık değeri, her zaman için halkımız ve partimizin bilincinde yaşayacaktır. O, tüm militanlara ve halkımıza gerçek yaşamın nerede ve nasıl elde edilmesi gerektiği konusunda izlenmesi gereken yolu, akıttığı kanıyla kızıllaştırarak gösterdi.

O'nun anısına bağlılık şahsında en büyük değerler ve kahramanlar yaratan, ulusal kurtuluş savaşımızın temel gücü olan yoksul köylülüğün ERNK bayrağı altında örgütlendirilip eyleme geçirilmesiyle ancak yerine getirilebilir ve soylu kurtuluş umutlarının karşılığı verilebilir. Hasan CABADEK'i tanıyan yurtsever halkımız ve partimizin militanları, O'nun cesaret, fedakarlık ve ustalığından, devrimciliğin ve yurtseverliğin sayısız derslerini çıkaracak ve mücadelemizde tüm şehitlerimiz gibi, onun da anısını ebedileştireceklerdir.

***

Yalan değil bu
Şahidimdir Diyarbakır zindanları.
Şahidimdir dört bir yanımda
akan şehit
kanları
Durgun dünyaları boğan
silah sesleri
Ve direnişin yankılandığı
kalpler
Hatırlatmalı, gençliğin isyan
ateşini
Yazgındır bu senin artık.
Yapılmalı yeni doğuş,
Tarihini kıskandırırcasına
Evet, günüdür
Bedeli ödenmeli yaşamın
Bilinçle yoğrulmalı herşey
Açılmalı, yumulan gözler
Kullanılmalı tüm maharetler
Alınmalı döllenme ısısı;
Topraktan
İnsanlıktan
Ve silaha sarılarak düşen
Kahramanlardan alınmalı
Kök salınmalı derinliklere
Dikleşmeli damarlar
Sullanmalı, hayat ağacı
Kan akmalı
damla
damla
Savaş meydanınadır bu davet
Haydi!
Haykırın
donuklaşmış, dinamikler
Yeni baştan sınanmalı
canlı hücreler
Sınanmalı akan irin,
Bak süzülerek arınmakta,
anılar
Seslenişin çığırıdır bu.
Canlansın sert duygular,
Görünsün çelik yürek
Ve çala bilenmiş bıçak;
Mutlak saplanmalıdır,
yerine

Impressum
V.i.S.d.P
A. Çobanoğlu
Achener Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka	6.50 dkr.
Avusturya	15.00 s.
İngiltere	0.50 £.
Hollanda	2.50 hfl.
Belçika	50.00 bfr.
Norveç	5.00 nkr.
Fransa	5.00 ff.
İsviçre	2.00 sfr.
İsveç	5.00 skr.

Adı ve Soyadı: *Abdülkadir BİÇİM*
Kod Adı: *Rasim*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kuzeyrip Köyü-Savur-Mardin, 1956*

Yoksul ve köylü kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen ve daha küçük yaşta köyde çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalışan Abdülkadir BİÇİM yoksulluk yüzünden okula gidememiştir. Kürdistanlı birçok genç gibi, çeşitli metropol kentlerine gidip ve inşaat işçiliği, kalorifercilik, traktör şoförlüğü vb. işlerde çalışarak yaşamını sürdürmeye çalışan Abdülkadir BİÇİM, evli ve üç çocuk babasıdır.

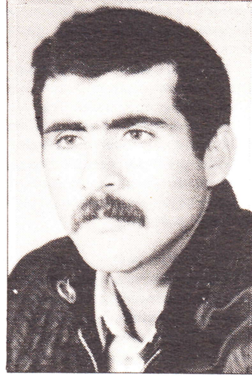
Sömürgeci baskı koşullarının yaşandığı bir ülkede onurlu bir yaşamın olamayacağını ve kurtuluşun da metropol kentlerde düzensiz aralıklarla bulunacak işlerle gerçekleşmeyeceğini, derin yurtsever özü ve yoksul emekçi sınıf önsezisiyle kavrayan Abdülkadir Yoldaş, 1970'ler sonrasında KDP ile ilişki kurmuştur. 1975 yenilgisinden sonra ilkel-milliyetçi ideolojiye ve aşiretçiliğe dayanan örgütlenmelerle ülkemizin karşı karşıya bulunduğu ulusal ve toplumsal sorunların çözülemeyeceğini bizzat pratiğiyle kavrayan Abdülkadir BİÇİM, daha o yıllarda, Hareketimizin geliştirdiği Ulusal Direniş Mücadelesine sempati duymaya başlamıştır. 1979 sonlarına gelindiğinde aktif faaliyet yürütmeye başlayan ve Adana'da Kürdistanlılar arasında propaganda-ajitasyon ve örgütsel faaliyetlere katılan Abdülkadir Yoldaş, birçok eylemi de başarıyla gerçekleştirmiştir. 1980'de ise işini bırakarak, profesyonel devrimciliğe başlayan Abdülkadir BİÇİM, beyin ve yürek gücünü sonuna kadar zorlayarak, mücadeleye yararlı olmaya çalışmıştır.

1980 sonlarına doğru Partinin kararıyla yurtdışına çıkarılan devrimciler arasında bulunan Abdülkadir Yoldaş, Partinin bu alanda sunduğu olanaklardan yararlanarak kendisini çok yönlü bir şekilde eğitmiş ve önder bir savaşçı kadro haline gelmişti. Bu hazırlık ve çalışma sürecini kendisi de şöyle dile getirmektedir. *"Yoldaşların yardımı, desteği, kollektif yaşam ve çalışma biçiminden hareketle şimdi bireysel olarak kitap okuyabiliyor ve yazıyorum. Koşulları daha geniş bakış açısıyla tahlil edebiliyorum. İlk geldiğimde ailemi ve çocuklarımı yanıma alıp okutmak istiyordum. Fakat şimdi öyle bir düşüncem kalmadı. Çünkü vereceğimiz Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelesinde binlerce, onbinlerce insanın kanı dökülecektir. Artık tek düşüncem büyük azimle mücadeleyi yükseltmek ve sonuçta, PKK'nin marksist ideolojisi doğrultusunda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş davasında şehitlerin kanıyla açılan yolda ve bu yolda benim de kanımı dökmenin benim için en büyük şeref olduğunu ve bunu pratikte ispatlayacağıma halkıma ve Partime söz veriyorum"*

Halka ve Patiye verilen sözün nasıl yerine getirilmesi gerektiğini Abdülkadir Yoldaş, gösterdiği kahramanca direnişiyle militanca kanıtlamış ve Partimizin direnişçi ve atılımcı ruhuna uygun olarak, 1985 baharında gerçekleştirilmesi gereken örgütsel-pratik görevlerini yerine getirdiği esnada Türk sömürgecilerinin başlattıkları operasyonlarda kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

Bitlis'in Mutki kazası mıntıkasında meydana gelen ve 29 Nisan'da 2 Mayıs 1985'e kadar 5 gün boyunca devam eden çatışmada muazzam güç dengesizliğine rağmen yanındaki iki yoldaşıyla birlikte kahramanca çatışan ve sömürgeci birliklerden 5 subay ve çok sayıda askeri de öldüren Abdülkadir BİÇİM, kanının son damlasına kadar direnerek şehit düşmüştür.

Bu kahramanca direniş sonunda Abdülkadir BİÇİM ve ismini öğrenemediğimiz 2 yoldaşımız daha, uğruna kan dökmeyi şeref kabul ettikleri Kürdistan Bağımsızlık Özgürlük mücadelesinde en onurlu yaşam olan şehitlik mertebesine kavuştular. Anılarına bağlılığımızı, mücadeleyi daha da yükselterek kanıtlayacağız.

Adı ve Soyadı: *Ziyattin ÖZER*
Kod Adı: *Mervan, İsmail, Yasin*
Doğum Yeri ve Yılı: *Barısıl Köyü-Beşiri, 1955*

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan Ziyattin ÖZER, daha çok genç yaşta çalışmaya başlayarak ailesinin geçimine katkıda bulunmuştur. Daha sonraları TPAO da işçi olarak çalışan ve Batman'a yerleşen Ziyattin ÖZER, evli ve iki çocuk babasıydı.

Batman ve çevresinde ulusal kurtuluşçu düşüncelerin gelişmeye başlamasıyla, bu ideolojiyi benimseyen, Hareketimiz saflarına katılan Ziyattin yoldaş, özellikle de çalıştığı işyerinde bulunan binlerce işçi arasında bu düşüncelerin propagandasını yapmış, Partiye yoğun bir taban oluşturulmasında etkin görevler üstlenmiştir. 1979 da yörede hain işbirlikçi feodal-kompradorlara karşı başlatılan mücadeleye de aktif olarak katılan Ziyattin ÖZER, bu yılın sonuna doğru işini de bırakarak kırsal alana çekilmiştir. Girilen birçok çatışmada aktif yer alan Ziyattin yoldaş, soğukkanlı ve atak yapısıyla başarılı bir pratik sergilemiş, askeri yönden de en az siyasi-örgütsel faaliyetlerdeki başarıyı gösterebilmiştir. Belli bir dönem Hareketle ilişkileri kopmasına rağmen yılgınlığa kapılmayan ve kendi çapında faaliyetleri devam ettiren Ziyattin ÖZER, bir yandan grup bünyesindeki zayıflıkları gidermek diğer yandan da kitle ilişkilerini yoğunlaştırmak için inanç ve kararlılıkla çalışmıştır.

1980'in sonlarına doğru Partinin aldığı karar gereği yurtdışına çıkan Ziyattin ÖZER, Ortadoğu'nun sıcak savaşım alanında sunulan olanaklardan en güçlü tarzda yararlanarak, siyasal, ideolojik ve askeri eğitimini geliştirmiş, yurtdışı hazırlık faaliyetlerine gerçek anlamında ülkeye yeniden dönerek direniş mücadelesinin yükseltilmesine katılarak vermiştir. Ülke ve halk uğruna her an ölümü göğüslemeye hazır bir militan olan Ziyattin yoldaş, bu konuda yazdığı raporda şöyle demiştir: *"Benim şimdiki konumuma gelince; elimden geldiğince Partiye olan sadakatimi geçmiş dönemde gösterdiğim gibi-yeterli olmasada-önümüzdeki dönemde de ne pahasına olursa olsun muhakkak kanıtlamaya çalışacağım. Her yönümle Harekete, halka, ve ülkeye layık bir nefer olmak amacındayım. Bilindiği gibi geçmiş dönemde 6-7 aylık bir süre ilişkisiz kaldım. Benim Harekete ayak uydurabilmem için siyasi-politik ve askeri alanlarda eğitilmek istiyorum. Parti hangi dönemde, nerede ve nasıl bir görev verirse versin üstlenmeye ve yapmaya hazırım. Ağırlıklı olarak da askeri alanda çalışmak istiyorum."*

PKK II. Kongresinde alınan Parti örgütlenmesini yeniden inşa ve ulusal direniş mücadelesini yükseltmek için ülkeye dönüş kararı gereği, Mardin-Batman arasındaki alanda Parti ve ulusal kurtuluş faaliyetlerini yürütmekle görevlendirilen Ziyattin yoldaş, yeni dönem mücadelesi içinde aldığı bu görevini büyük bir özveriyle yerine getirmekteydi. 1985 bahar atılımının hazırlıklarını yaparken, faşist Türk oldusunun düzenlediği bir operasyonda Mardin'in Dargeçit mıntıkasında 1984 sonlarında çıkan çatışmada yiğitçe direnerek şehit olan Ziyattin yoldaş, kararlı ve azimli tavrıyla yoldaşları ve halkımız için güç kaynağı olmuştur.

Ziyattin ÖZER yoldaşı, sömürgeci faşist Türk devletinin 1985 bahar atılımımızı engelleyip bizi imha etmek istediği kış mevsiminde, düşmanın bu planını bozmak için giriştiği kararlı bir direniş sonucu yitirdik. Bu soylu direnişiyle O, bahar atılımımızın daha güçlü geçmesini bizzat kanıyla besleyerek sağlamıştır. Anısını mücadelemizin doruklarında ve önünde taşıdığı şanlı ERNK bayrağını daha da yükselterek yaşatacağız.

★ ★ ★

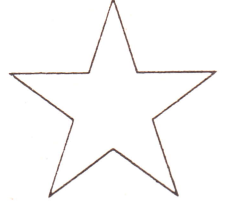
Adı ve Soyadı: *Hakkı POLAT*
Doğum Yeri ve Yılı: *Fik köyü-Siverek, 1947*

Evli ve 2 çocuk babası olan Hakkı POLAT, 1978'den itibaren Hilvan'da Karayollarında işçi olarak çalışmaya başlamış olduğu dönemde, Hareketimizin sempatizanı haline geldi.

3 Mayıs 1980 günü, Bucak'ın çapulcuları tarafından kaçırılmış, ancak cesedine rastlanmamıştır.

Adı ve Soyadı: *Adil YAVUZ*
Doğum Yeri ve Yılı: *Qesro Qenco-Derik, 1962*

Çok yoksul ve yurtsever bir aileden olan Adil YAVUZ, ilkokul mezunuydu. 1980'de Hareketimizle ilişkiye geçerek kısa sürede aktif sempatizan oldu. Mayıs 1980'de, arkadaşı olan İbrahim ALAN'la birlikte feodaller ve "KUK"çuların ortak işbirliği sonucunda kaçırıldı ve haince katledildi.

Adı ve Soyadı: *İbrahim ALAN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Qesra Qenco köyü-Derik, 1962*

Çok yoksul bir aileden olan İbrahim ALAN, ilkokul mezunuydu. 1980 yılında Hareketimizle ilişkiye geçerek çok kısa sürede aktif sempatizan haline geldi.

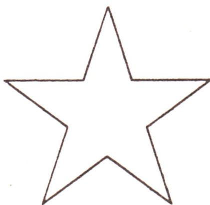
Mücadeleci, cesur ve sağlam bir kişiliğe sahip olan İbrahim ALAN, Mayıs 1980'de dağda hayvan otlatırken Mensuri ağaları ve "KUK"çular tarafında sadece PKK sempatizanı olduğu için alçakça katledilerek şehit edildi.

Adı ve Soyadı: *Sino ...*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kızıltepe, ...*

Çok yoksul ve yurtsever bir aileden olan Sino, üstlendiği her görevi severek yapan sağlam kişiliğiyle feodallerin ve "KUK"un hedefi haline geldi.

Mayıs 1980'de "KUK" tarafından evi basılan Sino, kardeşi Hemo ve yakınları olan Mehmet'le birlikte katledilmişlerdi.

Adı ve Soyadı: *İsa DEMİRCİ*
Doğum Yeri ve Yılı: *Hodra köyü-Siverek, 1333 (Hicri takvimine göre)*

Evli ve beş çocuk babası olan İsa DEMİRCİ, yoksul bir köylüydü.

9 Mayıs günü 1980'de Bucak çapulcuları tarafından kaçırılarak öldürülmüş, cesedine de rastlanmamıştır.

Ey Kürdistan
Senin rüzgarın katılıyor
Dünyanın rüzgarına
Bereketli yağmurların
yağmurlarına

Şehitlerin
Yürekleri bir bayrak gibi
dalgalandı
Kurtarmak için seni
Tutuklu yüreğini

Bronz rengini
Vurdular baltalarını
Tarihin ortasına

Adı ve Soyadı: *Hüseyin EROL*
Doğum Yeri ve Yılı: *Aran-Mardin, 1958*

Çok yoksul bir aileden olan Hüseyin EROL, geçimini mevsimlik işçi, garsonluk vb. yerlerde çalışarak sağlamaktaydı. Evli ve bir çocuk babası olan Hüseyin EROL, okula gidemediğinden okuma-yazmayı dışardan öğrenmiştir.

1979'da Mardin'de Hareketimizle ilişkiye geçerek, propaganda ve askeri alanlarda görevler üstlendi. Korkusuz, fedakar ve disiplinli bir kişiliğe sahip olan Hüseyin EROL, devrimci pratikte yeni olmasına rağmen üstlendiği görevleri başarıyla yerine getiriyordu.

13 Mayıs 1981'de Mardin'de polis ve bekçilerle girdiği bir silahlı çatışmada şehit düştü.

Adı ve Soyadı: *Abdülkadir ÇUBUKÇU*
Doğum Yeri ve Yılı: *Kozluk-Siirt, 1958*

Yoksul bir aileden olan Abdülkadir ÇUBUKÇU, Batman rafinerisinde çalışarak geçimini sağlamaktaydı.

1979'larda Hareketimizle tanışarak devrimci mücadeleye başlayan Abdülkadir ÇUBUKÇU, kitleler içerisinde özellikle de Batman rafinerisindeki işçiler arasında propaganda ve örgütlenme faaliyetlerinde bulundu.

1980 sonrasındaki düzenli geri çekilme döneminde Parti tarafından yurtdışına çıkarılmış, burada elde edilen olanaklarla kendisini geleceğin görevlerine hazırlıyordu. Diğer yandan ise, Filistin halkıyla omuz omuza ortak düşmana karşı savaşım vererek, enternasyonalist görevini yerine getirmekteydi.

Güney Lübnan'ın Nebatiye kentine bağlı Sigip Kalesinde İsrail uşağı Suat Haddat'ın güçleri tarafından açılan top ateşi sırasında başına isabet eden bir parça ile 2 Mayıs 1981'de şehit edildi.

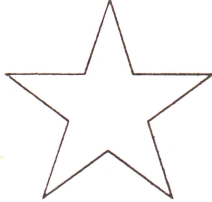

Adı ve Soyadı: *Seyfi DOĞANAY*
Doğum Yeri ve Yılı: *Çemişgezek-Dersim, 1962*

Yoksul bir ailenin çocuğu olan Seyfi DOĞANAY, 1977'de Dersim'de Hareketimizle ilişkiye geçti. Önce Hozat'ta aydın-gençlik içinde faaliyet yürüten Seyfi DOĞANAY, daha sonra Hozat, Ovacık ve Çemişgezek köylerinde örgütlenme ve propaganda faaliyetleri yürüttü.

Çalışkan, fedakar ve coşkulu bir kişiliğe sahip olan Seyfi DOĞANAY, proleter yaşam tarzını şahşında somutlandıran yiğit bir devrimciydi.

Çemişgezek'e bağlı Ağtürk köyüne arkadaşıyla birlikte giderken sömürgecilerin baskınıyla karşılaşan Seyfi DOĞANAY, arkadaşlarının vurulmasından sonra çemberi yaramayacağını anlayınca, yaralıymış gibi davranarak düşmanı yanına çağırmış, yanına gelen düşmanı yaylım ateşine tutarak bir üsteğmen, bir onbaşı ve bir eri vurmuş, sömürgecilerin açtıkları ateş sonucu şehit düştümüştür.

Adı ve Soyadı: *Hüseyin TAŞCAN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Yukarımişelli köyü-Keban, 1953*

Ortahalli bir aileden olan Hüseyin TAŞCAN, Hareketimizle ilişkiye geçerek devrimci yaşamına başladı ve 2. sınıfta liseyi terk etti.

Başlangıçta kendi köyünde çeşitli görevler üstlenen Hüseyin TAŞCAN, 1980'de Parti tarafından HOZAT'ta görevlendirildi. Genellikle askeri alanda görev üstlenen ve başarıyla yerine getiren Hüseyin TAŞCAN, Ovacık ve Çemişgezek'te de çok çeşitli görevler üstlenir, Nazım ve Cuma kod adlarıyla tanınmaktaydı.

4 Mayıs 1981 günü Çemişgezek'e bağlı Ağtürk köyünde bir ihbar sonucu baskın yapan sömürgecilerle çatışmaya giren Hüseyin TAŞÇAN, düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düştü.

Adı ve Soyadı: *Müslüm BARIN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Tepelimızar köyü-Suruç,(...)*

Diğer aile fertlerini kaybetmesi üzerine, sadece annesi ile kalan ve zorlu bir yaşam içinde büyüyen Müslüm BARIN yoldaş, 1976-77 döneminde Hareketimiz saflarında devrimci mücadeleye katıldı.

Hilvan ve Suruç'ta gençlik içerisinde propaganda faaliyetleri ile askeri alanda görev yürüttü. Müslüm BARIN, üstlendiği her görevi büyük bir itina ve kararlılıkla yerine getirerek, halkının sevgi ve saygısını kazanan bir devrimciydi

Haki KARER ve Halil ÇAVGUN yoldaşların şehit edilişlerinin yıldönümlerinde afişleme yaparken müdahale eden sömürgeci kolluk kuvvetleriyle çıkan çatışmada 23 Mayıs 1979'da şehit düşen Müslüm BARIN, Kürdistan halkının ölümsüz evladı olarak, şehitlere bağlılığın bir anlamlı örneğini daha sundu.

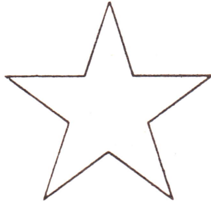
Adı ve Soyadı: *Metin TURGUT*
Doğum Yeri ve Yılı: *Germişi köyü-Mazgirt, 1958*

Geçimini çiftçilik ve hayvancılıkla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Metin TURGUT, ilkokulu köyünde, orta ve lise öğrenimini ise Mazgirt'te okumuştur.

Henüz lise öğrenimi gördüğü dönemde siyasi düşüncelere ilgi duyan Metin TURGUT, siyasi yaşama "HK" saflarında yer alarak girmiş, fakat 76'nın sonlarında o dönemde ortaya çıkan bağımsızlıkçı düşüncelerle temas ederek, bulunduğu safları terk ederek Hareketimize katılmıştır.

Dersim'de egemen kılınmaya ve halkımızı benliğinden uzaklaştırmaya çalışan sosyal-şoven ideolojilere karşı yüce bir inanç, fedakarlık ve azimle tavizsiz bir mücadele sürdüren Metin TURGUT yoldaş, halkının sevgi ve saygısını kazanırken; Kürdistan halkının haklı davasına karşıt güçlerin de hedefi haline geldi.

Halkına ve davasına yüce bir bağlılıkla ve militanca sürdürdüğü devrimci faaliyetlerden ötürü, 6 Mayıs 1979 günü "HK" tarafından alçakça katledildi. Kürdistan halkının bu militan evladına sıkılan kurşun, yöre halkının ulusal bilinç ve ufkunu aydınlatarak, gerçeklere hızla yönelmesini sağlamıştır.

Adı ve Soyadı: *Nuh PEHLİVAN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Koçhisar-Bozova, 1966*

Yoksul bir ailenin çocuğu olan Nuh PEHLİVAN, daha küçük yaştan ailesine destek olmak için, ilkokulu terk ederek hammallık yaparak çalışmaya başlamıştır.

Amcasının oğlu olan İsmail PEHLİVAN'ın yanında dokuma tezgahında çıraklık yapan ve hareketimizin sempatizanı olan Nuh PEHLİVAN, faşistlerin alçakça kurşunlamaları sırasında 10 Mayıs 1978 günü İsmail PEHLİVAN'la birlikte şehit düştü.

***

Adı ve Soyadı: *Şükrü SEVER*
Doğum Yeri ve Yılı: *Dalbostan köyü-Kiğı/Bingöl, 1956*

Kalabalık nüfuslu bir aileden olan Şükrü SEVER, ilkokul öğretmeniydi. 1979'da Hareketimizle ilişki kurduktan kısa bir süre sonra görevinden ayrılarak, profesyonel devrimciliğe başlamıştır.

Nazimiye'de askeri ve siyasi alanda çeşitli düzeylerde görevler üstlenen Şükrü SEVER, bu faaliyetler içerisinde Ahmet ismiyle tanınıyordu.

Daha öğrenciliğinde faşist güçlere karşı amansız bir mücadele içinde olan Şükrü SEVER, arkadaşları arasında fedakarlığı, alçakgönüllülüğü ve kararlı kişiliğiyle tanınıyordu.

4 Mayıs 1981 günü Kiğı'ye bağlı Kuruç köyünde sömürgecilerle girdiği bir çatışmada yaralı olarak ele geçirilmiş, yolda süngü ve kasaturalarla vurularak şehit edilmiştir.

Adı ve Soyadı: *İsmail PEHLİVAN*
Doğum Yeri ve Yılı: *Koçhisar-Bozova, 1953*

Yoksul bir aileden olan İsmail PEHLİVAN, maddi durumdan ötürü öğrenimini sürdüremeyip ilkokuldan itibaren çalışmak zorunda kalmıştır. Erkenden siyasi düşüncelerle temas eden İsmail PEHLİVAN, siyasi hayatına Emeğin Birliği saflarında başlamıştır.

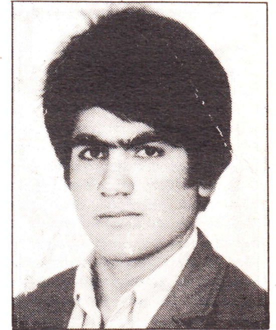
Hareketimizin işçiler arasında yürüttüğü faaliyetlerden, 1978'deki İplik İş Sendikasında sürdürülen çalışmalardan etkilenerek, saflarımızda yer aldı. Grev, gösteri gibi işçi eylemlerine önderlik ederek, işçi sınıfının sınıfsal mücadelesiyle ulusal kurtuluş mücadelesinin birleştirilmesinde bilinç uyandırma faaliyetlerinde önemli yeri olan bir devrimcidir. O, özellikleriyle ve yürüttüğü mücadeleyle sınıfının doğal bir önderi oldu.

10 Mayıs 1979'da kendi işyerinde faşistler tarafından katledilen İsmail PEHLİVAN'a sahip çıkarak ayağa kalkan Kürdistan proletaryası, Antep'teki tüm iş yerlerinde genel grev ilan etmiştir.

Adı ve Soyadı: *Abdulkadir ZANA*
Doğum Yeri ve Yılı: *Ceylanpınar, 1963*

Yoksul bir aileden olan Abdülkadir ZANA, 1979'larda Ceylanpınar'da Hareketimize katıldı. Kırsal kesimde örgütlenme ile askeri alanda görev üstlendi. Kızıltepe'nin Şikevtan köyünde Mayıs 1980'de sömürgeciler tarafından şehit edildi. Cenaze törenine oldukça yoğun bir kitle katılarak, düşmana olan kin ve öfkelerini dile getirdiler.

Adı ve Soyadı: *Hüseyin YÜCE*
Doğum Yeri ve Yılı: *Mensuri köyü-Derik*

Yoksul bir köylü olan Hüseyin YÜCE, ağabeyi Abdullah YÜCE Hareketimizle tanıştıktan sonra güçlü bir yurtseverlikle çeşitli görevler üstlenmeye başlamıştır.

1980 cunta sonrası tutuklanan Hüseyin YÜCE, 4 ay Mardin Tugayında tutuklu kaldıktan sonra, oradan da Diyarbakır zindanlarına götürülmüştür. Diyarbakır zindanlarında direnişçi tutumuyla teslimiyet ve ihaneti mahkum eden Hüseyin YÜCE, 15 Mayıs 1984'de sömürgecilerin barbarca işkencelerinde şehit oldu.

Adı ve Soyadı: *Hasan....*
Doğum Yeri ve Yılı: *Xerabêba köyü, Nusaybin, 1937*

Yoksul bir aileden olan Hasan, Mayıs 1980'de tarlasından çalışırken, "KUK" tarafından pusuya düşürülerek katledildi.

12 MART FAŞİZMİNE KARŞI MÜCADELEDE ŞEHİT DÜŞEN MAYIS AYI DİRENİŞÇİLERİNİ SAYGIYLA ANIYORUZ

Mayıs ayı, partimizin ve önderlik ettiği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tarihinde olduğu gibi, Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketi tarihinde de şehitler ayı olma özelliğini taşımaktadır. Türkiye halkı ve demokratik-sosyalist hareketi bir çok önderini, en yiğit ve fedakar evlatlarını bu ayda şehit verdi.

12 Mart faşizmine karşı mücadelede, 6 Mayıs'ta Deniz GEZMİŞLERİN, Hüseyin İNANLARIN ve Yusuf ASLANLARIN, yine 18 Mayıs'ta İbrahim KAYPAKKAYALARIN, 31 Mayıs'ta Sinan CEMGİLLERİN, Alpaslan ÖZDOĞANLARIN ve Kadir MANGALARIN yanısıra 1 Mayıs 1977'de 37 işçi şehidinin ve 1 Haziran'da Hüseyin CEVAHİRLERİN direnişlerinin, Türkiye devrimci-demokratik hareketi tarihinde büyük bir anlam ve önemi vardır.

12 Mart direnişi, devlet fideliğinde gelişmek isteyen legalizmin ve reformculuğun batağındaki icazetli sola TC ve Kemalizme karşı mücadelede direniş hattı temelinde Türk ve Kürt halklarının mücadele birliğinin sağlanmasına yönelik atılan ilk adım ve bir yol ayırımıdır. Bu nedenle, bu soylu adım geliştirilip güçlendirilmek ve günümüzde gerekleri mutlaka yerine getirilmek zorundadır.

Onlar, fiziki olarak aramızdan ayrılabilirler. Türk faşizmi onları katledebilir. Ama onlar inanç ve amaç olarak yenilmediler. Onlar, tarihin bu döneminde emperyalizme, işbirlikçilerine ve sol içindeki uzantılarına karşı direnişin dönülmez yolunu dayatarak teslimiyet ve ihaneti boşa çıkardılar. Halklarımızın kurtuluşu için bu yolda, verilmesi gereken en büyük bedel olan canlarını, gözlerini kırpmadan verdiler ve böylece halklarımıza da en büyük armağanı sunmuş oldular.

Deniz, Hüseyin ve Yusuf idam sehpalarına giderken, ölümü bir silah olarak kullanıp teslimiyet ve ihanetin aracına dönüştürmek isteyen 12 Mart faşizmine karşı halklarımızın ve devrimciliğin onurunu korudular. Ölümü küçümseyerek, idam sehpasını kendileri tekmeleyip o silahı da düşmanın elinden alarak, onu siyasal bir yenilgiye de uğrattılar. Onlar, idam sehpasında gösterdikleri bu soylu direnişleriyle, haykırdıkları "Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının mücadele birliği" şiarıyla, aslında düşmanı idam ettiler. Yine, onların değerli yoldaşları Sinan, Alpaslan ve Kadir, 12 Mart faşizmine karşı dağların doruklarında ilk silahı patlatan direniş önderleri olarak halklarımızın bilincinde unutulmaz bir mücadelenin anısı olarak yaşıyorlar.

Bugün, onların direnişi üzerinde varlık bulmaya çalışan güçler ilk başlarda sahtekarca bir tutumla aynı çizginin izleyicileri olduklarını belirtiyorlardı. Fakat, biraz güç toparladıktan sonra, hızla kendi tasfiyeci ve dönek anlayışlarını örgütlerine egemen kılarak, bu devrimci-direnişçi çıkışa en utanmaz bir tavırla "maceracılık", "küçük-burjuva derimciliği" deyip, bu gerçekliği tamamen inkara kalkıştılar. Denizlerin, Yusufların, Sinanların anlayışı, idam sehpalarında, dağların doruklarında 12 Mart faşizmine karşı kahramanca bir direnişe yol açarken, izleyicisi olduklarını iddia edenler ise 12 Eylül faşizmine karşı en ufak bir direniş bile gösteremediler, bir tek mermi dahi sıkamadılar. TKEP olarak şekillenen kesim, TKP'nin başını çektiği uzlaşmacılığa ve tasfiyeci birliklere yönelirken, HK yada TDKP olarak şekillenen kesim ise Aydınlık'ın karşı devrimci çizgisiyle bütünleşti. Her ikisi de -hem TKP ve hemde "Aydınlık"- 12 Mart şanlı direnişçiliğini "maceracılık" ve "terörizm" olarak nitelendirmişti. Bu iki teslimiyetçi çizgiye karşı gelişen soylu direniş, yeniden en utanmazca bir tutumla bu güçlere peşkeş çekilmektedir.

Mayıs ayı, Türkiye devrimci-demokratik hareketi tarihinde, faşizmin zindanları ve işkencehanelerinde takınılması gereken tutumun, fiziksel yaşam pahasına da olsa dayatılan teslimiyet ve ihanetin rededilmesi, halklarımızın ve devrimin onurunun korunması ve artık bu yolun geri dönülmesi mümkün olmayan kutsal bir dava haline getirilişinin sembolü olmuştur.

İşte 18 Mayısta İbrahim'in gösterdiği soylu direniş, bu nedenle halklarımızın mücadele tarihinde

Deniz GEZMİŞ

büyük bir önem taşımaktadır. O, bir kırma tüfeğiyle dahi silahlı direnişin başlatılması gerektiği biçimindeki soylu bir anlayışın sahibiydi. O'nun anısına saygı ve bağlılık, en kıt olanaklar ve ilkel donanımlarla da olsa mücadeleyi yükseltmek emrine uyup 12 Eylül faşizmine karşı savaşı geliştirmektir. O'nun bu soylu anlayışını ve direnişçi ruhunu özünden boşaltıp tasfiye etmek isteyen dönekleri ve devrim kaçkınlarını teşhir ve tecrit ederek, sahteliklerini ortaya koyalım!

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs 1977'de ise Türkiye ve Kürdistan halkları değerli 37 evladını daha şehit verdi. Devlet ve ordu içinde, özel harp daireleri tarafından örgütlendirilen ve tezgahlanan bir provakasyon sonucu 37 kişi katledildi. Olayın baş tezgahlayıcısı ajan-provakatör, aynı yılın Mayıs ayı içinde -18 Mayısta- KUKH önderlerinden büyük enternasyonalist devrimci Haki KARER yoldaşı da katletti. Türk bujuvazisi, bu eylemlerinin şahsında, hiçbir devrimci gelişmeye ne pahasına olursa olsun müsaade etmeyeceğini

Sinan CEMGİL

göstermeyi amaçlıyordu. Bu katliamlar, devrimci şiddete dayanmayan hiçbir eylemin sonuç elde edemeyeceği ve tüm barışçıl hayalleri alt-üst etmesi nedeniyle önemli sonuçlar çıkarılmasını gerektiren bir özelliğe sahiptir. Bu, aynı zamanda faşizmin bizzat ordu ve devlet içinde tezgahlandığını görmeyen, bu nedenle de faşizmi sadece sivil klik olan MHP aracılığıyla geleceğini hesaplayarak ona göre sahte hedef ve mücadele yolları öneren anlayışların da teşhir olmasını sağladı. Bundan sonra da, 12 Eylül faşizmine karşı mücadelede aynı sahte hedefleri ve barışçıl mücadele yolları önerenlerin anlayışlarında diretmeleri halinde faşizmin sol içindeki uzantısı olma sıfatlandırmasını hakedecektir.

Yine, Türk ve Kürt halklarının kurtuluş için mücadele ettiğini ve savaştığını belirten ve 1 Haziran'da şehit düşen Kürt halkının yiğit evladı Hüseyin CEVAHİR'in, halklarımızın gerçek kurtuluşlarının ve mücadele birliklerinin hangi yolu izlemesi gerektiğini simgeleyen kahramanca direnişi vardır. O, Türk devletine karşı elde silah çarpışarak, halka ve yoldaşlarına bağlılığını eylemiyle ve direnişiyle gösterdi. O, basit bir yaşamı bağışlan-

Hüseyin İNAN

ması temelindeki teslim ol çağrılarına, sonuna kadar savaşılarak direnileceği gerçeğini bir kez daha tüm açıklığıyla ortaya koydu.

Bugün 12 Mart direnişçiliğinin devrimci ruhu, onların izleyicisi olduğunu iddia eden bazı çevrelerce

İbrahim KAYPAKKAYA

en utanılası bir biçimde tasfiye edilip, yeniden icazetli sola ve burjuvaziyle uzlaşmacılığa dönüştürülmek isteniyor ve bu doğrultuda epeyi de mesafe alınmış durumda. Bunların

Kadir MANGA

12 Eylül faşizmi karşısında içine girdikleri tavırlarla, 12 Mart deneyinden hiç de sonuç çıkarmadıkları, 12 Mart direnişçiliğinin Mayıs şehitleri anısına bağlı yaman direnişçiler olamadıkları net bir biçimde ortaya çıktı. Anılarına layık olamamaları yetmiyormuş gibi en sorumsuzca tavırlar içine girip, giderek devrimci-direnişçiliğin, "yeni yaşam" adı altında en alçakça tutumlarla anlamsızlığını belirtmeye çalışıyorlar. Oysa anılara bağlılık, herşeyden önce bunu, kendi örgütlenme ve eylemlerinde göstermek ve kanıtlamakla mümkündür. 12 Eylül faşizminin suratına tokat patlatırcasına eylem ve örgütlenme geliştirmekle, anılara bağlılık bir gerçeklik haline gelir. Bunun dışındaki bir bağlılık olayını iki yüzlülük ve sahtekarlık olarak değerlendirmek durumundayız.

Tüm dürüst ve devrimci militan-

Yusuf ASLAN

lar! Tasfiyeci dönek şefleri teşhir ve tecrit edip 12 Mart direnişçiliğini yaşatmalıdırlar. Akıtılan bu kadar kan, yaşanan bu kadar işkence ve zulüm boşa gitmemeli!.Tasfiyeci ve dönek kliklerin direniş ruhuna ihanet eden tutumlarından cesaret

Hüseyin CEVAHİR

alan revizyonist-reformistlerin ve icazetli solun yeniden devrimci-direnişe "provakasyon, macera, terörizm" diyerek saldırılarda bulunmalarına, küçük düşürmelerine

Alpaslan ÖZDOĞAN

fırsat tanımayın!. Dönekliği ve pasifist cepheyi dayatanlara, 12 Mart direnişçiliğinin ruhuyla devrimci-direniş cephesini dayatın.

Bu görevlerin yerine getirilmesinde PKK, elinden gelen her çabayı sarfedecek ve her türlü fedakarlığı gösterecektir. PKK, yükselttiği direnişiyle, 12 Mart direnişçiliğini mücadelesinde yaşatıyor, görkemli eylemleriyle direniş şehitlerine bağlılığını kanıtlıyor. Türkiye'de de direnişin yükseltilmesi için 15 Ağustos ve 85 Bahar Atılımının ortaya çıkardığı önemli olanaklar var ve bu iyi değerlendirilmelidir. Tasfiyeci sol'a ve PKK'ye düşmanlığı meslek edinen utanmazlara bir kez daha sesleniyoruz! 12 Mart direnişçiliğinin mirası üzerinde örgüt olmaya çalışan ve bugün ise TKP'nin maaşlı memurluğunu yapacak kadar silik bir kişiliğe bürünen TKEP, PKK hareketine karşı alçakça saldırılarından vazgeçmelidir. PKK'nin direniş mücadelesine ve şehitlerinin akıttığı kana saygılı olmalıdır. PKK Hareketine düşmanlık beslemeyin! Yine TKP-ML'nin başına çöreklenen tasfiyeci döneklik, silahlı bir köy birimini çıkarıp savaştırmak için muazzam bir çaba içine giren ve dağ-dağ, köy-köy dolaşan İbrahim'in arzu ettiği bu birimlerin yüzlercesini bugün PKK örgütleyip faşist rejime karşı savaştırıyor. Siz bırakalım İbrahim'in arzusunu gerçekleştirmeyi, O'nun direniş mirası üzerine ortaya çıkan onlarca değeri utanmazcasına ya tasfiye ettiniz, ya da imha olmasına yol açtınız. Direnişten yana tavır alan bazı birimleri de dağlarda örgütsüz bırakıp utanmadan Avrupa'lara kaçarak düşmanın imhası için orta yerde bıraktınız. İbrahim'in büyük bir arzuyla gerçekleştirmek istediğini PKK gerçekleştiriyor ve bunu da 7 yıldır aralıksız sürdürüyor. Buna saygılı olun ve düşmanlık yapmayın!

Faşist rejime karşı değil de, ona karşı elde silah oluk oluk kan akıtarak savaşan, açlık-susuzluk, soğuk-sıcak, kar-kış demeden, tabiatın en ağır koşullarına karşı da direnerek mücadele geliştiren PKK'ye karşı düşmanlık geliştiren, O'nun mücadelesini gözden düşürmeye, tasfiye etmeye çalışan bu güçleri uyarıyoruz. Düşmanlıklardan vazgeçin, faşist rejime karşı mücadelede her türlü engelleme çabalarınıza rağmen, direnişi yükselten PKK'nin sizlere uzattığı dostluk elini geri çevirmeyin. PKK ile ortak mücadele gücünü kendinizde bulamıyorsanız, hiç olmazsa dostluk sınırlarını aşmayınız. Eğer buna rağmen düşmanlık yapmada ısrarlı iseniz bunun karşısında gerekli cevabı da almanızın kaçınılmaz olduğunu bilmelisiniz. PKK özellikleri bilinen ve bugün dağlarda sömürgeciliğe karşı bağımsızlık ve özgürlük bayrağını dalgalandıran bir Harekettir. Düşmanca tutum, saldırı ve komploları affetmez, er-geç hesabını misliyle ödetir. Sonra neden PKK böyle yapıyor deyip, sızlanmayın, sağa-sola şikayetler yağdırmayın. Eğer halklarımızın ortak direniş mücadelesi temelindeki bir dostluktan yanaysanız, PKK o konuda gerekli adımları atmış, halkımızın dostluk elini uzatmış ve bunu bizzat kendi pratiğiyle kanıtlamıştır. Bu güçlerden de gerekli karşılığı beklemesi hakkı olduğu kadar, enternasyonalist dayanışmanında kaçınılmaz bir gereğidir. O halde bu güçlerde onlarca yıldır, bezendikleri Kemalizm elbisesinden kendilerini kurtarmalı! 12 Mart faşizmine karşı direnişi yücelten şehitlerin anılarına doğru sahip çıkarak, bunu özellikle de Kürt ve Türk halklarının ortak mücadelelerinin tohumlarının atıldığı gerçekler olarak kavramalı ve bu temelde direnişi yükseltmelidirler.

● 12 MART DİRENİŞ ŞEHİTLERİNİN ANILARINI DOĞRU KAVRAYALIM VE DİRENİŞ MÜCADELESİNİ YÜKSELTEREK GEREKLERİNİ YERİNE GETİRELİM

● YAŞASIN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!

● YAŞASIN FKBDC!